

Guia pbabil' o^m tenuerit in qōne. 6^a. Vide n. rōnabile nullū agēs spūale mediāte altero agēte aliquē effectū p^r dicere nisi aliquo^s iſtūat in ipz: sic de itellentib^s cōiter cōcedit: qre t̄c. **C** S^z circa pdca mouenē difficultates a gbusdā. pma qre multis existib^s fantasmatib^s in vture extimatiua sufficiētib^s mouere intellim mouet itells ab vno & nō ab alio. **S**ilr du^s de duab^s itellectionib^s exntib^s bus in itell. nō. n. v̄t patuit qōne 7^a q̄ b̄ semp. pueni. at ex impio voluntatis ad vnu limitate & non ad altez: sic dixerūt qdā ex intentioꝝ iſtatoris. cū diꝝ. q̄ abstrahere & itellere reducta sūt ad voluntatē nrāz. **C** z^a du^s: q̄ exp̄ dictis v̄ seg q̄ fantasina vturel^r in se bz spēz itelligibilez: & p̄nī cū itells b̄eat illaz mō formal^r segt q̄ fantasina ipsaz b̄eat mō nobilioꝝ: qdā v̄ icouenientiꝝ: p̄nī tz: q̄ aligd b̄re actu vturel^r nobiliꝝ q̄ b̄re actu formal^r: sic sol no biliori mō bz calitatē q̄ ignis. **A**d p̄mā dubitationem viderūsionē posita supi^s qōne 7^a q̄ facil^r soluit difficultatē. **C** Ad z^m dubitationē cōcedit: p̄nī p̄m̄ l^s iproprie dc̄m sit: sic ēt iproprie cōter d̄r sole vturel^r b̄re calitatē ad istū itells q̄ sol vturel^r bz calitatēs pdictiuāz v̄teri^s negāda ē p̄nī. p̄. q̄ fantasina nō bz vturel^r spēz itelligibilem de se sufficiēt: s^z v̄tra re^s itells agēs. z^a q̄ nō v̄l^r ē v̄ez q̄ ali gd̄ b̄re vel etinere actu vturel^r sit nobiliꝝ q̄ actu formal^r p̄tineretib^s. n. aut medicia nō bz nobilioꝝ mō sanitates q̄ corp^r hūanū: & n̄ medicia bz vturez sanitatiꝝ pdictiuā corp^r v̄o hūanū in se formal^r illaz bz. 3^a vt qdā dicūt: q̄ ceterā nō sūt pia eo q̄ itells illaz bz imal^r oio: fantasina v̄o mō corporeo & māli: q̄. s. e^s v̄l^r sūe ipz fantasina potens bz spēm. pducere est res māli: qre t̄c.

Ad rationes p̄ncipales. p̄z r̄natio p̄ter q̄ ad v̄l timā: c^a negāda est: & vide plenio rēfūsionē qōne 4^a b^a tert. **C** S^z adrōnes sc̄de op̄ionis r̄det op̄io p̄. Ad p̄m̄ q̄ iter lum^r & itells agentē nō est oī moda silitudo: vt satis p̄z qōne. 17^a. **A**d sedaz rōnez negari p̄t aīs. loc^r. n. nālis p̄ficit locatū in ipz q̄litatez p̄m̄ sibi p̄nālē pdicēdo vel in fluxū ipſius p̄fua^m: vel da to q̄ nibil in ipz pdicēret tū ipz extrinsece diceē p̄ficere p̄cto ipz ārio defendet: q̄ nō dici d̄z solo p̄tactu p̄ficer locatū: & cū arg^r. q̄ v̄l^r corporeo in subz corporeū im primi nō p̄t: d̄r b̄ ē manifeste falsuz. tūc. n. nibil ab igne poss^r: & se totū calesieri: qdā v̄l^r absurdū: negāda ēēt p̄nī. p̄tūn locus nālis extrinsece p̄ficere locatū ipm non mouendo s^z itells agēs mediāte fantasmatē necessario ipz mouet: qre t̄c. Et sic est finis qōnis.

C Et ipse autem intelligibilis est sicut itelligibilia. **T**er. cōmenti. XV. Qd. XVIII.

Eerititur decio octauo. vt p̄z itells polis seipz itelligere pos sit. Q̄ nō arg^r. sic se bz sensus ad sensibili bilia: ita itells ad intelligibilia. s^z sēsus nō p̄t seipz app̄bēdere. iḡ n̄z itells seipz ap̄bēdere p̄t. maiorē Aris. i^s z^a b^a. mior patuit in z^a: vt b̄ in de somno & vigilia. **C** z^a oē intelligibile ē sensibile. itells n̄ ē sensibilis. iḡ t̄c. mior de se p̄z: maior v̄o v̄ de mīte Ari. i^s b^a: cū diꝝ. q̄ itelligere nō est sine fanta^s: & itelligētē nece ē fanta^s speculiari: qre t̄c. **C** z^a dato op̄o segt q̄ idez resp̄ci sui est in po^s & in actu: qdā v̄l^r absurdū. p̄z p̄nī. cū oē intelligibile sit i actu resp̄ci itells: vt p̄z in b^a: **C** Lōfir^r. q̄ tūc itells seipz i mediate mouere poss^r: qdā ē ipole. p̄z p̄nī. q̄ intelligibile salte p̄ se mouet itells spēz intelligibile in ipz. pdicēdo: q̄ re t̄c. **C** 4^a: si itells seipz intelligere p̄t: aut b̄ ē p̄ subaz suā aut p̄ spēz intelligibile ab eo distinctā: nō p̄: vt p̄z de mēte Ari. in textu: nec z^a q̄ v̄el b̄ ē p̄ spēz p̄priā v̄el p̄ spēz al terius. nō p̄ p̄priā q̄ tūc p̄tinue seipz intelligeret. p̄z p̄nī,

cū a talis spē dēnudari nō poss^r: neq̄ p̄ spēz alteri^s: q̄ spēs rei māli sīc lapidis aut asini nō p̄t esse ipſi^s itells rep̄natiua: qre t̄c. **C** S^z sic. segt q̄ cōtinue seipz app̄bēdit. p̄nī est falsuz: vt p̄z: p̄nī v̄o tz. q̄ ipse semp est sibi p̄nī. sp̄ v̄o p̄ntia itelligibilis itellui v̄ ad ipſi^s itellectioz suffice re: qre t̄c. **C** 6^a si sic. tunc itells p̄ supra seipz reflecti. p̄nī in v̄ ipole eo q̄ flecti & reflecti sūt corpis sive rei corpe passioꝝ: vt p̄z itells āt est penit^r i corpore^r & idiusibilis. iḡ t̄c. **C** Ad eādē p̄t argui p̄t rōne Ari. in lra.

Ad oppositum est Ari. in b^a: p̄ cū dicit. & i p̄e āt seipz p̄t itelligere. **C** Itēz in illa p̄t. dubitabit aut aligs. v̄bi tz p̄tēz affirmatiua.

In ista questione. p̄ deteriab^r q̄ situm. z^a ponēt difficultates.

Quantum ad p̄m̄ sit p̄d distictio. itells seipz in telligere p̄ eentia suā tripli in telligi p̄t. cū. n. li p̄ dicat circūstātiā cāc B p̄: intelligi p̄t māli sive subtile: q̄ sit subz sive itellectiois. alio: actie cōcurrī: q̄ itellectioz p̄ducat q̄ seipz itelligere denoiaſ. alio: formal^r q̄ sit real^r itellectio v̄l spēs q̄ seipz app̄bēdit: z B z^a maxie itendū in p̄posito. **C** z^a distictio. in tellectu seipz p̄ aliud intelligere tripliciter intelligitur. vno modo. q̄ p̄ aliud obm. alio mō: q̄ p̄ species ab eo rea liter distictam. tertio. q̄ per itellectionem ab essentia ipſi^s differentē. **C** p̄nī suppō. nihil p̄t hūan^r itells māe ūuncr^r app̄bēdere qn illud idē ab hoie app̄bēdaſ c̄est itells. p̄z coiter: & ex his q̄ dcā sūt in qōne. io. Ex quo segt q̄ sic b̄o aliqñ cēlat ab itellectioe vñ^r rei. ita & itells hu man^r. Segt z^a: q̄ itells nō sp̄ itelligit. p̄z. q̄ p̄t esse q̄ b̄o p̄tus cēlet ab itellectioe sic in sōno p̄fido cōtigit. **C** z^a suppō. itellect^r polis spēz intelligibile p̄priā in se p̄ducere nō p̄t. p̄baſ. q̄ dato opposito idē i se ipz imēdiate agere posset: qdā v̄l icouenientiꝝ. z^a seq̄ret itellm sp̄ itelligere. qdā ē falsuz: vt p̄z ex p̄missi. p̄z p̄nī. q̄ spēs illa sp̄ eset sibi p̄nī nō dependēs a fātālitate i esse & cōseruari. **C** Lōfirmat. q̄ q̄ rōne p̄ bz spēz app̄bēdere posset eadē rōne p̄essen tiaz suā tāq̄ p̄ spēm ipſi^s. & p̄nī se sp̄ app̄bēderet. qre t̄c.

C 3^a suppō. itells agens spēz itellus polis rep̄tatiua ab ipso itellectu poli abstrahere nō p̄t. p̄z. q̄ nō abstrahit ni si a māli vt ex ipo faciat imāle: s^z itells polis de se sufficiē ter est imālis & abstrac^r. q̄ t̄c. **C** Lōfir^r. q̄ aut s^r abstra beret: aut nō. nō p̄t dici p̄m̄. q̄ tūc seq̄ret q̄ infinita spe cies intelligibiles in hora ab itellectu poli abstraberet vel abstrahere posset. p̄z p̄nī. cū in q̄l^r istāti hore aliquā h̄et spēs. nec z^a. q̄ nō v̄l cā diversitatis: cū itells polis sit sibi eq̄l^r p̄nī. **C** Confirmaſ. q̄ abstracta aliq̄ bz spēdeberet illa spēs p̄tinue cōseruari. & p̄nī itells cōtinue itelligere. qdā est ēdicta & ēxp̄ientiā. p̄nī tz: vt p̄us. Segreſ v̄teri^s itellin agente nūq̄ ampli^r ab eo ipz abstrahere posse: qdā v̄l falluz. q̄ nō min^r est apt^r neq̄ min^r potens q̄ p̄us: p̄z p̄nī. q̄ fruſtra alia abstraherent: cū spēs p̄ abstracta cor rūpi nō possit. & q̄ q̄ rōne vñā abstraberet eadē rōne itel lectus. **C** Lōfirmat. q̄ itellect^r hūan^r deū & ceteras itel ligētias intelligere. p̄t q̄ a fortiori seipz. tz p̄nī. cū illa sint nobis ad itelligendū difficultiora. & aīm^r p̄z. de ipſis. n. q̄rim^r sciām b̄re p̄fecta: qdā nō ēēt nisi hec a nobis itelligeretur. **C** Eadē s^a. p̄z exp̄imēto. sciām^r. n. nos met ipſos itelligere oba extrinseca. de itellectu ēt q̄rimus sciāz b̄re p̄fectam qdā nō p̄tingeret nisi itelligerem^r ipm. cū iḡt nihil itelli.

gamus nisi mediāte itellectu seq̄ū intentū. ¶ Pro eadē
h̄ne sūt aūctates p̄is allegate. aūctas etiā mētatoris in
expōne illaz pt̄iu. ¶ 2° itells polis p̄ p̄priā sp̄em itelli-
gibile seipz itelligere nō p̄t. p̄bat. q̄r vel illa sp̄es ab eod̄
itellu possibili p̄duceret vel ab itellu agēte aut eēt sibi i-
fita a nā. nō p̄ n̄z z^o vt ex suppōnib^z p̄z. n̄z z^o. q̄r tūc semp
seipz itelligeret: qd̄ v̄ falsuz. ¶ Eadē h̄ v̄ de mēte mē-
tatoris z^o i^z. cū dīc. t̄ si ille itells eēt itellz p̄ se xtingerer:
vt sc̄ia speculativa r̄ sc̄itu eēnt idē: qd̄ ē ipole. Ex ḡbus p̄z
falsuz eēt q̄r gd̄ h̄ dixerūt. s. qd̄ dū itells seipz itelligit nō
itelligit abstrahēdo: t̄z p̄ itellectionē oio sepatā quā idez
eēt dixerūt qd̄ itells. b^o. n. ya eē nō p̄nt nisi ponēdo specie
qd̄ ipsi itellectui ināta p̄ quā seipz itelligeret: t̄z h̄. xces-
so semp itelligeret seipz. h̄ aut̄ v̄ falsuz: cū h̄o n̄z semp in-
tellz suū apphēdat. Et si dicat q̄p h̄o p̄ talē itellectiōz nō
apphēdit: q̄r b^o r̄ n̄sio opionē mētatoris incurrit h̄ quā
ar^m ē sup̄. nā q̄ r̄one itells se xtingerer: eadē r̄o-
ne itellz agentē r̄ subas sepatas: t̄z quā tñ intellegit hoī
nō cōicat. h̄ aut̄ eē nō p̄t nisi ponēdo eternitatē r̄ vnitā
tē itells huani: qd̄ tñ abhorret isti sic dicētes. m̄z est etiā
q̄ xcedat itellectionē illā idē eēt qd̄ ipz itellz. tūc. n. seipz
p̄ subaz suā itelligeret sic itelligēti: qd̄ v̄ oio falsuz: t̄z cō-
mētator huic assentire videat z^o i^z. cū ingt. Et icipit de-
clarare q̄ est itellin per itellectionē in eo sic alie res in-
tellecte t̄z differūt ab eis in h̄. q̄r illa itellegit ē in se itel-
lectus in actu: in alijs aut̄ reb^o est itells in po^z. ¶ 3° h̄. licet
itells polis p̄ essentiā suā r̄ itells agētis tanq̄ p̄ caž subti-
uā r̄ efficiēte seipz itelligere possit: non tñ p̄ essentiā suā
tanq̄ p̄ sp̄em ipz^o rep̄itatiuā h̄ facere p̄t. p̄ ps de se p̄z.
cū itells polis sit subz itellectionū r̄ itells agēs cā pdicti-
ua. z^o v̄o ps dclaraf: q̄r dato opposito itells seipz semp
apphēderet: qd̄ ē h̄ pdctā. p̄z. n̄a. cū semp eēnt oia ad itel-
lectionē ipz^o reḡista. Ex pdictis iferē q̄d̄ itells seipz itelli-
gilit nōceo p̄ alteri^o obti sp̄ez seipz apphēdit. nō. n. per
eēntiā suā: n̄z p̄ p̄priā ipz^o sp̄ez seipz apphēdere p̄t vt
ex p̄cedētib^z h̄nib^z p̄z: q̄re ic. Seq̄ z^o q̄ p̄ alio obz r̄ per
eiusdē obi itellectionē seipz apphēdit. p̄z. q̄ sp̄es alic^o obi
p̄ quā itelligit seipz ē sui obi p̄ncipalē rep̄itatiuā: r̄ p̄ ois
p̄us saltē nā obz p̄ illā sp̄ez itelligit: q̄re mediāte ei^z itel-
lectōe itells apphēdet. ¶ Ex q̄ seḡ q̄ nō itelligit seipz
p̄ itellectionē q̄ sit suba sua. ¶ Dicem^m igīt vt cōiter alij
dicūt q̄ itells ad hoc q̄ seipz itelligat reḡit alteri^o obi itel-
lectōe: sic lapis. exēpli cā. q̄ cū hita fuerit q̄r moueri
p̄t itells ad itellectionē apphēdendā tanq̄ p̄priaz op̄o-
nem. r̄ hoc facere p̄t cū sit v̄ir^o supra seipz reflexiuā. q̄
re q̄r apphēdet po^m in q̄ opatio h̄ p̄fcit. s. itellz: r̄ sic
seipz apphēdet. sp̄ez ēt illi^o obi p̄ eūdē moduz apphēdere
poterit: q̄re cōcludit q̄ p̄ sp̄ez lapidis itells lapidē apphē-
det itellectiōz lapidis seipz itellz r̄ sp̄ez eadē: q̄uis h̄ di-
uersimode xtingat vt gdā dixerūt. p̄ ipsaz. n. lapidē apphē-
det p̄ q̄zto ē ipz^o silūtudo r̄ effect^o ab eo depēdens: p̄ q̄zto
v̄o est qdā foz^o vel p̄fectio ipz^o itells mouet ipz ad seipz
apphēendum. ¶ Ad apphēsionem etiā sui met itel-
lectus iclinat. put est res qdā in se absolute: q̄re ic.

Quantum ad z^m istat ḥ pdcā. p. qz ex pdictis
videt seq qz nunqz intellē obm
aliqd extrinsecū apphendet: gn etiā apphendat seipz: qd
manifeste videt ḥ experientiā. Nia pba. qz qnūcūqz aliqd
obm apphendit ab itellectu: tūc sunt cāe sufficentes ad
sue itellectiōis pductiōez. spēs obi t itellectio ipsius sit
cū itellectu poli t agentē. C p. qua rōne bodie p cogni-
tionē asini deuenio in itellectus mei cognitionē: eadē rō-
ne cras p cognitionē equi. vel detur cā dittiesatis: q non
videt assignari posse: cū cras erit itellectus eque bene dis-
positus ad intelligendū seipm sit bodie: spēs t intellectio
equi erunt eque potentes vel potentiores ad mouenduz

intellec^{tum} et equaliter aperte in cognitionem ipsius indu-
cere ut supponitur: quare tē. **C** Forte dicis q̄ ultra pre-
dictas causas debita requiritur aduertentia: que potest esse
hodie: quis cras nō erit: q̄re tē. **C** S^z h̄. ista aduertentia
non est nisi actualis q̄dam ipsius apprehensio. si igitur ad
ipsius intellectionē re^s sui ipsius intellectio: qd̄ non est con-
uenienter dictū. per sile ar^m p̄baretur q̄ intellectus aliquo
obm̄ intelligens necessario eius spēz ipsius intellectio-
nem apprehendit. **C** 2° ex predictis sequitur intellectus
se soluz per accīns intelligere. p^r 2° n̄. quia non nisi per al-
terius intellectionē intelligi potest. n̄ s̄ videt falsū.
q̄ omne qd̄ se sub ente stinet videtur per se intelligibile:
sicut omne qd̄ per se sub colore cōtinetur est per se cō-
prehensibile vīsu. **C** 3° dubitatur. quia in nobis ipsi ex-
perimentū q̄ cū sumus in scia anime intellectus habitua-
ti: moueri possumus de nouo ad considerandū intellectus
quiditatē non aliquid obm̄ intelligendo. Idez ēt appet
in hoīe eruditō surgente ex somno q̄ statim ad intellectus
apprehensionem scīpm̄ mouere pōt et non p̄ alterius obi-
spēm: q̄re hoc erit per spēm p̄prias intellectus: quare tē.
C 4° dubitatur. q̄ nō dūz ex predictis habet cā q̄p̄ quā in-
tellectus per spēz p̄prias scīpm̄ intelligere non possit: licet
B sit a signo declaratū: vt ex pcedētib^r p^r. **C** 5° dubitatur.
nūqd̄ intellectus scīpm̄ apphēdes p̄ exteri^r obm̄ p̄ tali actione
plexā regat obi intellectionē. an vō hoc simplici facere
possit notiā ipsi^r. videt. n. q̄ ad B re^r notitia obi pplexa: cū
intellect^r p̄pria intellectionē intelligēdo in cognitionem sui
ipsi^r iducat. B aut̄ sit p̄ notiā cōplexa. scīpm̄ intelligere
apphēdēdo. q̄re tē. **C** Ad o^r vō vī hec rō: q̄n̄ spēs obi q̄
cognitionē iducit obi et intellect^r videt absq̄ ea pplexa co-
gnitione in intellectus notiā ducere posse. q̄re tē. **C** 6° dubi-
taf̄ h̄ z^{am} p̄n̄. q̄r cuīl termino simplici vocali vel scripto
simplex corriñder xcep^r mētalīs. et p̄ n̄s huic terio intellectus
vna simplex intellectus corriñdet intellectu^r reputatis
tanq̄ spēs ipsi^r: q̄re intellectus p̄ p̄pria spēz se b̄re pōt: qd̄ est h̄
p̄n̄ istā. **C** 7° dubitaf̄. q̄ ordine hec tria a nob̄ intelligant
s. spēs obi intellectus eiusdē. et ipse intellect^r. nūquid ēt hec
oīa in eodē istati intellegi stingat. **C** 8° dubitaf̄. q̄l̄t intellectus
gi dī illud dīcī mētatoris mēto. s. i^r itelle^r est in se intellectus
in actu: in alijs aut̄ reb^r ēt intellectus in po^r. **C** 9° qd̄ du-
bitant h̄ pdicta. q̄ si intellectus scīpm̄ intelligere possit media
te aliq̄ intellectō: seḡt q̄ 1° intellectus idem est cū ipso intel-
lectu. qd̄ est h̄ pdicta. p^r 2° n̄. q̄ me^r nō minorē cōuenientiā
h̄z cū extremis q̄ extremū cū extremo. cū igr̄ intellectus
sit media iter intellectum qui intelligit et eundem intelle-
ctum qui intelligit se intentum. **C** Ultimo dubitāt qui
dam. nam si intellect^r aliq̄ scīpm̄ intelligere possit sequit
q̄ semp se intelligit: qd̄ est h̄ pdicta. n̄s pbatur. q̄ oīs n̄s
intellectualis actu exīs scīpm̄ intelligit intellectionē q̄
idem est cum suba ipsius vt volunt phs et mētatoris in h̄
3° sed intellect^r possibilis est h̄s. vt p^r ex deteriatis in p̄c-
dentibus. igif tē. **C** Forte dr ḡ Bz. et mētator intellectus
de subys simp^r separatis: q̄rū intellections a re māli depē-
dentiā nō habet qualit de intellectu possibili nō contingit.
vt p^r. **C** 3° contra. intellectus possibilis p̄s tēpoze vel n̄s
est aliquid in actu q̄ ab aliquo fantasmate imutet: s^r h̄s
cōtingere posset nisi aliquā p̄pria b̄re operationē p̄s q̄
sui ipsi^r. q̄re tē. **C** Lōfirmat. q̄ oī qd̄ est aliquā aliquid in actu
de se est intelligibile ab intellectu possibili. si igit̄ intellectus
possibilis p̄s in actu fuerit q̄ a fantasmate imutet:
sequit ēt ipm̄ p̄s intelligibilez esse. quare tē.

Ad primum istorum rident negando dicitur
enim primo quod intellectus tuus non
icepisset scipio apprehendere nisi prius multis precedentibus
obox exteriorum itlectionibus, nisi et vel doctrina magis

str. autem scripta: aut alia h̄z causa inclinatus fuisset ad se
reflexendū ad seipsum: sicut exempli causa. si docto r tu^o
tibi dixisset: tu scis hominē esse risibilē: sed hoc nō scis n̄
si per quādā virtutē in aia tua subiectiue existētes q̄ vo-
catur intellectus. Dico scđo q̄ ex h̄z actu: aut plurib^o
in intellectu tuo quidā etiā est habit^o derelictus: ex quo
aliq̄ magis & aliq̄ min^o inclinati p̄t supra seipsum queri.
Ad qđ etiā nō parū p̄ferre potest delectatio quedā ipi
intellectui acq̄ sita. expimur enī nos ad ea cōsiderāda fa-
cilius moueri: ex quoꝝ sideratione delectationē habe-
mus maiore alioꝝ paribus: & per hoc p̄z ad formā argumē-
ti q̄ nō semp aliquo obiecto app̄hēso adhuc cause suffici-
entes p̄ app̄hēsiōe intellectus: & l̄z oēs nositate caute ad-
essent: staret tñ aduenire ipedimentū: vt si intellectu valde
eset itētus circa alterius obti app̄hēsionē: sicut circa ma-
hematica: vel motū astroꝝ: tūc enī cōtingeret a fortiori
ez minorē impediri: & sic n̄iter intellectu seipsum app̄hē-
dere nō posse. Ad scđm cōcedūt quidā h̄ne: & n̄iter ne-
gant q̄ oē contētū per se sub ente p̄ se intelligat: sed suffi-
cit q̄ oē qđ intelligit: intelligit sub rōne entis. Alter r̄nideri
p̄t q̄ intellectu intelligi p̄ acc̄ns dupl̄r intelligi p̄t. vno
mō: q̄ illa passio esse intelligibile sibi p̄ acc̄ns attribuaſ.
alio mō: q̄ nō actu intelligi p̄t: nisi p̄us aliud intelligaſ.
2° mō cōcedēdūt est intellectu per acc̄ns intelligi. p̄ vno mō
nō: eo q̄ illa passio nō per nāz alterius ab eo distincti sibi
attribuiſ. Ad tertiu p̄z ex r̄fisione ad p̄tū. p̄ habitum
enī ex actib^o siderādi acq̄ situ p̄t quis moueri ad ap-
prehēsionē sui intellectus. hoc tñ nō per spēm ppriā ipsi^o
sed obm̄ aliqđ p̄ eius spēm app̄hēdendo simul seipsum ap-
prehēder. Ad q̄rtū dici p̄t q̄ hoc ideo puenit p̄ mo-
duz cognoscēdi suuz diminutu esse & minus esse spūalem
mō intelligēdi intelligētari. est enī in fin^o in genere se-
paratoruz. cū ergo virtus sensitiua neq̄ per spēm ppriaz
neq̄ p̄ alienaz seipsum cōprehēdere possit. intelligētie ve-
ro seipsum per spēs ppriaz cōprehēdūt: que idez sunt cuꝝ
substātia sua: intellectus humānus qui iter hec duo modi^o
est per spēm nō ppriā sed alienā se cōprehēdit. quare r̄c.
Ad q̄ntū dicit p̄babilit̄ q̄ ad hoc vt de nouo intel-
lectus seipsum incipiat intelligere regriſ alterius. obti v̄l
alioꝝ obiectorum noꝝ p̄plexa: vt arg^o pbat. sed intelle-
ctu pro tali cognitione iaz habituato istud nō oꝝ: & hoc p̄
bat ratio in oppositum adducta. Ad sextū negat aīs
sicut etiā nullū simplicē habem^o acceptu ppriū ipsius rei:
& tamē li deus est termin^o simplex. cū enīz r̄ aliquā sim-
plicē app̄hēdim^o sive acceptu ppriū sive alieno sibi sim-
plex nomē iponim^o: ac si simplici aliq̄ acceptu p̄pō nobis
p̄sentaret. Ad 7° dī hec tria eadē intellectioꝝ p̄phēdi &
intellectione p̄us tpevel nā aptā esse p̄phēdi. n̄r spēm in-
telligibilez & vltimo intellectū: & hoc ppter impfectionē
modi app̄hēdēdi nostri intellectus. cognitiōe enī pfecta
que est p̄ causaz dependet specie intelligibilis & intelle-
ctionis cognitio ex ipsi^o intellectus cognitiōe. Cū aut̄
querit. nungd in eodē instātē hec tria cōprehēdi possint.
Dixerūt quidā q̄ nō: sed in t̄pibus diuersis ista app̄hēdū-
tur: quis hoc aliqđ in rēpore valde paruo & insensibili cō-
tigat. hec r̄fisiō nō valde appetit mihi rōnabilis: iō puto
cōcedēdūt esse: q̄ l̄z forte a principio dī intellectus seipsum de
nouo cognoscere dī regriſ alteri^o obti cognitio tpe prior:
nō tñ hoc necesse est intellectu iā habituato: & n̄iter cōcess^o
q̄ intellectu simul plura app̄hēdere possit: de quo infra vi-
debit. cōcedēdūt erit obm̄ extrinsecū eius spēz: intellectu-
onez: & ipsius intellectu a seipso simul posse p̄phēdi. & istoz
iūz intellectioꝝ p̄ t̄ps posse cōtinuari r̄c. Ad aliud du-
biū r̄nider h̄c fuisse cōmetatoris intētōne: vt puto q̄ in-
tellecito sive sūtūdo obti ad extra est intellectus in actu
q̄ ipsiaz intellectus est in actu tanq̄ p̄ aliquā formā sibi

inherentē. in alis rebus est intellectus in potētia. tū q̄i
obiectis extrinsecis nō h̄z actualiter esse: sed illa obiecta
solū sunt in potētia respectu illius spēi pro quāto de senō
sufficiūt spēs suas p̄ducere: sed regriſ intellect^o agēs. tūz
q̄ spēs illas in se nō recipiūt obiecta: neq̄ recipie p̄t sub-
iectiue: sicut intellectus. q̄rē r̄c. Ad penultimū r̄nider
negādo 2° 3°. a simili enī p̄bare q̄ si aq̄ calida seipsum
immediate frigefaciāt q̄ sua frigefactio idē ē realē cū ipaſ
qđ vidē ī impossibile manifestū. Ad rōnē in oppo^m dī
q̄ intellectio nō est mediū essentialiter ordinatū inter il-
la duo extēma: qđ regrereſ ad veritatē maioriſ. Ad
vltimū dixerūt quidā vi argumēti intellectū possibilem
esse ens in potētia pura: qđ tñ supiūt est improbatū. hec
respōſio paruā habet evidētiā. per eundē enī modū argu-
endi p̄bare q̄ aia intellectiua q̄ h̄z eos ex intellectu poli &
agēte p̄po ēēt ens i po^o pura: q̄ si eet i actu: tē seipaz app̄-
hēderet intellectioꝝ q̄ idē ēēt cū suba ipsi^o arguendo: sicut
pus: qđ tñ habēt p̄ ipoli. Alt̄ iḡ r̄nider sic ibi in argumē-
to r̄nidebaſ. Ad rōnē i op^m patuit supi^o q̄nē. 17. Ad
ſfirmatiōeꝝ cōcedūt intellectu p̄us nā itellibile ēēt q̄ a fantas-
matib^o imutēt: s̄ ex h̄n leḡ q̄ actualr p̄ intelligi possit:
eo q̄ aī ſaſ a fantasmatib^o imutēt nō ē in po^o ppinqua: ſ̄
remota ad seipsum itelligendū: ſic ēēt nō ſe^o. mā p̄ nā prius
ad formā subalē iclinat q̄ ad q̄litatiuas dispōnes. q̄ illaz
pus recipie p̄t. Cōtra hāc r̄fisionē arguunt ſic. intellectu
possibilis pus q̄ a fantasmatib^o imutēt est aligd i actu.
iḡt tunc magis est apt^o ſui ipsi^o recipie cognitionē q̄ alio
ruꝝ. q̄rē ad ſui app̄hēſionē alteri^o obti cognitionē nō reg-
rit. Ad hoc negāda est 2° 3°. & cā patuit ex supi^o dcis.
Ad rationes p̄ncipales. Ad p̄mā r̄nider q̄ i
aliq̄ ſilr ſe h̄t ſensuſ & intellectus:
vt patuit supiūt: nō tñ in p̄pōſito ſilr ſe h̄t: cū intellectu
tanq̄ inorganica v̄tus ſupra ſeipsum reflecti possit: ſensus
vero nō: q̄rē r̄c. Ad 2° negat maiori. Ad auctoritates
adductas dicit q̄ nō aliud voluit p̄hs niſi q̄ ad cuiuslibz
rei intellectione requiriſ aliqđ fantasma vel rei intellectu
vel alteri^o intellectui deseruire p̄ illius intellectione. p̄t
enīz intellectus human^o & intelligētias app̄hēdere:
pro quorū tamen intellectioꝝ pprium fantasma nō reg-
rit nec produci potest. ſed ſufficit vt mediante alteri^o fan-
tasma: vtputa ſui effectus hec ad intellectu cōprehēdan-
tur. Ad tertiu in p̄pōſito negatur 2° 3°. intellectus. n.
possibilis in ſe recipit intellectioneꝝ: ſed intellectus agēs
illam agit. Ad rationem in oppo^m dicit q̄ esse per spe-
ciam. ppriā intelligibile est in actu respectu intellectu
cum in ipsius būiūmodi ſpeciez agere possit. tale autē nō
est ipse intellectus vt patuit pus. quare r̄c. nō haberez ta-
men p̄o inconuenienti eandez animam intellectiuaſ ſe
respectu eiusdem intellectiū ſe in po^o. & in actu quo ad
diuersas eius potentias. ſ. intellectum p̄ſſibilez & agen-
tem cum hoc ſolum mediate cōtingat. Ad quartū di-
citur ſicut in queſtōe dictum ſuit q̄ per ſpeciez alienam
ſe intelligit: nō tamen illa ſola cōcurrente: vt patuit ſupe-
rius. Et per hoc p̄z ad rationeꝝ quid dicenduz. Ad q̄n-
tum negatur cōsequētia. Ad rōnē in oppo^m dicit q̄
licet intellectus ſibi ſemp ſit realiter p̄ſſens: nō tamen ſu-
bi ſemper p̄ſſia ſunt que ad ſu intellectiū regnūt.
Ad ſextū cōcedūt 2° 3° & ſequens. Ad rōnē in
om̄ dicit q̄ l̄z hūiūmodi paſſiones pprie ſumpte ſolū cō-
petant rebus corporeis: tamē ſcorporeis trāſumptiue cō-
petere p̄t. Ad rōnē p̄hi in textu p̄z in expōne text^o
quid dicendum: & ita ſit finis hūi^o q̄nōis.

Cū aut̄ ſic ſingula fiant vt ſciens dī: q̄ ſe dī
actū: hoc aut̄ cōſeruit accidit: cuꝝ poſſit opari
per ſeipsum. Tex. cōmē. VIII. Qō. XIX.

Liber

Veritatis

decimonoно. utrum intel lectus proprius possit intel ligere intellectum. Negatine argui tur sic. sensus proprius sensationem percipere non potest. nec intellectus proprius intelligere possit. quod videtur. sed si se habet sensus ad sensibilia. ita intellectus ad intellectibilium. assumptum p. 2° b^o. C. 2° intellectio non est sensibilis. nec intellectibilis. assumptus de se p. 2° etiam t. 2°: quod sine fantasie rei sensibilis nihil intelligere continet: ut p. 2° de mente phis in plerisque locis. C. 3°: o. qd intellectus agit in intellectu: sed intellectus nihil agit in intellectu. igitur videtur. maior apparere. cum intelligere sit quodammodo pati. minor est nota. si enim intellectus ageret in intellectu: cum intellectus sit actio vel passio: tunc actio et passio in propriu subiectu ageret: quod videtur absurdum. C. 4°: si questione esset vera: tunc intellectus simul plura intelligere posset. non videtur coiter esse falluum. et extra mentem Ap. 4° metaphysice. cum dicit quod qui unum non intelligit nihil intelligit. non vero t. 2°: quod intellectus tuus intellectum lapidis intelligendo sit etiam lapidem intelligit: alioquin non apphenderet tantum lapidis intellectum. quod videtur.

Oppositum colligitur in textu. Solutio huius questionis ex procedenti dependet. quod breuiter est expedita. C. Sit igitur hec etiam. Intellectus humanus proprius intellectum intelligere potest. probari potest per eadem media g. probata fuit etiam quod prius procedentis. Expondeo inferitur quod intellectus sor. intellectum placere intelligere potest. p. 2°. cum intellectus sor. et placere sint eiusdem species: et p. 2° qd ratione unus intelligit sive intelligere poterit eadem ratione alterum. C. 2° intellectus intellectum proprius intelligens non palia intellectum: sed per seipsum illam intelligit. probatur: quod ratione intellectus tuus a intellectum intelligenter mediante b. intellectum: eadem ratione b. intelligenter mediante alia: et alia mediante alia: et sic in infinitum. et sic sequitur quod in essentiali ordinatione esset progressus in infinitum: et intellectus simul infinita proprietas rationibus intelligere posset: quod videtur absurdum. C. 3° p. 2° ita sit intellectus tunc alicuius hois intellectus: ne alterius intelligendo necessario palia intellectum illam intelligit. p. 2° sor. enim intellectum que est in intellectu placere intelligendo necessario illam intelligit per intellectum in intellectu suo existentem. quare videtur.

Sed contra secundum non dubitatur: quod intelligere diversificatur in diversitate naturae intellectu: ut colligitur ex commentatore commentatore. sed lapis et intellectus lapidis sunt naturae valde diversi. quod non videatur: sed per diversas intellectus intelliguntur.

Ad hoc respondunt quidam quod verum est ubi naturae intellectus sint eiusdem ordinis: sic ut ambo sint naturae malis vel immalibus. sed hoc in proposito non contingit: cum lapis sit malus et intellectus immalus: hoc non puto sufficere. sor. enim deus intelligens intellectum dei intelligere potest et non per aliam intellectum: ut p. 2° et tunc videtur quod est res immalis. quod videtur. Alterum est ratiocinatio auctoritas allegata intellectu: est de his que per speciem propriam intelliguntur. sicut enim naturae sunt diversi: sic species eorum ab initio diversificantur: et inter ipsorum intellectus. Et si arguitur: quod per speciem communem hois simul sor. et placere intelligere possumus eadem intellectu: ne numero. quod videtur falsa. dicitur iuxta ea quod in procedentibus quoniam dicta sunt negando ait: eo quod accepti cois non potest in cognitione singularis tenentes tunc ratione procedentem illud ratiocinatur. quod arguitur maiorem evidetiam tunc eos habere. dico etiam quod si concederetur ait: tunc non per propriam speciem aliis illos apphenderet: sed per speciem videtur coesum. quod arguitur non est etiam ratione posset tunc aliis si vellet forte magis rationabiliter dicere oppositum huius. non. C. Ad rationem in oppositum concederetur quod non repugnat in infinitum procedere posse in hanc intellectibus. cum non necessario ad iniunxit essentialiter subordinantur. potest enim

Questio

vna fieri alia non sequitur: et videtur fuisse intentio Autem ex hoc tam non concederetur actu esse posse infinitas intellectiones in eodem intellectu: et propter hoc non procedere infinita intellectus: sed infinita proprietas rationibus intelligere possit. quod videtur.

Ad rationes C. Ad probationem dicitur quod in multis similiter se habeatur intellectus et sensus. in hoc differunt quia intellectus proprius operationem apprehendere potest: et non sensus: propterquam intellectus est incorporeus virtus et non sensus. quare videtur. C. Ad secundum negatur una. C. Ad probationem patet ex procedenti questione. C. Ad tertium negatur maior: sed conceditur quod omne quod intelligit per proprias eius species agit in intellectu qualiter in proposito non contingit. quod videtur. C. Ad ultimam respondetur concedendo quoniam sine hoc una intellectione sive diversis contingat. C. Ad auctoritatem phis quidam dicunt debere sic intelligi quod qui unum non intelligit nihil intelligit una intellectione. C. Alterum dicunt concedendo auctoritatem: ut verba iacent. eo quod omne ens est unum et continuo: et per consequens: qui unum non intelligit nullum ens intelligit. sed hoc non obstat quod plura in eodem instanti ab intellectu comprehendi possint. de hoc tamen infra questione fiet: et sic sit finis huius questionis.

Secunda. n. scia et sensus in rebus: quod potestia est in ea quod sunt potestia: quod vero actus: in ea quod sunt actus. Alioquin autem sensitivum: et quod scire potest: potestia hec sunt: hoc quod est scibile: illud vero sensibile. Necesse est autem: aut ipsa: aut species esse. Ipsa quidem igitur non sunt: non. n. lapis in aia est: sed species. Tex. com. XXXVIII. Q. XX.

Veritatis vigesimo. videtur intellectus humanus subiecta males per proprias species intelligere possit. Negatine arguitur sic. quod dato opposito sequitur substantia malorum ab intellectu possit comprehendendi nulla procedere accidens cognitum. non est falsum: ut p. 2° ex plus determinatis: ex textu phis in phemoniis huius libri ubi vultus quod accidens magnam partem ferunt ad cognoscendum videtur. non videtur postquam subiecta malorum proprias species intelligere possit. Autem subiecta malorum proprias species in intellectu producere potest quod intelligat in intellectum immediate vel immediate: non immedio: quia nihil agit ad extremum ad extremum sine me. Item quod tunc a pari vel a fortiori idem contingere de accidente. et p. 2° non ad hoc ut accidens per propriam species ab intellectu apphenderetur non regredere sensus in quoque plus ageret: quod videtur in omnium communem phis: neque inmediate. quod tunc species subiecti in sensu exteriori producetur: et per sensum exteriorum illam per se cognosceret: quod videtur contra mentem Ap. 2° huius. Sequitur ultra vires spiritum subiectum in aliquo medio produci sicut in aere vel aqua: quod videtur absurdum. non tenet. quia nihil agere potest ab extremo ad extremum non agendo per medium. quod videtur. C. Confirmatur hec ratio. quod subiecta malorum non potest proprium producere fantasmatum in virtute cogitativa. nec speciem propriam in intellectu. et non. quod speciei intelligibilis producere necessario ab aliquo fantasmatate dependet: ut p. 2° ex plus determinatis: cum est dicatum phis esse est intelligentia fantasmatum specularia. per se batur. quod si in virtute cogitativa propriam fantasmatum producere: tunc in sensu exteriori propriam ageret speciem. et p. 2° non a sensu exteriori per se apphenderetur. non tunc. quod nihil agere potest ab extremo ad extremum sine medio: est: quod fantasmatum est motus factus a sensu. et huius. C. 3° p. 2°. si quod sit vera aut igitur species subiecta in intellectu producita est subiecta vel alterius p. 2° non subiecta. quod tunc subiecta lapidis vel alterius rei malorum recipere in intellectu: quod est impossibile manifestum est in mente.

Ap. cū dicit q̄ lapis nō est in aia: s̄ sp̄s eius: neq; alteri p̄dicamēti: q; sp̄s sube est ipsi s̄litudo: s̄ suba & c̄ptitas vel q̄litas: vel res alteri p̄dicamēti s̄iles eē nō p̄nt. ḡ t̄c. C 4° ieq̄ret itellectu circa cognitione subaz errare non posse. n̄is videt h̄ exp̄tiā. auricalcu.n. credim' eē auꝝ. 2̄na t̄z. q; sic visus nō errat circa albū & nigrū: q; p̄ eoꝝ sp̄s ppas p̄phendunt: sic nec itellec' circa māliuz substatariū cognitione errabit. C 5° si q̄ sit v̄ sequit q̄ sube māles p̄ ppas sp̄s a v̄tute cogitatiua p̄phendunt. p̄z 2°: vt p̄us. qd̄ t̄n̄ s̄ falsuz arguit: q; qua rōne vnaꝝ p̄ eiꝝ sp̄s c̄prehēdere poterit eadē rōne oes: & per n̄is scipaz c̄prehēdere poterit. n̄is t̄n̄ videt falsuz. t̄n̄ q; nulla virtus organica est reflexiuā supra seipſaz. t̄u: q; nihil suā spe c̄iem in seipſuz agere p̄t. quare t̄c.

Ad oppositū videtur sententia ph̄i 3° huiꝝ. vbi voluit sp̄s lapidis esse in aia intellectu. pro eadez parte est cōis s̄nia auctor.

In ista q̄one p̄ determinab' q̄stū. z° videbit̄ diffi cultas ultimi p̄ncipalis argumenti.

Quantuꝝ ad primuꝝ t̄z cūs determinata sit v̄lde ambigua sequar in hac mā cōir loquētes. C Et sit hec suppō p̄ma. oē ens ab itellectu humano itelli p̄t. p̄z. ex determinatis cū ens sit obm̄ itellect' adequatuz. C z° nota q̄ cā pp̄ quā alicui' entis intelligibilis sp̄s in itellectu recipi nō p̄t: vel est pp̄ excellētiā obiecti pp̄ quā reddif itellec' cuī disportionatu: aut. ppter obi debilē entitatez: merito cui' reddif impotēs ad sp̄s pp̄as multiplicādū: aut q̄nō est aptū agere in intellectu. ex" p̄m: sicut deū & itel ligētias cōir dicim' nō p̄ sp̄s pp̄as s̄ alienas ab intellectu p̄phendi. ex" scđi. pūctus eni & vniuersalitatis & indi uisibilis: & p̄uatiōes nō p̄ sp̄s pp̄as ab itellectu p̄phendūt. ex" tertii: sicut ipse itellect' in seipſuā pp̄riā sp̄s age renō est apt'. Ex quo iferit q̄ entia intelligibilia iter p̄dcā medio mō se habentia pp̄riā sp̄s in itellectu agere p̄nt. C 3° suppono q̄ sola sp̄s accītis nō est sp̄i sube p̄ se p̄ducina. alr. n. sequit q̄ aliquid v̄ltra gradū pp̄riū agere posset. C Tūc sit h̄ r̄niua. sube māles p̄ pp̄as sp̄s earū ab itellectu p̄phendi p̄nt. p̄bat. q; sube māles ab intellectu p̄phedi p̄nt: vt p̄z ex p̄notato: & sunt apte agere pp̄as sp̄s in intellectu. itellectus etiā est aptus recipe illas: vt p̄z ex z° notato. ieq̄t t̄c. Itē exp̄mūr intellectu humanuꝝ subam & accītis ipsi' distincē p̄phēdere iter v̄trūq; ponē do dñiaz: sed hoc eē nō posset nisi p̄ sp̄em pp̄as vt rūq; cōprehēderet. q̄re t̄c. rō p̄suasiua ē. C 3° qd̄ arguit sic. intellectio diuersificat fīm diuersitatē nāe itellecte: s̄ suba mālis & ipsi' accītis sunt nāe diuerse. ḡ ipsaz intellectioēs sunt diuerse: sed hoc eē nō posset nisi p̄ sp̄es eoꝝ diuersas. q̄re t̄c. C Itē arguit sic. for' subalis nō minoris est v̄tū. t̄s sine acīunitatis q̄ forma accītalitatis: s̄ for' accītalitatis vt coꝝ. ḡra exēpli: pp̄as p̄ducit sp̄s in intellectu. ieq̄t t̄c. Ex 2̄ne p̄mo insert q̄ sube māles pp̄as p̄ducit sp̄s in sensu interiori. p̄bat. q; itellect' nullā sp̄s de nono recipit: que nō ab aliquo fantasmatē p̄ducat. cū q̄ itellect' sp̄em recipiat sube mālis: aut illa sp̄s a fantasmatē sube p̄ducit: vel a fantasmatē accītis: nō z° mō: vt p̄z ex tertio notato. q̄re relinquit p̄mo. C Lōfirmat. q; nihil agit ab extremitate ad extremitate nō agēdo p̄ mediū. cū ieq̄t sp̄s accīdētis in sensu p̄ducta sp̄s sube p̄ducere nō possit. leḡt itē. t̄z. C Inserit z° q̄ tam in sensu p̄ticulari q̄ in medio ex trinseco sube mālis est p̄prie speciei productiua: patet sic ut precedens corollarium.

Sed circa predicta sunt difficultates non sequit̄ subaz & sensu exteriori posse p̄ se sentiri. n̄is est ex p̄esse h̄ s̄niā p̄phēdi z° huius. 2̄na v̄o t̄z. q; p̄cipit subaz p̄ p̄-

priā eius sp̄es quā in se recipit subire. q̄re t̄c. C H̄ortē dī q̄ t̄z sensus exterior tā sp̄es sube q̄ accītis i se recipiat. p̄ sp̄es t̄n̄ accītis subaz p̄phēdit: t̄n̄ p̄ pp̄as sp̄es sube ipsi'. h̄ nō appet rōnabile. sp̄es. n. pp̄a ab obo aliq̄ decisa magis ē obi illi' rep̄nitatiā q̄ sp̄es ab eodē nō decisa. cū ieq̄t sp̄es accītis subaz rep̄nitare possit: a fortiori sp̄es sube. quare t̄c. C H̄ortē dī q̄ ar' xclūderet si v̄traꝝ sp̄es p̄ se abstracte p̄duceret. nūc at̄ abe sp̄es i organo sensus exterioris sil' & acīrete p̄ducunt. C Lōtra. tūc seq̄t q̄ nō magis v̄z dici accītis p̄ se sentiri q̄ subaz qd̄ ē h̄ s̄niā p̄phēdi loco allegato. 2̄na t̄z. postq; v̄trūq; sil' & s̄fus p̄phēdi. C Seq̄t z° q̄ b' ē falsa. color a v̄isu p̄ se p̄phēdi: & sic q̄n̄ d̄ ceteri dōs erit: qd̄ v̄r̄ h̄ cōez doctoz s̄niāz. C z° dubitāt: qz sensus interior ex sp̄e alicui' accītis sp̄es alteri' accītis ab eo ḡne distincti elicere p̄t. ḡa pari vel a fortiori sp̄es sube: qd̄ ē h̄ p̄dicta. assūpē appet de extatiua ouis ex colore & figura eliciere sp̄em inimicitie. q̄re t̄c. C z° dubitāt: qz v̄t̄ siue aia cogitatiua est suba qd̄ mālis fīm s̄niā. eius t̄n̄ sp̄es nō recipi p̄ itellect'. ieq̄t t̄c. maior p̄z. minor p̄ba tur: q; si sic oportoret illud fieri mediāte aliqua sp̄e accīdētis: sicut de alijs subis mālibus cōtingit. & sequēs t̄n̄ est falsuz. nullū. n. ē accītis ipsi' cogitatiua cui' sp̄es sil' cū sp̄e cogitatiua ad sc̄illm deferat. q̄re t̄c. C Lōfirmat. q; tūc seq̄t aliquā sp̄em intelligibile de nouo recipi in itellectu nō occurrit fantasmatē p̄pō ad ipsi' p̄ductionem. p̄bat 2̄na. qz in v̄tute cogitatiua nō p̄t eē fantasmatē pro priū ipsi' rep̄nitatiū neq; a fortiori i alia v̄tute sensituat: eo q̄ v̄t̄ iferor v̄tute sup̄iorē cōphēdere nō p̄t. q̄re t̄c. C 4° difficultas. nūqd̄ mā p̄ per sp̄es pp̄riā ab itellectu p̄phēdat q̄ nō arḡt p̄ debilitatē sue entitatis. C Itē auētate A y. & s̄niātōris p̄phycoꝝ & alibi plies vbi v̄lū q̄ mā nō cogīscit nisi p̄ refonē ad formā. C In oppoꝝ arḡt. qz mā p̄ maioris ē entitatis q̄ accītis sic albedo figura p̄nitas q̄titas & talia h̄ q̄ sp̄es pp̄riā p̄phēdunt. q̄re a fortiori mā p̄ sp̄es pp̄riā p̄phēdet. a" p̄z. qz ois suba v̄r̄ esse accītib' nobilior & p̄fertib' accītib' debilitissime entitatis sic sūt relōnes & talia h̄. q̄re t̄c. C Lōfirmatur. qz sic cū sp̄eb' accītis simul & concrete species sube p̄posite deferunt: ita videt q̄ siml' cū ipsis deferant sp̄es māe p̄me. q̄re t̄c. C 5° difficultas nūqd̄ suba p̄ sp̄es pp̄riā apta p̄phēdi p̄ solā alienā sp̄es possit p̄phēdere ab itellectu. v̄t̄ q̄ sic. possum. n. itelligere for. aut adaz aut an̄xpm dato q̄ nullus eoꝝ fuerit a me aliq̄ sensu p̄phēsus: vt p̄z. sed hoc erit nō pp̄riā mediāte sp̄e fed aliena. q̄re t̄c.

Ad hec Omnia r̄idebit̄ put melius occurrit ad p̄ns. C Ad p̄muz ne' 2̄na.

C Ad p̄bationē cōiter r̄idet q̄ t̄z sensus exterior sp̄em sube sil' & s̄fus recipiat cū sp̄e accītis: nō t̄n̄ p̄ illā species sube subaz p̄cipe p̄t: eo q̄ nō ē v̄t̄ ita sp̄ual' v̄t̄ p̄ talē sp̄es app̄hēdere possit. dicem' ieq̄t sensu exteriorē aut organuꝝ ipsi' eē me' sp̄ex sube delatiū. nō aut ipsi' p̄ se app̄hen siū: sic aer vel aq̄ ē me' sp̄es colori i se recipies: nō t̄n̄ p̄ illas aligd. app̄hēdes. & hoc iō x̄igit: qz sensu exterioruꝝ v̄t̄ quo ad posse p̄ se p̄phēdere nō v̄ltra sensibilia pp̄a & cōia se extendit. C Ad x̄firmationē p̄mā. vno. p̄cedi p̄t q̄ sp̄es sube in orgāo sensus exterioris exīs magis ē sube rep̄nitatiā q̄ sp̄es accītis: ex h̄ t̄n̄ non se' q̄ p̄lām sensus exterior sit magis ap̄i' subaz p̄phēdere. & h̄ p̄ defectum debite p̄portionis iter ipsa. z° negari possit aīs. qz t̄z hoc verūz esset de sp̄e sube per se seorsum abstracta a sp̄e accīdētis: nō t̄n̄ hoc op̄z de sp̄e ipsi' cōcreta cū specie accītis q̄ nō multiplicat̄ nisi in vigore ipsi' accītis. C Ad sc̄ibaz x̄firmationē ne' 2̄na: qz t̄z sp̄es ille simul & cōcrete p̄du cant̄. qz tamē nō p̄ducit sp̄es sube nisi in vigore accītis cōprehēdēt̄ accīdens per se & suba p̄ accītis. & q̄n̄ dicit

Liber

¶ illa spēs nō solū colorat: s̄z ēt color p se ḡphendet: nō tū sic de suba dōz erit. Et si arg' ex pdictis q̄ tūc spēs ac-
cidētis erit sube reputatiua. rñderet q̄ h̄ nō incōuenit spēs
acc̄tis & retā subaz p acc̄ns reputare posse. ¶ Ad sc̄daz
difficultatē dupl̄r pōt pbabili rñderi. vno negādo aīs:
q̄ n̄ ex sola spē acc̄tū elicit inimicitie spēs a vtute ouis
extimatio. z̄ rñderi pōt negādo aīs. tu q̄r māiorē iūicē
uenientiā h̄sit spēs duoz acc̄tū q̄ spēs sube t acc̄tis.
tu q̄r spēs h̄ acc̄tū t sensatoz. s. amicitie: inimicitie: p̄-
nitatis: t alioz h̄ nō p̄nt ab obis suis exteriō multiplicari
sic suba mālis spēs. ppaz multiplicare pōt. q̄re t̄. ¶ Ad
tertiā difficultatē dixerūt gdaz q̄ cuiuslibet sube mālis
spēs in intellū recipi p̄nt p̄ter q̄ aie cogitatiue: t id z̄ rñsi-
ua nō v̄l̄ est itelligēda. Alij dixerūt aīaz cogitatiua p̄ spe
ciē p̄priā ab itellectu ḡphēdi quā ip̄a aia cogitatiua īme-
diata in intellū pdūcit nullo &currēte ip̄i acc̄tē. nec ali
quo fantasmate ip̄i p̄po: t h̄ fieri p̄t pp maximā p̄ping-
tate t nālē ueniētia quā adiūcē h̄sit aia cogitatiua t in-
tellectu. t p̄ hoc appet rñsio ad r̄ones in op̄. Hec difficul-
tas h̄ locū supposita opione ḡmēta. s. aīaz cogitatiuaq̄
bois t intellectua abiuicē realr̄ distingui. vbi vo hec op̄i
nō negaret: sic negāda ē: nō hēret h̄ locū n̄st q̄silis fieret
difficultas de vtute cogitatiua. ¶ Ad q̄rtā difficultatē
pbabili xcedē ps affir'. ¶ Ad p̄mā r̄onē in op̄ d̄r̄ q̄ mi-
noris entitatis sūt acc̄l̄ respectia. s. amicitia inimicitia t̄.
q̄ tū p̄ spēs ppaz ḡphēdūt. ¶ Ad sc̄daz d̄r̄ q̄ intell̄s Āy.
t ḡmēta. fuit māz nō posse pfecte t sciētifice ḡphēdi: n̄st
in r̄lone ad formā: in eo q̄ for̄ est cā māe. cuz hoc tū stat
ipaz p̄ spēz ppaz posse ḡphēdi apphēsioe intuitua. ¶ Ad
vltimā rñderi xcedēdo p̄tē affirmatiua: vt arg' pbat: l̄z
intell̄s sibi singat &ceptū quēdā ppuz tali sube nō sensa-
re: vt cōir dicūt. Iste iḡt est v̄n̄ modus rñdēdi ad q̄nē.
¶ Alij vo dixerūt subaz mālē spēz ppaz nō pdūcere in
sensu exteriori: s̄z sensus interior spēz el̄t elicit ex spē acc̄-
dētis q̄ mediata vna silis in intellectu pdūcet. Pro hac
opiniōe facit rō adducta in sc̄da difficultate t̄. Et si arg'
q̄ aliqd ageret v̄lra gradū ppuz: q̄ spēs acc̄tū ponit ēē
spēi sube pdūctiua: diceret: q̄ h̄ nō incōuenit vbi nō cō-
tingat in vigore p̄po s̄z alieno: sic enī caliditas nō in vigo-
re p̄po s̄z alieno. s. for̄ subalis est for̄ ignis tanq̄ rei nobis
lioris pdūctiua: ita spēs acc̄tis in vigore aie t vtutis ex-
timatiue spēz sube pdūcere pōt. ¶ Alij absolute rñde-
rūt ad. q̄ tenēdo p̄tē negatiua obserētes itellectu humai-
nū corpori ūiunctū nullū posse h̄re &ceptū mere subale: t p̄
q̄s nullā subaz p̄ spēz ppriā ḡphēdere posset: s̄z dicūt q̄
intellectu ḡphēsis acc̄tib̄ alicui sube sibi quēdā singat
&ceptū ab acc̄tib̄ tū nō denudatū: t eidē sube appropa-
tuz ac si ēēt spēs ppā soli sube p̄ se t directe reputatiua.
¶ Pro ista opiniōe facit p̄ difficultas. videt ēt facere il-
lud qd̄ nobis appet expiri: q̄ nō ḡphēdim̄ it nobis h̄ spēs
subaz ppaz fieri: sic de spēb̄ acc̄tū ḡphēdim̄: l̄z
hoc a nobis dica ē. facili aut̄ quādā dici p̄nt q̄ expiri: q̄uis
r̄ones p̄ alia p̄t̄ sat̄ vident̄ pluaderūt. Inter hos modos
p̄m̄ est magis cōis t sibi magis puto adherendū.

Quantū ad sc̄dm articulū &formiter mō rñdē-
di p̄posito in articulo p̄cedēti sit p̄
z̄. Ut̄ cogitatiua bois cuiuslibet sube mālis ppaz spēz
recipe pōt. z̄ p̄bari pōt: vt p̄us i argēdo ad p̄es q̄onis
q̄ al̄ intell̄s h̄ spēs in se recipe nō posset. ¶ Eadē z̄ p̄-
bat auctē ḡmētoris z̄ h̄. ḡmēto 67: cu ingt. S̄z itē-
debat q̄ sensus cū hoc q̄ ḡphēdūt sua sensibilita ppā cō-
prehēdūt intētōes individualēs diuersas in gnib̄ t spe-
cieb̄. ḡphēdūt iḡt intētōne h̄. bois individualis: t v̄-
tentionez h̄. equi individualis: t v̄l̄ intētōne vniuersi-
tis: decē pdicamētoz individualiū. t hoc vide ēē p̄p-
tūm sensib̄ bois: t certū est q̄ ḡmēta. ibi nō loquit̄ de sen-

Questio

s̄ exteriori: s̄z de sterioz t p̄sertiz cogitatiua. Itē ḡmento
65. d. q̄ accidit sensib̄ ḡphēdere d̄rias individualēs s̄z q̄
sūt individualēs: nō s̄m q̄ sūt sensus simplici: s̄z s̄m q̄ s̄t sensus
humani t p̄cipue d̄rias eātentiales. videt. n. q̄ ḡphēsio
individualiū subarū: de qb̄ intellectu p̄siderat est p̄pria
sensib̄ bois. ¶ z̄ xclo. vtus cogitatiua neq̄ p̄ spēz ppaz
negalienā est sui ḡphēsia. p̄z p̄ r̄onē supius adducunt̄ an-
te oppo. ¶ Et n̄t̄er dicere ad auctē ḡmētoris nūc
allatā cū. d. Et itētōne vniuersiūs q̄. x̄ pdicamētoz cō-
prehēdere posset. tūc enī intelligētias: t aīaz intellectua
cōprehēdet q̄ in pdicamēto sube p̄ se reponunt̄: qd̄ ē fal-
suz. s̄l̄r̄ intellectu agēt̄ t polez q̄ sūt individualēs qlita-
tis: s̄z intellectu agēt̄ t polez q̄ sūt individualēs qlita-
tis: s̄z intellectu agēt̄ t polez q̄ sūt individualēs qlita-
tis. Alij vo sequētes vltimū modū rñdēdi positiū in arti-
lo p̄cedēti &formiter diceret de vtute cogitatiua: sicut di-
cūt de intellectu q̄ nullius sube p̄pā species recipi potest
in vtute cogitatiua. ¶ Ad ḡmētorē vo locis supī al-
legatis p̄sertiū cū. d. cōprehēdūt iḡt intētōne individualēs
z̄ h̄ bois t intentionē h̄. equi t̄. diceret q̄ p̄ intentio
nem bois aut̄ equi nō itelligere debem̄ spēs p̄prias sub-
statiūs: s̄z p̄prietates q̄sdā individualēs substatiūs appropia-
tas: sic bāc bonitatē bāc malit̄ bāc p̄nitātēz: t sic de sin-
gulis h̄. q̄ iō a vtute cogitatiua t nō ab a° sensu p̄prehēdi
p̄t̄. q̄ ipsa ceteris v̄tūrib̄ organicis ē maioris nobilitatē
sue p̄fēonis. t p̄ v̄tūs aliq̄ p̄prehēdere p̄t̄ q̄ abeis ḡben-
di nō p̄t̄ q̄ nō vident̄ esse n̄st h̄ res ifensate. Sili modo
sterp̄āda ēēt s̄m h̄c modū rñdēdi v̄ba allegata cōmē-
to. 65. cū dicit: t p̄cipue d̄rias subales. p̄mū mōz rñdēdi
p̄t̄ tenēdi esse. ¶ S̄z h̄ ipm̄ ē vna difficultas. q̄ v̄r̄ q̄
cogitatiua soz. ḡphēdere p̄t̄ cogitatiua pla. t p̄ v̄tūs a pa-
ri poterit p̄prehēdere se ipam postq̄ sunt oio eiusdē spēi.
a° p̄z. q̄ n̄ cā obstat. q̄re spēm cogitatiue pla. in se recipi
nō possit. nō. n. nimia obi excellētia neq̄ debilitas nimia
sue entitatis neq̄ ieptitudo ad agēdū: l̄z enī vtus aliq̄ in
seipam agere nō possit: nihil tū obstat q̄n̄ silis vtus in a°
subo exīs actiōe ad min⁹ spūali agere possit in ipaz. p̄ser-
ti cū sint maxie p̄portōate: nō. n. magis p̄portōari possit
aliqd obm̄ potētis sue cognitiue q̄ cū fuerit equalis enti-
tatis t perfectionis. quare t̄. ¶ Ad hoc vide solutiones
superius questioe quarta huius tertij.

Et rationes p̄ncipales. ¶ Ad p̄mā vt ex dcis
ordine nāe sit p̄nia ad spēz sube pdūcēdā: sic ēt dispō qlita-
tua ēpūia in mā ad forme subalis pdūctionez. ¶ Ad
sc̄daz p̄z in q̄one qd̄ dōz. ¶ Ad z̄ d̄r̄ dixerūt qdā pbabili
spēz ppriā sube mālis esse de pdicamēto sube: t v̄tēt̄ q̄
aliq̄ suba subiue recipiat̄ in itellectu: q̄uis nō mō māli s̄z
spūali. multa alia v̄r̄ v̄t̄ q̄ nō sunt digna recipi: vt p̄-
to. hec rñsio mibi v̄r̄ irronabil. iō alt̄ rñderet. s. q̄ spēs sube
mālis est qlitas qdā spūalis q̄ cōiter habet̄ vel dispō vo-
cari solet. ¶ Ad r̄onē in o° q̄ ad mām rñderet spēz sube: et
ipam subaz nō realr̄ esse silēs: sed reputatiue: q̄ ad formā
d̄r̄ v̄tūs i° nō valere. suba t qlitas nō sunt silēs. q̄ qual-
itas nō est sube similitudo. ¶ Ad q̄rtā &c t̄ circa subas
simplici t intuitiu cognitione cōprehēnsia nō errat itel-
lectus licet errare possit cognitione cōplexa: vt ar̄ p̄bat:
sed de hoc infra dicetur. ¶ Ad v̄ltimaz patet ex sc̄do ar-
ticulo. Et sic sit finis huius questiois.

¶ Nō reminiscimur aut̄ q̄r̄ hoc qd̄ ipassibile
passiuus vero itellectu corruptibilis t sine hoc
nibil itelligit q̄ia. Ter. cō. XX. Qd̄ XII.

Veritur 21. vtrum aia humana
post mortē hois aliqd i-
telligat. Ad pte negatiū arḡ p sic. itel-
ligere est opatio corpori et aie cois. iiḡ de-
ficiēte corpore: et aia remanēte nō fier itel-
lectio. 13. p̄ de se. et aīis p̄ de mente Ap.
in p̄ hui. vbi dicit: q̄ ḡ dicit aiaz itelleḡe

re dicit ipsa texere vel edificare. q̄re t̄c. C². eadez est
oie itellectiuē nā ante r̄ post morte: s̄ ante morte nō p̄t
itelligere: nisi se ad fantasmatuā suertat. iḡit s̄ sit post mor-
te nō itelligere poterit nisi se ad fantasmatuā suertendo.
n̄s tñ est ipole. cu necio hoie corrupto ipsi fantasmatuā
remanerē nō possint. C³: aia itellectiuā sine itellu possi-
bili r̄ agēte nibil itelligere p̄t: sed post hois morte nō re-
manet in aia itellectiuā itellect⁹ polis: neq; agēs. iḡit t̄c.
maior p̄ de mēte oiuā phoz. minor vō pbāt. p. q̄r sicut i
intelligētia separata: b̄s itellect⁹ agēs nō rep̄s. ita neq; tūc
i aia itellectia rep̄t: cū ipa separata sit sicut intelligētia. 2.
q̄r nō ponis itellect⁹ agēs nisi p̄p hāc neccitatē: vt abstra-
hat a fantasmatib⁹: s̄ aia exēte separata a corpore nō idige-
mus b̄ abstractiōe. iḡit t̄c. C⁴: si aia itelligat post mor-
te: aut hoc est mediātē eadē ipsi⁹ potētia: aut alia medi-
antē nō p̄ alia potētia: q̄r hoc videre irrōnable: neq; p̄
eandē: q̄r ei⁹ potētia nō insūt sibi: nisi p̄ vnyonē ei⁹ ad cor-
pus. q̄re t̄c. C^{Ultio}: si ita est: aut iḡit aia post morte per
eentia ipsi⁹ aliqd itelligit: vel p̄ eentia rei itellecē: vel p̄
spēs in vita acḡstas: aut p̄ sibi a principio gnātiōis ingatas:
aut p̄ spēs sibi a sup̄mo deo infusas hora sepatiōis ipsius
a corpore humano: nō p̄ mō: q̄r illud solis subys simpli sepa-
tatis p̄petere videāt: vt p̄ ex determinatis. neq; z⁹ mō: q̄z
tūc nō itelligeret: nisi real⁹ sibi p̄iūcta: sicut spēz habituā
zalia b̄. q̄re t̄c. neq; z⁹ mō: tū q̄r tales spēs sine fantasmatuā
tibus p̄seruari nō p̄nt: tū q̄r aie infantiuā a corpib⁹ separe-
nihil post morte itelligere possent: cū in vita nullas h̄ue-
rint spēs acḡstas. neq; 4⁹ mō dici p̄t: q̄r pari rōne p̄b̄s
spēs i vita hois aia ipedīt a mole corpēa: ne p̄ b̄ spē-
cias inatas itelligere possit. C^{Lōtra}: q̄r corp⁹ humanuā
b̄ spēbus nullo mō: z̄iat. ḡab ipso ipedīt nō p̄nt: ne i p̄
p̄ia exēat opationē. n̄ia r̄ aie de se patēt. nō ēt p̄t vltio
mō dici: q̄r illud nō p̄t nisi ex diuina gra eueniire: r̄ p̄ n̄is
cū aie in iferno exētes aliqd itelligat: vt cōir p̄cedīt. seḡt
q̄ illis aia b̄d⁹ de⁹ suā graz imp̄tret: q̄d videt irrōnable.
C^{pro} eadē pte v̄r eē intētio Ap⁹. 3⁹ huius. cū d. Nō re-
miniscimur aut post morte t̄c. Itē p̄b̄l⁹ cū inq̄t. intellige
re corrūpit quodā iterius corrupto: q̄re t̄c.

In oppositū arguit p; qz nullā subā p̄paz p̄t re-
liquere opationē: t p̄t n̄s nec aia
itellec̄tia itellectionē. qre t̄. C z. aia itellec̄tia p̄ solā cō-
iunctionē cū mā reddit passiuā spēs itelligibiles recipien-
do. qz ei⁹ separationē a corpē būano sō⁹ actia remanebit:
h̄b̄ eē nō poss̄: nisi post mortē itelligeret. qre t̄. C Itē
aie po⁹ ab aia separari nō p̄nt: igit̄ post separationē ipsi⁹ a cor-
pore remanēt cū ea: t p̄t n̄s ipis mediātib⁹ opat. C 4. si
aia nullā p̄priā hēret opationē non posset a corpē separari
vīp̄z p̄ de aia. ḡecōtra. si possit a corpē separari seḡt qz ipsa
aliquā h̄z opationē p̄paz dū fuerit a corpē separata que
nō videt̄ esse nisi intellectio. qre t̄.

In ista q̄one p̄mo ponet determinatio fīm opinio-
nem cōmēta. zō fīm opinionē nostram.

Quantus ad p^m plupponit p^m opio smeta. vni-
supponit cū eē itellm in oib^m hoib^m. C^m pre-
coicat nisi i posirēo: q^m de h^m opatiō nō faç qō mētionez
ls soli de itellecīo q^m ēt intelligere denoiamur. C^m Sup-
ponit z^m: q^m cuiuslibz hoia irrellecīo ab alio ciusdēhoia s^m

tasimata v'l alib^b fantasmatib^b depedētiā hz, pz ex dter
minatis, qlibet n. it collectio a spē intelligibili depedētiā hz,
spēs vō itellibilis a fantasmatē cēntialr depedet, qre tc.
C pria p. itells hūan^b post mortē alicui^b hois intelligit,
pba^b, qr cā vnicus sit it collect^b in tota spē humana q rōe
beri imutabat a fantasmatib^b for. q nūc ē mortuus: r pīr
itelligebat eadē rōne a fantasmatib^b pla. nūc viuētis im-
mutari pōt: r pīr intelligere, qre tc. **C** Itē, cū intells sit
etern^b si g mortē alicui^b hois desineret intelligere: tunc
eterno tpe eēt ociosus; qd est absurdū. **C** Seq̄ret p̄terea
q null's nr̄z nūc itelligeret neq̄ itelligere posset. **C** z^a p.
itollectus hūan^b poss̄ mortē alic^b hois g spēs intelligibiles
eiusdē hois intelligere nō pōt, pz, qr corrupto hoic corru-
pta sūt ipsi^b oīa fantasmatata, ab eo aut qd est corruptū nō
pōt it collect^b imutari, qre ex fantasmatib^b eius nō poterit
spēs itellibiles recipe, qre tc. **C** z^a p. lz itells hūan^b post
mortē for. p fāta^a alteri^b hois itelligere posit: nō tñ ex il-
lo diceret itells recordari siue reminisci, pz, qr recordari ē
mediāte alic^b hois fāta^a; yl' mediātib^b fātasmatib^b alic^b
rei cognitiōez h̄re: c^a p^b p einisdē fātasina siue fanta^a būit
cognitōez; lz h̄ de hoic mortuo eē nī pt: vt pz ex z^a p̄ne, q
re tc. r h̄ ē qd p̄bs voluit cū dicit, nō reminiscit aut tc.

Quantum ad ^{z^o} p^{ro}supponit aiam itelleciua multiplicari sⁱm idiuinuoz^u huius mane sp^{eci} multiplicatioez p^{ro} ex deteriatis t^{em}. **S**upponit z^o q^{uod} itelleciua a cordore post morte hois separari p^{ro} sⁱm opionē vera. **E**x g^ob^{is} isert ipam a corpore separari aliquā h^{ab}e opationē p^{ro}, q^{uod} al^t frustra esset eterno tempore. **S**upponit z^o q^{uod} in aia a corpore separata nulla remanet organica po^{ss}a vel saltē nō mediāte organica po^{ss}a aligd operari p^{ot}. p^{ro}, cū q^{uod} organica po^{ss}a siue op^{er} subim regrat corporeū et extēsū, aia vō post morte est p^{ro} se exīs idiusibilis et extēsa. q^{re} t^{em}. **S**upponit ultimō q^{uod} huānam aia a corpore separata aligd intelligere multip^l possumus imaginari. p^{ro}, vt immediae p^{re}cēntia sua aligd intelligat. z^o vt p^{re} intelligibilia immediae moueat ad intelligēdū. 3. per spēs siue habit^u in vita acg^{it}os. 4. p^{re} spēs innatas. 5. per spēs a deo infusas post mortez p^{ro}, q^{uod} suppo^{rt} q^{uod} nō plib^{is} imaginari. Z^ogit aiam separata aligd intelligere t^{em}. **P**rima z^o, aia itelleciua post mortez hois nō sic intelligit vt immediae ab obo intelligibili moueat ad intelligēdū, p^{bar}, q^{uod} aia itelleciua post morte ens māle apprehedit. si ignis immediae ab ipso moueref fieret transist ab extremo sine medio ad aliud extremū: q^{uod} est absurdū. p^{ro}, z^o aia, q^{uod} ab obo māli ad intellectū oio imālē fieret trāsist sine fantasmatē me dio vel sensu. q^{re} t^{em}. **Z**^o z^o, aia huāna a corpe separata nō sic p^{re}cēntia sua intelligit vt scīpam statiz post hois mortez immediae educat ad actū intelligēdū. p^{ro}, q^{uod} nibil p^{re} immediae scīpm educere de po^{ss}a ad actū: q^{re} t^{em}. **Z**^o z^o, aia itelleciua a corpore separata nō intelligit p^{re} spēs a p^{ro}n^o gnatiōis i^{nt}eras. z^o p^{bar}, q^{uod} sic hoc p^{ot} dū^r imaginari. vno: vt in vita exercitē exercitio sensuū vt successiue illas intelligat vt voluit opio pla. alio: vt p^{re} illas, nullo^o intelligat in vita ex eo q^{uod} corporea mole ipedīt. p^{mu} videt^{ur} z^o A^z, itentiōem, q^{uod} ēm enī itells a p^{ro}n^o est taq^u tabula rasa in q^{uod} nibil est p^{re}ctuz t^{em}. Item itellec^{it} in vita n^{on} accipit spēs nisi media te sensu. q^{re} t^{em}, z^o z^o, et p^{ro} expimēto. q^{uod} n. caret a p^{ro}n^o gnatiōis aliq^{uod} sensuaret itelleciōe sensibiliū illi^{us} sensus. et hoc idē h^{ab} ab A^z, p^{ro} posterior^z, neq^{uod} p^{ot} dici z^o p^{re} p^{er} rōnē immediae p^{re}cedentē. z^o, q^{uod} iunctio aie corpori est ciⁿalis et receptio spēz sibi nālis: sⁱz nō rōnale vnu nāle per alter^z impeditur. q^{re} ex mole corporea non impeditur a p^{incipi}o p^{re} spēs innatas. q^{re} t^{em}. **E**x coclusionibus istis p^{ro} nō veras esse opiones q^{uod} oppo^z asseruerint.

Liber

¶ aia itellectiuā dū est corpi vñita modū hz eēndi medi-
uz inter itelligētias & formas māles,pz tā fz fidē q̄z fz cō
mētatorē.intelligētē enī nō habēt in mā esse:necq ab ipa
depedēt.forme māles in mā eē hñt:z ab ipsa depedēt ne-
cessario.aia vo itellectia lz i mā hēat eē:nō tñ a mā depē-
det necessario:cū ab ipsa possit separari. ¶ Premittit z° q̄
cū forme alicui opatio suo mō eēndi pportionet aia in-
tellectiuā corpori vñita talr in se recipit lumē itellectua-
le vt nō itelligat sine re corpea.s.fantasmatē:nō tñ eius i-
tellectio p se in corpe pplet:cū intellect⁹ careat organo p
prio.hinc est q̄ in pñ⁹ creatiōis eius nō daf aie itellectiuā
intellectualis aliq cognitionis:nisi in ordīc ad organicas po-
tētias.ppter hoc etiā necessario daf itellectus agēs.s.vt
abstrahat a re māli.Ex hoc ēt puenit q̄ lz spēs in vita in
ipso itellectu pseruent:nō tñ p illas in vita hois itelligit:
nisi se ad fantasmatā referēdo. ¶ Premittit z° q̄ cū aia
itellectiuā fuerit a corpe separata poterit nālī intelligere
absq̄ ordīne vel aspectu ad aliq̄ fantasmatā.pz.qz tūc fm
sū modū eēndi ifluētiā recipiet:z lumē itellectuale:cūz
igīt tūc nō habebit esse in mā:nec ab ipsa depeñebit:sic
neq̄ itelligere seq̄ intētū.qre t̄c. ¶ Prima fz hāc copi-
onē.Aia a corpe separata nālī itelligit p hñt & spēs in-
telligibiles in vita acq̄sitos:tūc a fantasmatib⁹ nō depen-
dētes in esse:neq̄ in pseruari. pbā p. q̄ ph̄ habitus &
spēs intelligat.pz.qz nō videſ verisile habit⁹ in ea tā lon-
go tpe acq̄sitos subito in morte desinere eē. ¶ Itē. istud
videſ seq ex pcedētib⁹ a sufficiēti diuisiōe.q̄ auta fantas-
matib⁹ tūc depēdētiā nō habēat.de se pz.mibi tñ videſ
rōnabile q̄ lz habit⁹ post mortē in aia remanere posint:
nō tñ spēs intelligibiles remanent.depedēt.n.spēs intelligi-
biles & tñm in esse & pseruari a fantasmatē sicut radius &
luce.habit⁹ vo nō:vt in pcedētib⁹ habitū fuit:& dñr dice-
ref p illos habit⁹ aiaz itellectiuā separata nouas acgre-
re spēs:p quas de nouo & pfecti⁹ q̄z pñs pphendit. ¶ z°.¶
Aia humana a corpe separata pter pdictū modū.aliu hz v̄
h̄e pōt modū intelligēdi p spēa a sumo deo infusas i bo-
ra separatiōis ipsi⁹ a corpe bñano.pz.qz alr nō videſ sal-
uari posse q̄lī aie infantū aligd post mortē itelligat:cūz
ipse nō posint eterno tpe esse ociose. ¶ Ex qb⁹ pz in aia
separata duas eē posse spēs itellectiōis:q̄ru altera mere
nālis est & impfectior:altera vo magis pfecta. ¶ Löclu-
dit vltierius tūc aiaz itellectiuā subas separatas itelligere
posse cognitiōe pfecta.pz.qz p pfusionē lumis itellectua-
lis a deo sup̄mo:vel ab alia intelligētia inferiori:qđ in ea
pfectius recipiet q̄z duz corpori vñif:z intelligo perfecta
q̄stū attinet aie humane:qm̄ vna itelligētia pfecti⁹ intel-
ligit alia q̄z aia humana illā intelligere possit.qre t̄c.

Contra predicta

Contra predicta est vna dubitatio, nam si
aia sit ex*n*s in m*a*: et aliqui
ab ea separe*t* seq*f* q*u* aliqui erit aia intellectiu*m*: q*u*n*o* nullo
m*o* itelligere poterit. p*ro*p*ri*s vide*f* absurd*u* et ir*r*onabile*m*.
V*er*o sic p*rae*b*et*. sepe*t* aia sor*a* m*a* ips*i*⁹ p*ro* successiu*m* et n*at*alem
sui corporis corruptione*m*. et p*ro*mitto de met*e* Ap*o*. et o*ri*uz medi
cor*z* q*u* ultim*u* me*b*ru*m* q*u*d mor*is* est cor*z* ex quo seq*f* q*u* ali
qui aia sor*a*. sol*u* cor*z* i*so*formabit et n*o* alia me*b*ra: et p*ro*t*ec* n*o*
poterit itelligere. argui*f* sic: t*ec* n*o* poterit itelligere sine
p*ar*c*u*si fantasmati*s*: ut p*ro*p*ri* ex*f* predictis: ex eo q*u* adhuc habe
bit esse in m*a* ne*c*q*u* mediante fantasmat*e*: eo q*u* fantasmat*e*
sol*u* i*cerebro* h*u* c*on*s*ci* et v*er*utes iter*u* sensit*u*e: et p*ro*p*ri* sc*ri*
cerebr*u*: p*ro*t*ec* n*o* erit a*statu*z, sequ*f* intentu*m*.

Et hoc dupliciter

Et hoc dupliciter rūderi pōt. vno° cōcē
dēdo ḥnē tenēdo v̄tū
tes iteri° sensitūas in cerebro tm̄ cē fundatas. sufficit at
ipsaz alaz p̄ tūc ex nā sua aptitudinē b̄re ad itelligendū.
alio° dici pōt negādo ḥnē tenēdo v̄tutes interius sensitū
as in corde b̄re esse subiues; sicut in z° de mēte Az. dictū

Questio

fuit de sensu cōi. tūc enī pñr dicere fī in corde esse fantas-
mata: que sufficiūt itellecū mouere. q̄re tē. C Itē gdaꝫ
dubitāt. nā sī aia separata post mortē itelligat. q̄re iſig i-
tellec̄t a corpe for. nō itelligit mediātibꝫ fantasmatibꝫ.
pla. cū illa sīnt oīno ciudē sp̄ei:cui⁹ erāt fantasmati for.
C Itē. si aia for. a corpe ipsius separari possit. ponat iſig ꝑ
ipsa separa ꝑ plures successiuas trāsmutatiōes tandem mā
disponat dispōnibꝫ oīno silibꝫ cuꝫ dispōnibꝫ for. q̄re iſig
eadē aia nō eidē māe vniet. C Ad hoc facil'r r̄sdef. ad ꝑ
mū ꝑ hoc puenit: qz nunq̄s aia itellecīa est apta ab alig-
bus fantasmatibꝫ imutari: siue sīnt eadē q̄ p̄us: siue sīnt
silīa: nisi duꝫ ipsa fuerit corpi ſiuncta. ylterius dicit ꝑ ſi-
cūt in vita ſibi corp⁹ for. determinabat: t nō corp⁹ pla. ita lꝫ
a fantasmatibꝫ for. ꝑ pōſſibile ſeruat poſſet imutari: nō
tī ſic poſſet a fantasmatibꝫ pla. C Ad z⁹ dī ꝑ ad hoc vt
eadē forma eidē māe nāl̄ reuniri debeat: nō ſufficit illā
māz silibꝫ dispōnibꝫ de nouo dispōi: ſi regriſ illas dispō-
nes nūero eaſdē i ſipa ſiuctas eē: qz nāl̄ eſſe nō p̄t.

Ad rationes p̄ncipales. ad p̄mā t̄ sc̄dāz rīnde,
ret opio ɔmētatoris q̄ pb̄t itē.

ret opio *mētatoris* q̄ pbāt iē
tuz p̄ fantasmatu bois corrupti nō itelligere posse: cū quo
tñ stat ipm mediātib⁹ alteri⁹ fantasmatib⁹ posse b̄re itels
lectionē. C Alie vō rōnes nō sunt h̄ ipsi⁹ opionē: vt p̄z cō
siderati. hec tñ opio remēda est a nobis tāq̄ falsa r̄ erro
nea: vt patuit supra. C Tēnēdo igī opionē verā r̄ndet,
C Ad pmū q̄ illud itelligere qđ fit mediāte fantasmatu
nēcō cōcurrēte est aie r̄ corpori cōe r̄ de illo A. itellexit
loco allegato: cū quo stat aiaz būanā separā aliud b̄re ge
nus sive aliū mōz itlectionis: fm̄ ēt q̄ aliū h̄ebit eēndi
modū. C Ad z⁹ r̄ndet h̄r̄ negādo p̄nāz. l. n. erit eadez
aie nā sive eēntia: aliuq̄ tñ h̄ebit modū esendi dū erit se
parata. q̄re z̄. C Ad tertia ne⁹ m̄or. sūt. n. itellect⁹ polis
r̄ agens duas potētie q̄ necessario ipam cōcomitant̄: l. n. nū
quid b̄ potētie in itelligētis sepatiſ iuenianī forte vide
bit infra. C h̄r̄ dici pōt q̄ l. in vita regrat itells agēs vt
a fantasmatib⁹ abstrahat a qbus post mortē abstrahere
nō pōt: tñ post mortē re⁹. vt ex habitibus s̄seruatis itelle
ctiōes pdicat vt eas mediate luie suo continue s̄seruet.
C Ad q̄rtā d̄f q̄ hoc fit eadē po⁹ mediāte. C Ad rōnem
in o⁹ negādū ēans. C Ad vltimū p̄z in qōne gd dicēdū.
C Ad illud aut q̄ de ifantib⁹ dicebat d̄f q̄ saltē eoz aie
post mortē intelligūt. z̄ ḡne itellectiōis qđ fit p̄ influētiā
spēriū a supimo deo. C Ad illud qđ dicebat de exītib⁹ in
iferno r̄ndet q̄ saltē itellsnt ḡne nāli itellectiōis qđ fit ex
hitib⁹ in vita acgsitis: q̄nūs nō itelligāt ḡne itellectionis
sibi ex grā ifuse. C Ad pmā auctatē xedīt q̄ l. aia post
mortē itelligat: nō tñ ex h̄ d̄f reminisci: vt ēt dicebat fm̄
opionē cōmetatoris. C Ad z⁹ d̄f q̄ loq̄ de itellectiōe q̄
fit fantasmatu mediante. q̄re z̄. Et sic est finis qōnis.

Eder

Aeritur vigesimoscdo. ut p. dno
A. sit ueniēter posita
s. q. opationū itell's qdā est simpliciū in-
telligētia circa quā nō ē falsitas. C. Alia
est xpō circa quā tāvitas q. falsitas cade-
re pot. Ad p̄t negatiū arg. p. sic. ali-
qua ē itell's opa: q. sub neutra istaz cōti-
net. g. r̄. t̄. 13. M̄. ta^m pbaſ. nā opatio q. intellectus hoīez
albū intelligit per hunc cōplexuz hominib⁹. nō est sim-
plex intelligentia: neq; est cōpō circa quā cadit veritas
vel falsitas. q. re r̄. C. Lōfirmat. q. p illuz acceptū. hoīez
ē. itellect⁹ aliquid appbēdit: nō in illa appbēsio ē simplez:
vt p. neq; xpō circa quā sit veritas aut falsitas: qm̄ sola

ero idicativa est *va* vel falsa: ut appetat per piarmenias. quare re *re*. *L*ofirmat. quod ista ppō. hō ē. in mente nō ē simplex neq; mediāte ipsa fit ppō: quā maxie hoc foret pponendo pdicātiū cū subto: sī hoc est falliū: cuī ibi nō ponat pdicātiū. qre re. *G*oete Bvltio dī qd in intellectu talis ppō si ne pdicato nō repit: et nō: ut coir dī hec ppō vocalis de scđo adiacēte. hō est. subordinatā vni mētali exp̄ssūz hūti pdicātiū: vpruta illi. hō est ens. *L*ostra r̄fisioneꝝ arguit grāmatice. p.n. ex r̄fisiō leq̄ref aliq; partē orōnis grāma tice plib; prib; subordinari specificē distincris. nōs vide tur manifeste icōueniēs. nōa vo tz: qd istud v̄bū est voca le aggregato ex v̄bo et p̄cipio subordinatā. s. illi pplexo. ē ens. Et qd v̄teri infert ipm i nulla pte orōnis grāmatice debere reponi. nā qd rōne ēet v̄bū eadē rōne ēet p̄cipiuꝝ et cōtra. qre re. Itē ex r̄fisiō seḡ qd v̄bū hui⁹ vocalis hō est: et v̄bū illi⁹ hō est ens nō sunt v̄ba sinonima. nōs v̄r cōiter irrōnabile. nōa vo tz. cū p̄mū v̄bū aggregato ex plib; prib; subordinatē z v̄o tñi vni. qre re. *I*tē. hec eadē r̄fisiō exp̄sse videt ḥ mēta. mēto. z v̄bū exponēs *A*p. dicit g; nō solū ptingit intellectū vere aut false pponere p ppōnes de z° adiacēte: ut qd cleon est fuit aut erit alb;: sī p ppōnes de z°: ut qd cleon est: fuit: aut erit. qre re. *Z*° pncipalr argf; qd hō p ppōnes vpotheſe. hō currit. et alia monet. si so. est: hō est: tu sedes: vel papa est rome. nō ca dunt sub p mēbro: ut p̄z. neq; sub scđo: qd *A*p. solū loquit de ppōne illa que fit mediāte v̄bo de p̄ſenti: de p̄terito: v̄l de futuro: ut p̄z inspiciēti textū. ppōnes v̄o pdicte fiunt mediāte nota r̄ficiōis: ut p̄z. qre re. *Z*° pncipalr argf; qd simplex itelligētia nō sit *va*: qd videt inuere *A*p. in tertiu. et ifra magis dī exp̄sse. nā p̄ piarmenias dī qd noia et v̄ba nō sunt *va* neq; falsa. v̄z aut et falsūz circa ppōnē et diuisionē existūt. qre re. Itē ibidē dicit *A*p. qd orōnes im peratiue et depcatiue nō sunt v̄e neq; false: et tñ de illis magis videtur qd de simplici acceptu. qre re. *L*ofirmat. qd accept⁹ bis noib; corrīdetes. s. vacuū et chymera nō sunt veri: cu tñ sint simplices. qre re. tñ nōa cuꝝ minori. maior arguit: eo qd hō acceptū ad res ad eū nō est p̄formitas cuꝝ ipole sit illas res eē. *L*ofirmat. qd accept⁹ simplices sic li ois nullus: et silia sur simplices: qd tñ nō sunt veri: eo qd nullus significati corrītia hūt. qre re. *L*ofirmat. qd iste accept⁹ hō alb; nō est pplexus ad mētē *A*p. qre erit sum plexatū ptingit itelligētē hoiez: albū fallo itelligere posito qd nullus hō sit albus. qre re. *L*ofirmat. qd oē verū v̄o sonat: ut scribit p̄ ethicoꝝ. sī illi accept⁹ albū et nigru nō sibiūcē sonat: uno ḥru sunt: ut p̄z. qre re. *C*onfir mat. qd vulgariter dicim⁹ denarius faliūs: hō falsus: et hō idē habet. 4. meta. qre eoꝝ accept⁹ simplex dī faliūs no minari. qre re. Ultimo pncipalr arguit. si circa ppōnē est veritas et faliūs. qd̄ē est de veritate in quo sit sub lectiue. s. vel in read eū vel in intellectu: nō in re ad extra viuū colligi posse de mētē *A*p. h. et 6° meta. qd nō ēt in intellectu arguit: qd bonitas et malicia sunt in rebus: ut habet 8° meta. veritas aut ē bonitas qdā: falsitas v̄o malitia cu sit defec̄t⁹ qdā. qre re. *C*onfir mat. qd obīm intellectus nō est in intellectu: sicut nec obīm visus est in visu. veritas aut est obīm intellect⁹. ut coir dī. qre re. *C*onfir mat. qd veritas est subiuncta in eo qd ab ea denoiaſ. p̄positio aut est illa que vera vel falsa denoiaſ: ut cōiter p̄z. qre veritas i El oppositū ppōne hēbit cē et nō i intellectu. videt intentio *A*p. in tertiu.

Ad oppositū

In ista questione p̄nrebis ad q̄stū. 2º vi
debitur difficultas tertia
argumēti principalis. 3º difficultas quarti p̄ncipalis.

Quantus ad primus sit p̄ pec distinctio,
simplicium intelligi
gentia dupli accipit: stricte & large, stricte accipit p̄ yni

ceptu itellectus realiqua ad ex reperitante sine p ope
ratioe qua itellectus mediata tali acceptu pducit qd in
tellectione hois per hunc acceptu hō: intellectione aī al
phūc acceptu aīal simplicē intelligētiā diceremus. z' mō
accipit large p oī alicui intellectione qua intellect⁹ nō p
fecte pponit. dico aut̄ itellectu pfecte pponere qm̄ pponit
mediata pplexo pfecte reperitāte sic esse. vel sic: qualr̄ itel
lectu apphendētē hoiem currere p hoc pplexuz pfectuz,
hō currit: dicerem⁹ pponere pfecte. C z' distinctio. cōpo
sitio intellect⁹ dupl̄ accipit. s. ppe z large. stricte accipi
tur p opatiōe qua facit itellect⁹ circa cōplexu pfectu: vt
d̄ in pcedēti distinctiōe. Largevo accipit p opatiōe qua
itellect⁹ pducit mediata aliquo pplexo qdūq; fuerit il
lud. sub pponē aut̄ ppe sup̄a pprehēdere debem⁹ etaz cō
positione affirmatiuā qz negatiuā: vt pz. C z' distinctio.
pponis ppe sup̄a qdā ē qz fo⁹ fit mediata vbo. qdā aut̄ v̄
tra vbu fit mediata qdā alio actu vniēdi accept⁹ adiūce.
ex patēt de ppōne cathe⁹ z ypothe⁹. C Nota tñ h̄ ḡ cō
mēta. meto. zz⁹. ista opatione qua Azz. appellat simpli
ciū itelliaz dicit eē formatione. pponē vō vocavit fidem:
cuius cā patuit i expōne tex⁹. C pria p̄. Eadē opatio p̄
eē simpliciū itellia z xp̄o large sup̄a. pz de opatione que
fit mediata pplexo hō alb⁹ z de i⁹ q̄ fit mediata i⁹ rō
ne hoiem esse. C z⁹ p̄. ipole est eadē esse opatione itelle
ctus q̄ sit simpliciū intelligētiā z cōpō pprie sup̄a. pz ex p̄
distinctiōe. C Ex ḡne ifserit aliquā esse itellect⁹ opōnem
q̄ nec est simpliciū intelligētiā pprie sup̄a neqz xp̄o pprie
sup̄a. pz ex pdictis. pz ēt de actu apphendēti p̄ termin⁹
sinchateorema⁹. C Ex qb⁹ pz rūsio ad q̄situs. s. n. dice
re volum⁹ Azz. itellexisse de iſtis opationib⁹ pprie sup̄is
q̄n dicere habem⁹ vel q̄ nō ponit ista diuisione tāqz ge
neralr̄ opatiōes oēs itellectiuas pphēdētē: v̄l̄ q̄ alie ad
illas d̄rias reducunt: sic cognitio hois albi ad simpliciuz
intelligētiā sed apphēsio q̄ fit mediata hoc cōplexo hoies
esse ad opatiōez. C Si vero volumus ipm̄ large locu
tum esse: tunc pz q̄ illa dio omnes intellectus apphensio
nes sub se sufficienter cōprehen̄it. q̄re z̄.

Quantum ad ^{z⁹} sit hic distictio. q̄ veritas si-
ue esse veruz dup' accipit. vno^o
large: & sic veritas nō est nisi cōformitas qđam debitavir
tutis cognoscitiae ad rez cognitā. siue i^o res icōplexo app-
hendat siue cōplexo quo cōcept⁹ simplices dicim⁹ cōiter
eē veros. & b̄ mō log⁹ Ar. h̄ ifra vbi videt⁹ velle exp̄sse q̄
itellēct⁹ qđitatis est ver⁹. sic ēt videre respectu ppxi sen-
sibilis semp̄ est vez. **C** Id ēt metaphysice cū dic⁹ q̄ vez
qđq̄ sic se h̄ vt sit ita se h̄ ad veritates. ex qb⁹ verbis vr
cōcludi oē ens absolute esse vez. Id ēt colligif⁹ ab eodē
5. metaphysice. Intelligo aut̄ hic p̄ cōformitatē debitaz
v̄tutis cognoscitiae ad rez cognitā quenātiā quādā per quā
cognitiua v̄tus rez illā apphendit p̄ cōcep⁹ illi⁹ v̄l'r rep̄n-
tatiui. cū. n. cōceptus hois sit v̄l'r hois p̄ rep̄nitatiu⁹ si itel-
lectus p̄ istū cōcep⁹ p̄ hoiem apphendat dī quādā cū hoie
cōformitatē h̄re rōne cui⁹ itellēctus dī verus. Ille ēt cō-
ceptus ver⁹ appellat. & pp̄ hoc oē ens solet dici ens vez.
ex eo q̄ est aptū cū itellēctu⁹ debitā h̄re cōformitatē: quā-
uis tñ aliqd̄ ens p̄ pp̄riā sp̄em ab itellēctu⁹ hūano apphē-
di nō possit. **C** Ex quib⁹ se⁹ terminos simplices mētales
sinchategoematicos: sicut ly ois nlls z̄c. hoc mō nō debe
re dici veros. neq̄ ēt itellēct⁹ p̄ illos reddit⁹ verus. **C** ^{z⁹}
accipit veritas pro cōformitate itellēct⁹ p̄ xp̄onē pfectaz
apphendētis ad corrītiaz ex pte rei talē qualiter p̄ illud
extre⁹ xp̄plexu⁹ rep̄nitā. & c̄sumēda esset falsitas. cū enī
itellēctus p̄ hoc cōplexu⁹. h̄o est aīal. apphendat hoiem eē
aīal & ita sit ex parte rei. tūc itellēctus & h̄o cōceptus ver⁹
appellantur. Cum aut̄ intellectus hominem esse asinum
apprehendat: & non sic sit ex parte rei tam intellectus q̄

Sept' d' falsus: et hoc est qd voluit om̄eta. Om̄eta. z. i. cu^r dicit q si ppositio itellect' fuerit ueniens enti erit vā. si vō nō: erit falsa: et b̄ mō locut' ē A. p̄ piarmenias. **C**z° sciēdū q̄ l̄ veritas large sūpta simplicib⁹ perceptib⁹ attri- buat: nō tñ oꝫ quēlibet terminū simplicē vocalē vni acer- priu vō corrīdere. p̄ de terminis sincathegoreumaticis. illi enī vt cōr d' nō perceptui siue itellectui subordinant: sed actui enidā intelligēdi: q̄ rōnabilr b̄ ac⁹ simpliciū i- telligētia dīci nō p̄t. v. q̄ mediātib⁹ ip̄sis fiat simpliciū intelligētia: et p̄ v̄s neq̄ veri debēt appellari. **C**z° scien- diu: q̄ l̄ percept' rez aliquā nāl̄ rep̄sentet cui⁹ est p̄p̄a su- militudo de p acc̄ns: tñ p̄t aligd rep̄nitare: cui⁹ nō erit p̄- pria similitudo. p̄ exp̄ertia. sp̄es enī vestis sor. p̄ intellectū i- ducit in cognitionē illi⁹ vestis: de p acc̄ns vō in cognitionēz ip̄si⁹ sor. p̄ q̄to itellect' mot⁹ a sp̄e vestis excitat vt p̄ spe ciē sor. in eo refūiat̄ sor. app̄hēdat. **C** p̄na s̄. q̄libet sim- plec̄ itellectio p̄p̄e sūpta est vā large sumēdo vitatē. pba- tur sic. q̄libet simplex itellectio p̄p̄e sūpta fit mediāte ali- quo nāl̄ perceptu: q̄ nāl̄ est rei ad ex̄ rep̄nitatiu: et per v̄s ip̄lo ex̄iste in itellectu aut nihil rep̄nitabit illud cui⁹ est p̄- prius percept'. Sūl̄ itellect' aut p̄ ip̄m nihil app̄hēdet: aut neçario illb̄ p̄ app̄hēdet qd̄ sibi p̄ ip̄z p̄ rep̄sentat̄. q̄re iter itellectu: et rez itellectu neçio p̄formitas iſurgit: p̄ quā itel- lect' d' ver̄ percept' ē ille: et intellectio q̄ fit mediāte ip̄lo dicere vā. q̄re t̄. Eadē h̄ p̄z anctib⁹ sup̄ allegatis. Itē om̄eta. dicit q̄ actio q̄ est iſormare sp̄ est vā. **C**z° s̄. pba- bilr ponit. l̄ pcedēs s̄ vā sit: nō tñ incōuenit aliquā sim- plec̄ itellectio p̄p̄e sūpta de p acc̄ns dici falsaz. p̄. vbi enī pla. iduā veste pla. xtingit q̄ p̄ simplicē illarū vestiū app̄hēsionē de p acc̄ns ducait̄ itellect' i app̄hēsionē banc falsaz. hoc ē sor. dem̄rato pla. q̄re t̄. Ex q̄b̄ infert eandē simplicē itellectionē ēē verā i falsaz. l̄ b̄ respectu diuer- sor̄ xtingat respectu vni⁹ p̄ se: et alteri⁹ p acc̄ns. Et si dica- tur q̄ A. dicit op̄. in textu: r̄ndē q̄ ip̄se intellexit circa sim- plec̄ itellectionē nō accidere falliū p̄ respectu ad rez q̄ p̄ v̄l̄ p̄ b̄ itellectionē app̄hēdit̄. q̄re t̄. **C**z° s̄. nul- la simplex intelligētia p̄p̄e vel ip̄p̄e sūpta ē p̄ se vā veri- tate z° mō sūpta. p̄. q̄ talis veritas solū v̄l̄at̄ circa cō- plexū pfectū sic circa orōne pfectā. q̄re t̄. **E**adē h̄ p̄z de mēte A. aūte p̄us allegato p̄ piarmenias.

Circa predicta dubitat̄. nā cuilibet veritati oppoſit̄ falsitas: s̄ percept' sim- plec̄ etellectio q̄ fit mediāte ip̄lo sunt vā. q̄ aliq̄ simili- tia sibi opposita erūt p̄ se: et nō solū p acc̄ns falsa: cui⁹ op̄- positiū dictū est p̄us. **I**tē dubitat̄ de his q̄ nō p̄ p̄am sp̄z ab itellectu app̄hēdūt: sicut dū itellect' seipm app̄- hēdit: aut subas separatas: aut aliqd b̄. nō. n. tūc v̄t esse p̄formitas itellect' ad rē cognitā: q̄ b̄ nō p̄t eē nisi me- diāte perceptu rei intelligēdo rep̄nitatio. Istaz aut̄ reruz nō sunt perceptus seu similitudines in itellectu. q̄re illoꝫ itel- lectiones simplices nō dicentur vere.

Ad primū. Lōcessō ante negat̄. sicut nō seq̄- tur plenū i vacuu adiūcē opponuntur: s̄ aliqd de facto est plenū. iḡt̄ aliqd est vacuu. s̄. et nō seq̄ motui celi oppoſit̄ ei⁹ ges. iḡt̄ sic mot⁹ celi ē vel ee p̄t: ita ges ei⁹ ē vel p̄t ee. s̄l̄r̄ cū falsitas p̄uatiue oppo- nat̄ v̄tati nō oꝫ si v̄tas alii⁹ percept' simplici existat q̄ falsitas ei⁹ oppoſita de facto rep̄iat̄. dico tñ q̄ sic xtingit i- telligere vacuu i xtingit intelligere getē oppoſita motui ce- li: ita n̄ repugnat aliquā ēē percept' simplici falsitatē: q̄ ce- p̄t simplici v̄tati opponat̄. nō enī repugnat aliq̄ce- p̄t̄ ee v̄l̄ hois rep̄tentatiū: et tñ itellectu nō p̄ ip̄m ho- minē app̄hēdere: s̄ aliqd aliud: q̄uis v̄l̄ hoc ee nō pos- sit. q̄re t̄. **A**d scđm dicerēt qd̄ ḡ dū itellectus seip̄ app̄hēdit̄: et subas separatas: hoc non fit sine discursu. q̄re ip̄soꝫ app̄hēsio nō sub simplici itellectio cōtinet̄: et ideo

cessat ar̄. Aliter dici p̄t q̄ l̄ ip̄se intellectus iſiſe sepa- rate ab itellectu simplici itellectio p̄prehēdi possint: nō p̄ p̄az sp̄em: s̄ alteri⁹. taliter tñ app̄hēdunt ab intelli- buit: nō tñ oꝫ quēlibet terminū simplicē vocalē vni acer- priu vō corrīdere. p̄ de terminis sincathegoreumaticis. illi enī vt cōr d' nō perceptui siue itellectui subordinant: sed actui enidā intelligēdi: q̄ rōnabilr b̄ ac⁹ simpliciū i- telligētia dīci nō p̄t. v. q̄ mediātib⁹ ip̄sis fiat simpliciū intelligētia: et p̄ v̄s neq̄ veri debēt appellari. **C**z° scien- diu: q̄ l̄ percept' rez aliquā nāl̄ rep̄sentet cui⁹ est p̄p̄a su- militudo de p acc̄ns: tñ p̄t aligd rep̄nitare: cui⁹ nō erit p̄- pria similitudo. p̄ exp̄ertia. sp̄es enī vestis sor. p̄ intellectū i- ducit in cognitionē illi⁹ vestis: de p acc̄ns vō in cognitionēz ip̄si⁹ sor. p̄ q̄to itellect' mot⁹ a sp̄e vestis excitat vt p̄ spe ciē sor. in eo refūiat̄ sor. app̄hēdat. **C** p̄na s̄. q̄libet sim- plec̄ itellectio p̄p̄e sūpta est vā large sumēdo vitatē. pba- tur sic. q̄libet simplex itellectio p̄p̄e sūpta fit mediāte ali- quo nāl̄ perceptu: q̄ nāl̄ est rei ad ex̄ rep̄nitatiu: et per v̄s ip̄lo ex̄iste in itellectu aut nihil rep̄nitabit illud cui⁹ est p̄- prius percept'. Sūl̄ itellect' aut p̄ ip̄m nihil app̄hēdet: aut neçario illb̄ p̄ app̄hēdet qd̄ sibi p̄ ip̄z p̄ rep̄sentat̄. q̄re iter itellectu: et rez itellectu neçio p̄formitas iſurgit: p̄ quā itel- lect' d' ver̄ percept' ē ille: et intellectio q̄ fit mediāte ip̄lo dicere vā. q̄re t̄. Eadē h̄ p̄z anctib⁹ sup̄ allegatis. Itē om̄eta. dicit q̄ actio q̄ est iſormare sp̄ est vā. **C**z° s̄. pba- bilr ponit. l̄ pcedēs s̄ vā sit: nō tñ incōuenit aliquā sim- plec̄ itellectio p̄p̄e sūpta de p acc̄ns dici falsaz. p̄. vbi enī pla. iduā veste pla. xtingit q̄ p̄ simplicē illarū vestiū app̄hēsionē de p acc̄ns ducait̄ itellect' i app̄hēsionē banc falsaz. hoc ē sor. dem̄rato pla. q̄re t̄. Ex q̄b̄ infert eandē simplicē itellectionē ēē verā i falsaz. l̄ b̄ respectu diuer- sor̄ xtingat respectu vni⁹ p̄ se: et alteri⁹ p acc̄ns. Et si dica- tur q̄ A. dicit op̄. in textu: r̄ndē q̄ ip̄se intellexit circa sim- plec̄ itellectionē nō accidere falliū p̄ respectu ad rez q̄ p̄ v̄l̄ p̄ b̄ itellectionē app̄hēdit̄. q̄re t̄. **C**z° s̄. nul- la simplex intelligētia p̄p̄e vel ip̄p̄e sūpta ē p̄ se vā veri- tate z° mō sūpta. p̄. q̄ talis veritas solū v̄l̄at̄ circa cō- plexū pfectū sic circa orōne pfectā. q̄re t̄. **E**adē h̄ p̄z de mēte A. aūte p̄us allegato p̄ piarmenias.

Quantū ad 3° articulū sciēdū est q̄ l̄ cōir p̄ breuiologū utinam b̄ noīe vītas tā- q̄ noīe absoluto: nō tñ credēdū ē vitatē eē q̄litatē aliquā aut aliqd b̄ ab his q̄ vā dicunt̄ reali distīctā. ex hoc. n. so- lū qd̄ est p̄formitas qd̄a iter itellectu app̄hēdēt̄ et rem ipsaz intellectā intellectio d' vā. et percept' ver̄: et ipsa res ad ex̄ dicere vā absq̄ hoc q̄ ad alia res ponat̄ ab his reb̄ distincta. **E**x quo p̄ infert̄ hec s̄. capiēdo veritatē lar- go mō aliqua veritas est i re ad extra: aliq̄ vō in itellectu p̄ p̄ma ps: q̄r̄ lignū est res vā: et p̄ v̄s est veritas quedaz. q̄re t̄. z° pars etiā p̄. nā cōceptus p̄prius ipsius ligni et itellectio ip̄st̄ dūr̄ vītas: q̄ tñ in itellectu h̄t̄ ēē subīne. q̄re t̄. **C**z° s̄. l̄ ita sit: i° tñ veritas q̄ ēē in itellectu effecti- ue depēdet̄ ab l̄ q̄t̄ i re ad ex̄. p̄. s̄. cō. n. percept' et itellectio alici⁹ rei ab i° re effectiue depēdet̄: ita vītas a vītate. et b̄ est qd̄ voluit Al. ala. sup̄ b̄ passi. cū diē q̄ vītas est in re ad ex̄ tāq̄ in cā efficiētē: l̄ in itellectu tanq̄ in subo. **C**z° s̄. vītas p̄p̄e sumpta so⁹ in itellectu b̄ eē vel in zpōne pfectū tñ oꝫ i re ad ex̄. p̄. q̄r̄ vītas p̄p̄e sumpta solū vīta circa zpō- nez siue zplexū pfectū: vt ex pcedētib⁹ p̄. tale aut̄ in re ad ex̄ nō rep̄it̄. nō. n. credēdū ē realē ēē zpōnez q̄ p̄o- niſ. b̄ cū aigl̄ aut q̄r̄ cōpo⁹ sor. cū cursūcū iste p̄pones vē sint. b̄ est aial. et sor. currit. et b̄ ē qd̄ voluit ibidez Al. ala. cū diē q̄ in re nō ē zpō: s̄ic b̄ est aial. nō ē zpō. q̄r̄ hoc nō fit p̄ me⁹: l̄ est vñio qd̄a q̄ fit sine me⁹. Lredo tñ q̄ op̄- positiū b̄. vñis nō min⁹. pbabilr defendi possit. dicimus n. q̄r̄ vez est boies eē aial: et pp̄ b̄ ille percept'. b̄ est aial. et ei⁹ intellectio. vā dñr̄: q̄re denoīatio istoz sumē are. et p̄ v̄s res p̄ d' vā vītate p̄p̄e sumpta. dicem⁹ q̄ l̄ i re nō sit realis pp̄ p̄ti cū subo: res tñ vt zplexū app̄hēsia p̄ intel- lectu p̄t̄ dici vā vītate p̄p̄e sumpta: q̄re t̄.

Ad rationes p̄ncipales. **A**d p̄am cū ei⁹ p̄ cō- firmatiōe p̄. r̄nisiō i arti⁹. p̄. **C**z° ad z̄firmationē z° d' q̄ itellectio q̄ fit mediāte b̄ cōple- xo. b̄ est dici d' zpō. et cū argr̄ q̄ nō. q̄ ibi nō p̄ōt̄ p̄t̄z cū subo: d' q̄ ibi est v̄bū q̄ supplet̄ vicē p̄ti. talē aut̄ acuz̄ zponēdi itellect' cū subo zponit̄: q̄re t̄. **A**d z° p̄nci- pale d' q̄ intellectio facte p̄ p̄pones nomiatae cadūt sub z° mēbro: vt p̄. p̄z̄ d̄f̄iſt̄iōe p̄mi articuli: aut̄ solū exēplificauit de pp̄onib⁹ cathegoreumaticis tanq̄ de p̄ncipalib⁹ et magis manifestis. **A**d tertiu p̄ncipale p̄. in articulo z° qd̄ dōm. **A**d z̄firmationē p̄mā d' q̄ l̄ ip̄- sibile sit vacuu aut chy⁹ eē. q̄r̄ tñ p̄ chymere perceptu itel- lectus ita zformaf̄ chymere ac si chy⁹ eē: iō ei⁹ app̄hen- sio d' rōnabilr dici vā: et idē dicat̄ de vacuo. **A**d scđm z̄fir- mationē p̄. in articulo z°. **E**t si argr̄. tūc nō qd̄z itel- lectio ē simplex itellectio vel zpō large accepta. Intelle- .n. hec q̄ fit mediāte b̄ sincathegoremate. ois. nō ē alterū istoz. vt p̄. ex r̄nisiōe. R̄nisiē pbabilr. q̄ p̄ solū sincath- .ma. nō p̄t̄ itellectio fieri: l̄ cū b̄ lecū rē aliqd cha⁹: q̄re ar̄. nō p̄cedit̄. **A**d alia z̄firmationē p̄ p̄t̄ dici A. itellexis se de simplici itellectoe p̄p̄e sumpta cū ip̄se voluit qd̄z talē ee verā. z° d' q̄ itell's intelligēdo boies z albu p̄ percept' pro- prios bois albi nō cōponēdo alterū cū altero cōpositio- verballi vā intellectioe intelligit: q̄uis nullus eset homo

albus. sicut et itells adā vā itellectōe stelligit: lz adā nō sit nālē eē possit. sit p oia poss̄ dici de itellone q̄ sit mediā te illo cōplexo chy^{am} eē q̄ quis pbabilr dici poss̄ illā eē flas sic illā q̄ fit mediāte illo cōplexo chy^{am} est. **C** Ad alia affirmatio nē dico q̄ itells Ari. fuit vt qd̄lz vez cōplexū prie ac cipieō vitatē est cū qlz alio vō bō cōpossibile. **E** Est q̄ lo gici cōiter dñt q̄ nulla ppō vā repugnat alteri vē: lz oēs p pōnes vez sunt iūcē cōpossibles. **C** Ad vltimā affirmatio nē dī. q̄ vulgariter dī denarius lls p quādā attributionē q̄ pp̄ ipsi^o apparētiā decipiē bō flz bns cceptū: q̄ B sit ar gentū: q̄uis nō sit. ip̄ tñ denarius vt est res simp̄l app̄bē sa est res vā. idē dñz est cū dī bō est falsus. **C** Ad vltimū pncipale. p̄ ex 3° articulo qd̄ dñz. **C** Ad auētes dī. q̄ licet Ari. in locis allatis voluerit vitatē eē subtine in itellectu nō tñ negasset aliquā vitatē eē i re ad ex. **C** Ad rōnē p̄mā q̄ arguit. q̄ nō bō esse in itellectu dī. q̄. 8° meta. Arist. non aliud voluit nisi q̄ cū bonū t malū dicant q̄ re^m ad appetitū tale bonū v̄l malū nō bō eē i appetitu aie: q̄ tūc n̄ ap petere: lz in re ad ex: t p̄ B ponē dīria iter bonū t malū. t vez t falsuz. nā bonū t malū nēcario bōt esse ex appetitū respectu cui^o sic denoiant. vez aut t fīm in itellectu bēre esic p̄t̄q̄uis tñ sic denoiant respectu itells: xcedit igit q̄ vitas est bonitas qdā q̄ in appetitu aie nō fundat: lz i itel lectu. q̄re t̄. **C** Ad sc̄bz rōnē dī. q̄ vitas q̄ est in re ad ex est obz itellect^o pncipale t tale xcedit nō eē in intellectu. vitas aut q̄ in itellectu subtine fundat nō est obm pncipa le: ccept^o n. mētalis t itellectōes ab itellectu nō comp̄bē dūm̄nisi mediāte obo extērioz vt in p̄cedētib^o vīsūz fuit: tale aut obm est in itellectu. q̄re t̄. **C** Ad vltimaz negat maior si v̄l stelligat. cōcept^o n. t itellectio dīr vā. nō tñ i eis est aliq̄ vitas subtine. Nō. n. puto vitatē eē rē aliquam aut q̄litatē v̄l aligd bō reali distīctā a re q̄ dī vā sic multi facilē enūciātes dixerūt vitates rez t ppōnum esse entia ad quēl p̄t̄cū mūndi multiplicabilio: lz vitas est ipsamē res vā: lz ponere vitatē esse qualitatē quādā nō p̄cede recarg^o. q̄n̄ nō solū ppō in voce: aut scripto dī vā. sed etiā xcept^o mētales t intellectōes vā appellant: t ideo dixerūt quidā q̄ vitas in intellectu bō esse formalit: in re esse ciuit: in ppōne significatiue: q̄ gdē itelligendū est de illa que est in itellectu: t p̄t̄ addi: q̄ alr bō esse in cceptur: t alr in ppōne extērioz: nā in cceptu bō esse tanq̄ in silitudine nālīc in ppōne vōvocali: aut scripta tanq̄ in signo accītālē idē conceptui subordinato.

C Pictū asit t oīs diuisio t sic diuisibile mon strat: sicut priuatio t similis rō est in alijs: vt quomodo malū cognoscet: aut nigrū: cōtrariū. n. aliquo mō cognoscit. **T** ex. cōmēti. XXV.

Questio.

XXXIII.

Veritut. 23° Ut p̄t̄ t alia bō indiuisibilia p̄uatue p suos bōt̄ cognoscant. **C** Ad p̄t̄ negati uam arguit. p̄ sic. si sic eset tūc p̄uatōes t nō entia possent ab itellectu comp̄hen di. p̄ ex. de se: lz q̄ p̄t̄ nō sit falsū. arguit p̄mo. q̄ intellec^o patit ab itelligibili: sic etiā sensus a sensibili vt patuit in p̄ncipio būtū: nibil aut p̄t̄ pati a nō ente. q̄re t̄. **C** Diceret forte q̄ itells patit ab itelligibili q̄d per pp̄ia z spēz intelligit. nō ens aut nō per specie pp̄ia: sed p̄alterius specie. s. entis app̄bēdit ab intellectu. q̄re t̄. **C** Lōtra. q̄ p̄ specie entis nō repūta nō nō ens. igit per ipsam nō app̄bēdit nō ens. **C** Lōfirmat ar gumētu pncipale: nāz si non ens intelligeret: tūc ei^o itellec^o maioris t p̄fectioris entitatis eēt q̄d obm. q̄d v̄l absur dum. p̄ ex. cum eins itellectio eēt aliquā ens in itellectu exis. quare t̄. **C** Lōfirmat. om̄e q̄d itelligit ab itellectu

sub eius obo p̄ cōtineat. tale aut̄ est ens vt patuit in p̄cedētibus. si igit non ens intelligeret: tūc non ens sub ente p̄t̄ neret: t per p̄t̄ nō ens esset ens: q̄d implicat p̄dictio nē. **C** Lōfirmat: q̄ itelligibilis t itellect^o vnuis dī esse actus: sicut etiā sensibilis t sensus: entis aut̄ t nō entis nō p̄t̄ eē actus vnuis. q̄re t̄. **C** Ad idē etiā v̄l auētas p̄b̄. g^o metaphysice cū dicit. q̄ nō p̄tingit itelligere non itelligēt̄ ens: q̄re nō ens itelligi nō p̄t̄. Itē p̄mo posterio p̄ dicit q̄ non ens nō p̄tingit sciri t̄. **C** Sc̄do p̄ncipalē ad q̄one arguit sic: p̄t̄ est res positiva: igit positiva itelligit t nō solū p̄uatiue. lz p̄t̄. za p̄t̄. cū p̄t̄ ab Ari. ponat t̄ ab alijs esse p̄n^o p̄t̄itatis p̄tinue: t tanq̄ terminus cōis p̄tinuās p̄tes p̄t̄itui adiuicē t alia bō. quare t̄. **C** Tertio arguit sic. si p̄t̄ so lum p̄cipe t̄ per itellectū p̄uationis sui positivū: tūc nō pos set ab intellectu notitia simplici comp̄bēdi: lz oī p̄m app̄bēdi notitia discursua. p̄ ex. ari: q̄ itellectus ex vnuis co gnitione in alterius cognitionē deueniēt p̄uenit mediātō discursu: p̄t̄ nō v̄l se līum. Ari. n. in textu app̄bēstōne pun eti t aliorum indiuij. līum inter apprehensiones simpli ces connumeravit.

Ad oppositum est philosophus in textu.

In q̄one ista p̄videbit difficultas p̄mi argūnti pncipalē. z^o p̄videbit de quēsto.

Quantum ad p̄mu ponit logice loquēdo p̄les p̄nes q̄s omittā: q̄ itēdo magis realē log. **C** Slet aut̄ distigui q̄d ens triplē accipit. vno mō pro ente q̄d actualē est. 2° mō p eo cui nō repugnat exi stere: sic aīxps. 3° p eo q̄d cadit sub imaginatiōe: sic chy^o. t dīr ex opposito distiguit de nō ente. Mīhi aut̄ v̄l p̄t̄ bic nō grūi est v̄l distīctōe: sic et nō grūi eēt distiguerē q̄t̄ terminib^o vno accipit. p̄ boīe p̄t̄i p̄ boīe p̄terito v̄l futuro. alio: p̄ boīe poli. q̄uis tñ Ari. 8° meta. videat̄ es di stinguere in ens actu t ens in potētia. **C** Premittēdū est igr̄ q̄ ens in sua maxia cōitate sumptū: sic cōiter accipitū idēt̄ significat entia q̄ eē p̄t̄: t que eē nō p̄t̄: sic chy^o t alia bō. **C** Ex q̄ iferit q̄ nō ens q̄d p̄dictorie opponit̄ enti: sic trāscēdēt̄ sumptū negat̄ t̄ ens pole eē q̄d ipole esse. **C** Premitto z^o q̄ oē q̄d simplici itellone ab itellectu ap̄p̄bēdī: app̄bēdī lz q̄ ens siue p̄ modū entis. p̄z cōiter t aliq̄lē hituz fuit sup̄ius q̄one sc̄da bōtertū. **C** Prima p̄ aligd q̄d nō actualē est ens p̄ pp̄ia spēz simplici app̄bēsio ne itelligi p̄t̄. p̄bat̄ sic. sit ita q̄ aliquā viderit soz. t fuerit ei^o spēs v̄lq̄ ad memoratiū multiplicata: t ibidē v̄lq̄ ad buc p̄huata: t nūc sit soz corrupt^o. tūc seq̄t̄ q̄ p̄ spēz exītē in memoratiū spēs alia itelligibilē p̄duci p̄t̄ in itellectu t dīr poterit soz. app̄bēdī q̄uis actualē non sit. quare t̄. **C** Sc̄da. p̄babilr ponit: lz aliq̄ sube: q̄ nō sunt: t a certo boīe nūc app̄bēse fuerunt ab eodē itelligi possint: nō tñ B sit p̄ cceptu eaz simplicē singularē t mere subalē. **P**rima p̄ huata: t nūc sit soz corrupt^o. tūc seq̄t̄ q̄ p̄ spēz exītē in memoratiū spēs alia itelligibilē p̄duci p̄t̄ in itellectu t dīr poterit soz. app̄bēdī q̄uis actualē non sit. quare t̄. **C** Sc̄da. p̄babilr ponit: lz aliq̄ sube: q̄ nō sunt: t a certo boīe nūc app̄bēse fuerunt ab eodē itelligi possint: nō tñ B sit p̄ cceptu eaz simplicē singularē t mere subalē: vt exēpli cā: q̄r̄ audiū he ctore fuisse v̄z in bello fortissimū fingo mībi cceptū viri magni grossi bōn formati armati t aspectu mirabilis. Et q̄ bōsic p̄ceptis elicio cceptū singularē t subalē ipsi^o. nō p̄t̄ p̄ nō dici: q̄r̄ p̄supponit̄ rē illā nūc a nob fuisse fēlū app̄bēsam. Si vō dicat z^o modo vt cōiter dicere vident̄. arguit q̄ hoc non sit vez. si enim tu t ego fingamus cceptū cesa ris: aut antīchristi q̄si in omnib^o accidētib^o cceptus dissimiles fingemus: t p̄ p̄t̄: si aliquos eliciem^o cōceptus singulares t mere subales non erūt similes: quare cōtinget OO

Liber

duos acceptus subalii dissiles id est diuisibilia singuli et mere subalii repitare. quod vel absurdum: et non solum hoc probatur de duo bus: sed in quoque numero possent esse huius acceptus diversi. quod rebus. **C** 3°. Licet procedens per via sit talia tamen non entia non ab intellectu comprehenduntur nisi per speciem: aut species entis a sensu vel ab intellectu comprehenduntur. patere potest cuius voluntatis in seipso expiri. **L** 1. n. nunquam viderim hoie cum oculo in fratre fingo tamen mihi acceptum ipsius: propterea quod in me dudum refutata est species ocularis: fratre est species et sunt in intellectu memorativa fuerat prouata: et sic autem intellectus vnu alteri copulat. non tamen coponendo vel dividendo. quod tunc intelligere est: hoc cum oculo in fronte: hoc id est facere possum ut cogitativa. **C** 4°. aliqd quod neque enim fuit: nec erit: neque potest esse ab intellectu apprehendendi potest non solus cognitio complexa: sed etiam complexa. prima pars huius problematis declaratur: quod vacuum intelligitur: alii de ipso non brevi scia quod habetur. 4. physi. et tamen impossibile est vacuum esse ut ibi declarat probatur quod rebus. Itē intelligo ebyam quis tamen impossibile sit illud esse. quare rebus. et pars declarat contra quodam tenetem oppositum. nam ex his quod video equum leonem et serpem potest intellectus meus species capitis leonis cum specie corporis et specie caude spectatis unicem copulare: et fingeremus tamen species vnam absque coponat complexione vbalis. ut per expieta in se ipso. quod rebus. **C** 5°. probabilitas ponitur. priuatiōes que coiter ponuntur non entia non intelligi possunt: nam per priuatiōes sub sola notitia simplici et complexa. pars: quod intellectus non deuenit in intellectu cecitatis nisi comprehendendo prius visum: deinde comprehendendo aliqd aptum habere visum carere illo. sed huius sit mediate non complexa. quod rebus. et sic autem de similibus dici possunt. credo tamen quod oppositum buius problematis non minus probabilitas defendi possunt. Licet n. difficile sit intellectus aliquem de nouo priuatiōem non aliquam intelligere nisi intellectu complexa: illa tamen una vice vel plibet vicibus comprehendens poterit cognoscere non complexa: non est hoc prima vice repugnat quodvis difficultate videtur. ubi gratia cognito diffinitive quod sit locum potero autem in notitia ymaginandi locum nullo corpe repletum. quod rebus. **C** 6°. utramque istarum priuatiōium est procedenda. non ens non potest intellectus: intellectus non potest intelligere non ens. prima pars logice: quia dato opposito. segnem aliqd quod non potest intelligi estens potest intelligi. quod implicat. sicut scda pars: quod ergo intelligit intellectus saltem simplici apprehensione. intelligit sub ratione siue per modum entis per secundam supponit: quod non poterit intelligere non ens et hic accipit non ens secundum quod accipi debet. put opponiens entitatem transcendenter sumpto.

Quantum ad 2° sit probabilitas prior. licet pūctus sit res positiva: ab intellectu tamen per species prius. apophedato non potest. prima pars de mete Aristotelis. 6. phys. vbi expressum procedit indiuisibilia ipsius magnitudinis. s. pūcta linearum: et superficies. ibi. n. dicit pūctus esse per finem diversarum pūctuum linearum: et ipsum continuatum pūctum et diuisitum. licet quodam sophistice voluerit huius indiuisibilia non dari ex parte rei de quo disputatione ad pūctum non pertinet. scda vero pars declaratur: quod cum sit simpliciter indiuisibile species eius multiplicari non potest vobis ad sensum exteriorum: nec interiorum: quod nec species intelligibilis ex eo poterit procedi. 2. quod entia debilissime entitatis: sicut pūctus unitas et pure priuatiōes non sunt potentia ad aliquid speciei multiplicationem per suam entitatis debilitatem: sicut. n. aliquid sunt: quod species intellectus in se habere non potest. quod sui excellentia debita: procedit proportionem obiecti ad intellectum: sicut intelligentia separata. ita quodam alioz non recipit species per eorum entitatis debilitatem ex qua non potest debita proportione puenire iter ea et intellectus. quod rebus. **C** Scda 3. quodvis pūctus et alia huius indiuisibilia: dum ictus potest a nob cognosci non apprehendendi possint nisi per cognitiones priuatiōis: in processu tamen acceptu māe positivo apprehendi possit. prima pars de se pars. deuenientem. n. p. in cognitione pūcti. per huius quod aliquam magnitudinem indiuisibilem precipit. et autem quod aliquem est esse huius magnitudinis terminum que careat dimensionib. per cognitionem ictus priuatiōis dimensionis deuenientem in cognitione

Questio

ne pūcti: neque alii de nouo deuenire potuisse. hec pars 2° nō est ad mete Ari. in textu. scda pars per pūctum sit res positiva. 2. quod pūctus sui diffinione cognosci potest quod est principium otium constitutis principiū et finis pūctuum lineae: et ut sic cognoscitur cognoscere. pūctum māe positivo: tali autem acceptu non a nob bene intelligere: pūctum tanquam aliqd indiuisibile constitutis acceptus pūctus suis. quod rebus. huius. Et si dicatur quod non ut bene personam quod res positiva apprehendatur priuatiōem. considerat: vero pūctus per principium vel finis pūctuum lineae intelligitur acceptu positivo: quod vnde referatur ad sensum dicitur in huius. Et si dicatur quod non ut bene personam quod res positiva intelligatur acceptu positivo saltē sibi approbat. Ruris quod huius non contineat per debitam proportionem intellectus ad obiectum. sicut etiam intelligenter sint res positiva et perfectissime entitatis a nob tamen salte in primo non cognoscuntur nisi priuatiōem: ut quod sunt indiuisibles immortales rationes huius. quare rebus.

Ad rationes principales. **C** Ad primam dicitur procedendo 2° nō. **C** Ad rationem in oppositum dicitur. quod pole est intellectus aliquod intelligibile apprehendere a quo de facto non patitur: sed aliquod ab eo passus fuit. ut pars in prima articuli primi: et vteri dicitur: sicut in articulo dicebat quod aliquod non est intelligible a quo non patitur intellectus. patitur tamen ab aliquo ente ratione cuius istud non estens intelligible. ut pars ex tertia ratione. sed ad rationem in oppositum dicitur. quod per species entis per replicatioens ens. potest tamen scđario et ex parte id quod non est replicari. quod rebus. **C** Ad affirmationem dicitur. quod si illud quod non est mediante eo quod est apprehenditur. ista intellectio minoris estentitatis et per se est illud intellectus quod actualiter est: et huius sufficit. 2. 3. dicitur. quod non contineat intellectu ratione aliquod intelligibile nullum de facto estentitatis: sed aliquod fuisse maioris. ut pars ex parte ratione. **C** Ad secundam affirmationem procedit oportet quod intelligible subente in significando ostendit: sed vteri negatur ratione cuī ostendit quod non estens est. **C** Ad aliam affirmationem dicitur. quod intelligibile quod actualiter agit in intellectu et ipsius intellectus vnu est actus. **C** Ad primam autem probatur procedit ut argumentum deducit quod non ostendit intelligere non intelligibile ens saltē de notitia simplici loquendo: et huius est quod dicebat in ultima ratione articuli primi. **C** Ad secundam autem dicitur. quod non est ad pūctum: voluntate. ibi pars quod illud quod non est per se sciri non potest: et huius est veritas. scia. n. p. rei intellectus alius complexi virtute per se supponit et creditur intellectus. **C** Ad tertiam principalem pars in articulo 2. **C** Ad tertiam negatur ratione. ut pars ex parte articulo 2. tunc quod posset habere huius notitia complexa: sed non est discursus: tamen quod posset habere priuatiōem non est complexa. quod rebus.

C Nihil probatur intelligere indiuisibile: cum longitudinem intelligat. Indiuisibilis. n. actualiter est: et in parte indiuisibili. Similiter. n. pars diuisibilis et indiuisibile longitudini est. Non. n. est dicere aliquod in mediometrione intelligere utrumque: non enim est nisi diuidatur. Textu commentarii. XXIII.

Questio. XXIII.

Aeritur 2. 4. Ut intelligitur huius in eodem statu placere possit. quod non aridus. per se. sicut se habet prima ad formas subales: sicut se habet intellectus ad intellectores: sed māe prima non potest per se habere formis vltiati informari. ictus non intellectus sicut per huius intellectores. quod rebus. **C** 2. 5. id est diuisibilis cum ad aliquod se auertit totaliter ad illud se auertit: sed intellectus est per id est diuisibilis: sicut ad aliquod obiectum intellectus se auertit non per tunc poterit alio intelligere. minor est de se manifesta: maior et declarata: nam si ut aliqd indiuisibilis supra aliquod se totaliter auertit: tunc se auertit et per aliquid. et per huius et est diuisibilis quod implicat. quod rebus. **C** 3. si pars affirmativa sit vnde tunc quod rōe intellectus duo vel tria sicut intellectus poterit eadē ratione et tunc vel mille. et in quantumque alio numero finito. quod tamen per se pole. pars ratione: cum non videatur assignari posse ratione diuisitatem.

Cuarto, si plures itelectiones in eodē intellectū sīl eē posseunt; aut igit̄ iste itelectedes sunt eiusdē spēi solo nūero dīntes; aut sunt dīntes spēi non pīno mō. qz plā accūtla so lo numero dīria nō simul eē pīt adeq̄te vt hētūr ſ̄meta. neqz z^m; qz diuerſe spē sub eodē ḡne ſtēte ſibi adinuicē ſ̄ riant; ſicut ēt opposite dīrie; ſz nō pīt ſ̄ria eē ſiml in eodē adeq̄te. igit̄ t̄c. **P**ro eadē parte vī eē aučtas phī 4.º meta. cum dicit qui nō vñū itelligit nibil itelligit. **C** Itē z^tbo picoꝝ plura qdē ſcire ſtingit; vñū aut ſolū intelligere.

In oppositius arguit. p. sic. Intellectus potest ples simplices intellectiones iuicem coi ponere: sed hoc non est nisi plura sit intelligenter. igit r. et. a. p. p. p. pot. n. hanc compositionem formare. hoc est. animal: aut hoc est lapis. **C. 2.** intellectus potest sit correlativa intelligere utrumque in predicamentis. g. r. **C. 3.** Tertio intellectus sit minor et non scire potest. g. r. a. p. p. primo posteriorum. **C. 4.** Quarto. expimuntur quod aliquis per intellectum diuinam ponimus iterum duo extrema quod non distinguuntur nisi intellectus illa duo sit apprehendere. quod r. **C. 5.** Quinto. sic se habet sensus ad sensibilia: ita intellectus ad intelligibilia: sed sensus sit per apprehensionem potest. visus. n. albedinem et nigredinem sit coprehendere: ut experientia notat. g. r. **C. 6.** Sexto. intelligendo pfecte compositionem ex materia et forma talis materia per formam apprehenditur ab intellectu. igit r. **C. 7.** Non talis de se patet. **C. 8.** terminus vocalis potest per significare non solum ratione una: sed rationibus distinctis: sed significando: igit per apprehensionem ab intellectu comprehendendi prius. a. p. p. de termino equino significare per rationes distinctas: sic lycaonis. Pro eadem parte vero est sua Ari. 4. meta. ubi dicitur quod intellectus quecumque necessarii est per principium complexum intelligere. **C. 9.** Item commentatoris 3. huius cometorum. 19. ubi dicitur quod intellectus non intelligit infinita in proprieate universaliter.

In ista q̄ōne p̄ breuiter ponūt aliquid q̄ōnes. z̄ ponūt
tur difficultates cū ḡbusdā ānēxis
Quantum ad p̄mū sit p̄ma z̄ fm̄ op̄ione Auerro.
ples itellectōes tam simplices q̄ō complexe tam resp̄cū eiusdē obti q̄ō diuersorū hoīum in itelle-
ctu fil̄ē p̄nt. for. n. r̄ pla. res easdē: aut diuersas tā simpli-
ci q̄ō cōplexa itellectōe sit apphēdere p̄nt. q̄re cū in eis f̄z
Auerroim: sit idē itellect⁹ seq̄ē intētū. s̄z hac op̄ione dimis-
sa ponan̄ q̄ōnes fm̄ op̄ione verā. **Prima** z̄ f̄z aliquos.
Idē itellect⁹ in eodē istatīvico acceptu p̄t intelligere pla.
p̄bar. q̄r̄ vbi soz. itelligat hoīem p̄ hūc acceptu hō p̄ eūdē
acceptu quēlibz hominē singulare apphēdit. q̄re tē. hoc et̄
soler cōiter i logica xcedi. vbi d̄r̄ terminū coēz vocalē mē
talē: aut scriptu idēnter oīa sua idividua significare. v̄f̄ et̄
se de mēte cōmētatoris loco p̄us allato. hic tū v̄f̄ ū eos q̄
vñt sp̄z vñlez solū istud indiividuū rep̄ntare a cui⁹ fantas-
mate elicta est illa sp̄s vñlis het̄ et̄ ū. v̄f̄ cōtra ea q̄ p̄us de-
termianū i q̄ōne. iz. vbi tenni q̄ itellect⁹ singulare apphē-
dit p̄ p̄priā eius sp̄z. z̄ nō p̄ sp̄em vñlis: nisi forte dicere t̄ q̄
p̄us determinata itelligēda sunt de cognitōe disticta. hic
aut̄ logit̄ ū. de cognitōe idisticta z̄ Aſula. **Secunda** sc̄lo.
pole est intellectione cōplexa in eodē istatī plura intelligi-
ab eodē itellectu. p̄z ex q̄tuor p̄mis rōnib⁹ ad p̄tē affirmati-
viam adductis. **Tertia** ū ponit p̄tra quosdaz. pole est
ples simplices intellections. pla oba ab eodē sit comp̄.
bēdi. p̄z ex 5⁹ z̄ 7⁹ rōnib⁹ ad partē affirmatiuam adductis.
Itē apphēdat soz. b. lapidē z̄ duratē ei⁹ itellectione per
borā p̄ntē sibi sufficiēter. c. lāp. aut equus: aut aliqđ hō in
istatī medio bore. z̄ q̄ro nungd icipiet. c. itelligere in illo
istatī: aut nō. si sic bēetur intētū cum adhuc itelliget. b. si
nō. cōtra. oēs cause. p̄ductiue itellectionis. c. obti tūc sunt
sufficiētes z̄ sufficiēter applicare. igit̄ tē. t̄z. z̄ia. z̄a p̄z. mi-
rabile. n. v̄f̄ q̄ intellect⁹ ita modice esz potētie z̄ vñtis q̄
spo itelligēte. b. z̄. c. sufficiēter approximato: aut sp̄e ipsius
nō possz intelligere ip̄m. dicere t̄ forte q̄dū incipiet itelli-

gere.c.tūc icipit de p dē intellectiōne.b.s̄z hoc yf magis
admiratione dignus et carere rōne.tūc.n.fantasma.b.erit
eq̄ potēs v̄l̄ potētius ad p̄suādū sp̄m intelligibilē in in-
tellectu q̄s an̄; vt suppono; intellectus agēs et possibilis nō
minus bñ dispositi erit ad intellectiōne.b.q̄ s̄z. i.igīz t̄c.
Contra cōclūsionē illā instāt auctoritate p̄bi z° huius.
illo caplo.indivisibilium quidē intelligētiꝝ; vbi v̄r̄ velle
q̄ dum intellect⁹ duas p̄tes cōtinui distinc̄e comp̄hēdit;
q̄ hoc sit non in eodē tpe;s̄z in diuersis t̄pib⁹.**C**Rūde-
tur q̄ dcm̄ Aris.ibidē non est necessarium;s̄z contingens.
vt tactum fuit in expositione textus.

Quātūm ad **z^m** circa p̄dicta dubitātē. Nam v̄f p̄
nullo modo intellectus p̄t in tpe
suam formare intellectiōē; aut plures eius intellectōēs;
qd̄ tñ supponis in p̄dictis. Intellectus.n. est icorporeas vir-
tus et non fatigabilis; quare ad eius opationē nō regritur
aliqua successio. q̄re z̄. **C**ōsīl'r: q̄r in eius opatiōē nulla
est resi^o. quare z̄. Opositū tñ notat expiētia. aliqñ.n. no-
tabilis mora t̄pis apponit ad aliq̄d pfecte intelligēdūm:
ita vt nunq̄ intelligat nisi in fine illius t̄pis. q̄re z̄. **C**z̄
dubitātē s̄l'r nungd intellectus subito discurrat a p̄missis
ad cōclusionē vel successiōē. p̄mo q̄ subito arguit sic p̄s.
Prerera. d. p̄bs circa p̄ncipiū libri posteriōꝝ q̄ statis co-
gnita minori iducēs cognouit cōclusionē. q̄re z̄. **C**In op-
positū aut̄ est expiētia vt i pcedēti dubio arguebat. **C**z̄
dubitātē. q̄z l̄. p̄batū sit in pcedētibꝫ q̄ vna intellectōē p̄t/
nuante pole est alia de nouo acgr̄: non tñ ex hoc v̄f suffi-
cienter p̄bari q̄ possibile sit intellectū duas vel plures in
eodē instati nouas acgr̄ere intellectiōēs de quo p̄x̄n' est
difficultas. **C**Ad p̄mā dubitationē rñdef: q̄z intellect
quātūm est de se subito in oēm eius p̄p̄iam exiret opatio
nem. tñ q̄ sibi i intelligēdō virtus corporea defuit que cā
fatigatione agit: p̄pterea q̄ sp̄s aiales sibi defuiūt qui i
opando debilitant et resoluunt. iō z̄tingit vt in intellectu
successiōē intellectio aliqua pdicat non rōne sui: sed de 2
acc̄is rōne successiōnis que fit in virtute sensitiva sibi de-
seruētē. t p̄ b̄ p̄ ad rōnes i op". **C**Ad z̄m s̄l'r rñderi p̄t:
sic ad p̄mā. p̄t et dici tā ad p̄mā q̄ ad scđaz q̄ cū intellect
de se sit potētē finite: et actualr multa intelligibiliā intel-
lexerit ad alia intelligibiliā apphendēda itēt' esse nō p̄t.
t p̄ 2ñs ipso multa intelligibiliā intelligētē t̄ps apponet q̄n
q̄c̄p̄t aliu intelligibiliā de nouo apphēdere. verūt̄ cū
apphēdet subito ipm apphēdet: etiā obi illi^o intellectōē sic
cessiōē poterit itēt'. fm q̄ successiōē apti^o disponeē v̄f s̄l'
bi de fuiēs: aut successiōē magis bilitabif̄ intellect". **C**Ad
tertiā rñdef q̄ ex. 5.7.7. argumētis v̄f satis p̄batū eē intellectū
de nouo diuersa intelligibiliā intelligere posse. p̄pterea
q̄z ridiculū videtur q̄ intellect⁹ aliqñ centū intelligibiliā
apphēdat: t tñ nō de nouo z̄ intelligere possit. ybi. n. medie
tas illoꝝ intelligibiliꝝ intellectiōēs depderet: videſ q̄
simul duoꝝ yl̄dece intellectiōēs de nouo acquirere po-
test. quare z̄. **C**Sz circa mām huius q̄nōis: t quarūdas
pcedētium aduertendū est gratia cōplētēi doctrine q̄
pter simplices: aut cōpositas intellectiōēs que in intel-
lectu iueniūt. ali⁹ repūnt actus siue habit⁹ intellect⁹ vt
credulitas: hesitatio: opinio: sc̄ia: et error. credulitas at̄ est
assensus ipsius intellectus: que non versatur: nisi circa cō-
plexum: cum enim intellectus hanc cōpositionē habuerit
sor. est rome: yl̄ aliqd huiusmodi: p̄t intellectus sola intel-
lectiōē vti absq̄ hoc q̄ circa tale complexum assensue:
fiat hesitatio vel dissensus. cum aut̄ cōsiderauerit nungd
ita sit ex parte rei: tūc vel assentiet vel besitabit vel dis-
sentiet. Ex quo infertur q̄ ad credulitatem discredulita-
tem vel hesitationē non sola sufficit apprehēsio rei com-
prehēsio p̄ intellectum: l̄z cum hoc requiritur debita cōsi-
deratio circa ipsum. nunquid autē q̄cumq̄ modica consi-

Liber

deratio: ad hoc sufficiat alibi ingri debz. Hesitatio vō est act' intellect' circa cōplexū quo illi cōplexo nō firmiter as sentit: neq; dissentit: s̄z aliquo mō in medio pēdet. Opinio vō ē credulitas cū aliqua hesitatio pmixta: remissiori tñ q̄ sit illa credulitas vt si ego credā celū ex mā r forma nō esse cōpositū: r ex alib' rōnib' 2tingat me ad aliquale he sitationē moueri. Ista credulitas: siue act' intellect' quo ad credulitatē mouet vocabil' opio. Scia vō cōiter sumpta: de qua hic logmūr est assensus firmus circa cōplexū vez r nulli gradui hesitatiois pmixt': sicut est h̄t per quē intellectus sic assentit. Error est assensus cōplexi falsi. Ex q bus infers' q̄ alijs error erit scia r alijs scia erit error. p̄. vbi. n. te 2tinue firmiter credēte papā eē rome. p̄ illa. ppo s̄tio sit falsa papa est rome: deide vā. iste assensus p̄ erit error r postea scia. s̄lī pbari poss̄. r hoc vez erit accipiēdo scia z errorē pro actu assensus. si vō vtrūq; illoz p̄ habitu accipiat z nō erit 2cedēda. Tripl' aut 2tigat intellectū aliquē de scia vnius cōplexi in nō sciam trāsmutari aut ecōuerso. p̄ ex rei mutatōe: sic p̄us exēplificatum fuit. Secūdo. ex iductione aut remotione hesitatiois. vbi. n. alijs credulitatē h̄t et hesitatioi pmixta l̄ remisse q̄ celiū mouet: r p̄ alijs euidentias aut rōnes ab ei' intellectu illa hesitatio aut subito aut successiue remouereſ trāsiret de nō scia in sciam. s̄lī ecōuerso fieri poss̄. vō istud 2tingit ex sola acq̄sitōe credulitatis v̄l depditōe: aut ēt ex dep ditione 2sideratōis v̄l 2cept' cōplexi circa qd̄ v̄sa act' intellectus. pole. n. est te nullā h̄tē credulitatē neq; cōsiderationē q̄ celū mouet intellectū tuū a ii gradu i cipe credere celū moueri per aliquā euidentiā incipiēt ipm a nō gradu mouere: absq; hoc q̄ sciuā alijs hesitatio pmisceat: r sic p̄ mutabili de nō scia in sciam: s̄lī ecōuerso 2tingeret: vbi il la credulitas ad nō graduz successiue reuerteret. q̄re r̄c. Ex ḡb' infers'. q̄ sic infinite remissam sciam eē 2tingit. Seq̄ v̄terius q̄ credulitas r̄hesitatio non necario ex eodē intellectu se mutuo expellit. p̄: cum sola credulitas nulli hesitatioi pmixta successiue itēdi possit: sic in nona acq̄sitōe alicui' doctrine. Itē ex alio. q̄ vbi de sor. credulitatē h̄tē hesitatioi pmixta q̄ celū est suba simplex: pos̄ibile est q̄ eius hesitatio paulatine remittat: r̄ 2tinue remissius 2sideret circa dcisi cōplexū. r̄ v̄r ex remissori cōsideratione sequaf credulitatis remissio: q̄re credulitas r̄ hesitatio simul in eodē intellectu respectu eiusdem comple xi remitti possunt. quare r̄c.

Sed hic dubitat nūgd oēs h̄t' act' aut h̄t' intellect' itēdi r̄emitti pos s̄nt. Cz nūgd alijs illoz sic credulitas cā exēpli subito v̄m se totū possit acgrī. Ad p̄mū r̄sr q̄ sic expimur. n. alijs itēsus: r̄ aliquē remissius circa idē obm credulitatem h̄tē siue illa credulitas sit hesitatioi pmixta siue non. Ad z̄ p̄to saluo meliori iudicio: q̄ liez v̄plurimū h̄t' act' aut h̄t' successiue acqrant pp̄ depēdētiā quā h̄t' intellectus a v̄tib' sensitiūs q̄ sunt corpeē r̄ extēse non repugnat tñ imo aliqñ 2tingit vt aliqđ tale subito acqrat. vbi .n. q̄ tibi deducat p̄mā pp̄nē geometrie 2tinget vt statū demōstratōe cōpleta subito in intellectu tuo itēsa. p̄ducat latitudo credulitatis illius pp̄onis. r̄ hoc erit iō q̄ h̄t' di scursum fieri 2tinget p̄ sp̄es in intelligibili refutatas q̄s nō ō de nouo ex fantasmatiib' p̄duci. Qibus istis addit' v̄ltimo q̄ intellect' de nouo intelligere i cipiēs p̄us itēlliget in cōplexo q̄ cōplexo: p̄us ēt affirmatiue q̄ negatiue. Itē pri us assentiet q̄ dissenterit: siue hoc sit tpe p̄us vel nā. q̄nus q̄s semp illud 2tigat tpe p̄us. p̄mū p̄z cuz notitia cōplexa necario icōplexā p̄supponat. z̄ etiā p̄z. q̄ p̄mū cōplexum q̄ alijs intellect' d̄ nouo acqret est h̄tē cōplexū. hoc est. alijs ente dem̄ato: qd̄ p̄us intellectui occurrat. z̄ ēt p̄z: q̄ tali cōplexo p̄ occurreti intellect' p̄us assentit: ēt q̄ dissenterit

Questio

p̄supponere assensum: sic ēt 2cept' cōplexus in cōplexum p̄supponit: r̄ negatiūs affirmatiū: cuius ēt signū ēt q̄ pueri facil' oia credūt: qd̄ n̄ ēt nisi nāle magis intellectui esset assensus q̄ dissensus: r̄ ad ipm p̄us inclinaretur.

Ad rationes p̄ncipales. Ad p̄mā negat' maior: s̄ q̄ recipit intellect' sunt qualitates: r̄ accidētia qdā: quā p̄les in eodē subo eē nō repugnat: sicut ēt in reb' mālibus cōtingit: nō sic aut̄ est de formis subalib' māe p̄me. solum aut̄ in h̄tē silitudo q̄ sic mā p̄ma est p̄priū formaz suba liū subi: sic intellect' est. p̄priū subi intellectiōnū: r̄ p̄mā istū intellectū v̄teri' v̄na est negāda. Ad sc̄dāz d̄r. p̄ ipro pria locutiō est intellectū ad aliqđ obm se quertere. Admisso tñ illo mō loqndi d̄r. q̄ v̄tē idūsibilē ad aliqđ totalē se quereti dupl' intellectiō p̄t. vno mō: q̄ nō fīm eius ptes ad diuersa se querat. z̄ q̄ ita ad vnu q̄ nō ad altez. sc̄ds sensus in p̄posito est falsus. p̄mū aut̄ est verus: r̄ sic intelligit dictū cōe: ex q̄ v̄teri' v̄na est negāda. Ad tertīā neganda est v̄na: q̄ intellect' humanus q̄nus incorp' est po finite. r̄ p̄mū circa intellectiō multoz intelligibiliū occupat' circa alias intētus eē non p̄t. tuz q̄ v̄tēs sibi de seruitēs cū debilitatē r̄ sui i strumēti refolutōe opan̄. s. sp̄us aialis: r̄ p̄mū l̄z pro aliquo z̄ intellectōib' obz̄ itellectū etiū s̄lī defūire possint: nō seḡt: vt in quoicq; numero finito h̄tē facere possint. multoz ēt sp̄es in sensu iterioz vel in intellectu eē possunt q̄ de se pp̄ sui remissionē nō sufficiunt intellectū mouere. alie ēt cause multe assignari p̄t. sic in p̄cedētibus visum fuit. Ad quartā d̄r. q̄ vtrūq; modo 2tingit: r̄ cuz p̄mo d̄r. q̄ plā accītia solo numero d̄ria r̄c. vide solonē z̄ huius. q̄one de sensu agēte. z̄z̄ huius. in qd̄ ne 4. s̄z cuz arguit q̄ p̄les sp̄es eidē ḡni immediate s̄lī ēnō p̄nt. breuiter d̄r q̄ d̄rie oēs r̄ sp̄es eēntiales sub eodē ḡne immediate posite: sic adiūicē d̄rian̄ v̄tynū de altero pdicāri nō possit. nō tñ sic opponunt̄ vt nō siml' in eodē subo eē possint: sic ēt de v̄sido albedis v̄v̄sido nigredis p̄z. Ad p̄am autē 2cedit: sic iac̄z de v̄tute fīmōis. cu. n. aliqd v̄tū suertā. v̄p̄ eēḡ q̄ vnu itellit nihil intelligit. iste. n. q̄ itellit plā ēt vnu itellit: r̄ hic accipit vnu large: r̄ s̄lī aliqd. Intellect' n. solū pp̄lm itelligēdo. l̄z nō p̄p̄e saltē large in tellit aliqd siue vnu. Ad z̄ am autē d̄r. q̄ intellect' eius nō ēad p̄positū. voluit. n. ibi p̄hs q̄ cum de alijs re h̄tē scia: tūcplura sunt q̄ s̄lī sciuā. h̄etur. n. scia de alijs cōplexosē de h̄ne dem̄ationis: in qua p̄baſ p̄tu de subo: r̄ p̄mū plā sciuā. 2tingit aut̄ de vno solo intellectiō h̄tē nō h̄tē al terius rei intellectiōe. vt p̄z manifeste. quare r̄c.

Intellectiōe aut̄ anime fantasmata vt sensibilia sunt. Ter. cōmenti. XXX. Ad. XXV.

Veritū z̄. Nūgd intellect' polis ita se h̄eat ad fātasmata sic ad sensibilia. Ad p̄tē negatiū arḡ. p̄ sic. sensus a sensib' māly imutat. itē vō nō. q̄ r̄c. mīor de se manifesta: cuz intellect' sit v̄tē penit' imālis. maior ēt apper̄va: cuz sensus sit v̄tē mālis i orgāo fūdata. p̄z ēt d̄mēte Ari. z̄ b̄. r̄ expi'. vbi d̄r q̄ excellēs sensibile corrūpit sensū: excellēs ēt intelligibile ēt corrūpit intellectū. Cz arḡ sic. sensus patit a sensibili ēt immediate: s̄ mediāte alijs medio itēsco v̄l extēsco: intellect' vō nō sic patit a fātasmate. igit tur r̄c. maior patuit z̄ b̄. mīor ēt de se p̄z. itē fātasma. n. r̄ intellectū ēt cadef p̄t aliqđ mē. vt p̄z. Cz fōrmāt: q̄ sp̄es i orgāo sensus p̄ducta aliā regrit sp̄es tpe v̄l nā. p̄t aliā me dio p̄ductā: z̄ sp̄es quā intellect' a fātasmate recipit s̄i aliā p̄supponit sp̄es ab eodē fātasmate p̄ductā. igit r̄c. Cz intellect' a fātasmate parēdo nō debilitat. sensus vō sic dum a sensibili patit. igit r̄c. maior apparet cuz intellect'

fit idem sensibilis et fatigabilis: minores vero docet experientia.

Quarto. si sic legitur quod sicut sensibilia saltus propria per eos actionem primo percipiunt a sensu: ita fantasmatum percepit ab intellectu: non tamen est falso. non nam per fantasmatum coloris intellectus ipsum fantasmatum perprehendit: sed ipsum colorum per speciem intelligibilem reputatur: quod est fantasmatum coloris decisum.

Quinto. quod intellectus fantasmatibus recipiendo potest coponere dividere et discrere que a sensu saltus exteriori fieri non possunt. quare et ceterum.

Sexto. si quod est valet maxime esse in similitudine quam Ari. ponit quod sic exigit sensus affirmando vel negando ad delectationem vel tristitia moueri: et non ad fugam vel prosecutionem inclinari. id est exigit de intellectu: et hec similitudo non potest tenere: nisi de sensu interiori loquendo: sed quod in hoc non sit similitudo arguitur sic. comprehendendo aliquo obiecto per intellectum tanquam bono: aut malo: absque quod in eo delectatio vel tristitia causetur potest ipse vel ei voluntas ad fugaz vel prosecutionem inclinare: quod non de sensu tristitia potest. quod est et ceterum.

Septimo. sensus saltus exterior non percipit omnino sine pietate. ite licet autem sic. igitur et ceterum.

Item sensus saltus interior speciei quam ab obiecto recipit non est seruatius est in absentia ipsius: sed per memoriam et imaginam. Intellectus vero speciem non de se seruat: ut in precedenti vi sum fuit. igitur et ceterum.

Item si quod est valet maxime fore: quod intellectus sine fantasmati pietate intelligere non possit. per hanc. quod in textu. quod tamen non sit falsum arguitur: quod intellectus nouas in se speciem producere potest non occurre fantasmatum ad illas productiones. igitur a sensu illas intelligere poterit sine pietate ipsius. et non. etiam fuit supius probabilitate sustentatum.

Loquitur auctor commentatoris cometi. quod dum ingratim imaginativa memoria et cogitativa non sunt nisi in loco virtutis sensibilis. non idem est: nisi in absentia sensibilis: ex quo visus appetit ad rem pietatem intelligendum non idget intellectus his virtutibus: sed non neque fantasmatum: sed solu per comprehendendum re absentem.

Item cometi. 33. dicitur quod si fuerit pietatis apud sensum: tunc eadem cognitio remanebit alicuius intellectus in eius.

Ultimo pro eadem parte vel cometi. cometi. 3. cum inquit. expresse dicit Ari. quod porrigitur intelligibilium ad imaginationes est: sic proportionatio colonis ad corporum coloratum non sicut proportionatio colorum ad sensus. Ex quo visus vel specie imaginatur: sive fantasmatum non sunt speciem intelligibili perducuntur: sicut color in sensum agit speciem colorum: sed in fantasmatibus habet speciem intelligibilem esse sicut color in corpore colorato. quare et ceterum.

In oppositum est Ari. 3. huius illo capitulo. videtur autem sensibile ex potentia sensitiva et ceterum.

In quone ista ponentur quoniam quodammodo quo ad difficultatem penultimi argumenti. 2. non videbitur ad quesitum.

Quantum ad primum sit prima secundum opinionem cometi. Intellectus humanus de facto intelligit intellectione eterna nullo penitus fantasmatum occurrit ad illam intellectu rationem. per secundum opinionem ipsius. vel cum supius hec opinio satis improbata fuit: ut puto neque de tali intellectu deinde logice intenditur: sed de illa qua intelligere denotamus: non alii ponantur quoniam est ad illud. **Secunda** igitur secundum opinionem ipsius aliquos est ista: sed intellectus humanus sine fantasmatum intelligere non possit per speciem fantasmatibus perducendas per speciem tamen quam ipse in se ipso: perducit unam ex altera eliciendo sine percursum fantasmatum intellectus potest. prima pars certe dicendum. et per secundum apud eos vel nota. non postquam specie aliquam intelligibilis non est ex fantasmatum immediate decisum: rationabile vel sine fantasmatum percursum perfici posse intellectus quod fit mediante illa. quod est et ceterum. et per secundum huiusmodi non est opus replicare.

mediante speciem fantasmatum: aut de novo producta. si de novo producta: hoc non fieri potest nisi a fantasmatum perducatur: quod est fantasmatum actualiter occurrit: si mediante speciem seruat: cum illa non possit ab intellectu seruari: nisi illa aliquo fantasmatum seruat: ut visus fuit in quone 7. legitur interius. **Quarta** secundum probabilitatem ponitur. Licet procedens per ea sit intellectu tamen sua intellectu rationem seruat: poterit actualiter aliqd intelligere sine actuali fantasmatum percursum: sive haec fiat per speciem ex fantasmatum immediate sive mediante decisum. per non postquam intellectus cum actualiter apprehendit est sive specie sufficienter seruatius: neque ad actualiter intellectu ratione semper regreditur actualis apprehensionis per se: ut probabilitas tenet quone 7. poterit fantasmatum in virtute sensitiva corrupti remanente speciem intellectu: et ipso per istam apprehendere. quod est et ceterum. Si tamen dicimus quod nunquam actualiter intelligat intellectus: nisi actualiter sensitivo pente sit in eadem quone probabilitas tenet tunc oppositionem huius exclusionis est tenet. **Quinta** secundum. Licet procedens per ea esset. procedendum tamen est quod intellectus noster sine fantasmatum intelligere non potest. per quod licet ita est quod intellectus actualiter intelligere nulla esset per sensum actualis apprehensionis: tamen intellectus ista tandem ex aliquo fantasmatum: aut quod est: aut quod fuit et radice habet. quod est et ceterum. hec fuit ad mentem Ari. **Et si arguitur** secundum intellectus scimus et intellectu agere intelligere potest. Ites species intelligibiles et alia haec non tamen intellectiones ille ab aliis quo fantasmatum dependet. quod est et ceterum. **Ruinetur** quod habet intellectus fuit mediante fantasmatum rei mali. cuius quo res per nominata aliquam confirmationem habet. per speciem non lapidis hec oportet intelligere possum ut in procedentibus visum fuit.

Quantum ad tertium pro principali difficultate quae sit sciendum quod duplex fuit antiquorum opinio cui opponitur Ari. in parte ista. prima. non fuit sic in procedentibus: sed per dictum est quod anima intellectiva ex obiecto materiali: aut eorum principiis realiter coponere ut ea intelligere posset. et fuit opinio platonica quod anima intellectiva a principio sive creatore infundere imma omnia et res specie intelligibili informata: et non in hac vita nulla de novo speciem acqueret: sed solu per sensum exercitium ad actu successione deduceret: ut per speciem illas intelligere possit. Ari. igitur primo dicuntur opiniones platonicas: cum dicunt iter intellectu et sensum. hanc esse similitudinem ut sic sensus est in potentia: sed in actu reduciatur a sensibili. ita intellectus est in potestate sed in actu intelligendi a fantasmatum reduciatur. Secundum vero opinionem dicuntur: dum procedunt: quod sic sensus non sentit nisi patiendo a sensibili: sed non passione propriate dicta: sic etiam intellectus intelligit a fantasmatum patiendo: passione tamen valde imprudente sumpta: quod intellectus fit per speciem intelligibilem de novo productam: et non per speciem a principio productionis acquisitas. **Ex** quibus cocluditur potest: has duas generales similitudines esse inter sensum et intellectum: et per huiusmodi in his duobus sicut se habet sensus ad sensibilia. ita intellectus ad fantasmatum. Alia etiam est similitudo intellectus: cum sensu saltus interiori quam prius in libro tangit. videlicet quod sicut sensus affirmando vel negando delectationem vel tristitiam incurrit: et non sit inclinatio ad prosecutionem: aut fugam: sic intellectu aliqd comprehendetur sub ratione boni: aut mali sit inclinatio ad aliqd fugiendum aut persequeendum. His tamen non obstatibus procedendum est quod in modo immutationis sensus a sensibilibus et intellectus a fantasmatibus multe sunt dissimilitudines. quedam inter intellectum et sensum extremitatem: quedam autem iter ipsum et sensum interiorum que oportet satis videntur esse declaratae in argumentis ad partem necessariam: ideo non est opus replicare.

Ad rationes principales. per in articulo 2. videntur ad penultimam rationem quod dicendum. **Ad penultimam** vero rationem 2. in articulo primo. **Ad primam** confirmationem vel intellectu commentatoris fuisse: quod ad procedendum mediante sensu aliquam ratione sensibile sensu exteriori non indigemus huiusmodi virtutibus nisi in absentia sensibili.

Liber

absente. n. s. or. albo poterit v̄t cogitatina istud comp̄hēde
re: s̄z nō sensus exterior. ipo v̄o p̄te poterit visus ipm cō-
phēdere q̄uis sensus iterioz nō cocurreret. cū hoc tñ stat
q̄ intellect⁹ ipm comp̄hēdere nō poss̄ nisi currēte p̄is fā
tasmate q̄d in aliq̄ istaz v̄tutū subtine ex̄s intellectui de-
seruiret. q̄re t̄c. **C** Ad sc̄daz v̄o auct̄e dr̄ cōiter. q̄ nō aliō
voluit cōmētator n̄i q̄ ybi sensibile p̄is fuerit: tūc eadē
cognitio. q̄. s. nō erit i v̄tute cogitatina cognitio talis qua-
lis rep̄it in absentia ipsi⁹. t̄ hoc declarant v̄ba ipsi⁹ p̄cedē-
tia. ybi v̄r yelle q̄ in abn̄tia sensibilis v̄tus cogitatina cō-
iuncta imaginatiue: aut memoratiue innat̄ ab illis ad cō-
prehēdēdū rē aliquā abn̄tē tanq̄ p̄ntē. quā tñ nunq̄ p̄ce-
pit: p̄cipiet: aut illā p̄cipe poterit cum ea dispōne: cuz qua
p̄tialr̄ p̄cipe fide t̄ informatione. i. notitia tā cōplexa q̄
simplici. t̄ n̄r vult cōmētator q̄ tali mō app̄hēdēdī v̄tu-
tis cogitatue nō est opus in p̄ntia sensibilis: q̄re eadē co-
gnitio t̄c. **C** Ad ultimaz rōnē d̄r: saluo meliori iudicio q̄
cōmētator ibi loquit̄ cōtra Auēpace. vt p̄z in cōmēto: di-
xit aut̄ Auēpace Ari. intētione fuisse q̄ sp̄s intelligibiles
subtine in fantasmate recipiunt̄ t̄ v̄tute sensistica. cōmen-
tator iḡit dicit q̄ sp̄s intelligibiles nō se h̄nt respectu ima-
ginationū siue fantasmatiū sicut color t̄ sp̄s coloris respe-
ctu sensus qui est in eo subtine. s̄z se h̄nt sicut color ad co-
loratū: nō in quo ē subtine: s̄z a q̄ effectiue dep̄det. q̄re t̄c.
C Et oī in actione: t̄ q̄d sine actione est v̄y
t̄ falsum in eodē genere est cuz bono t̄ malo:
sed in eo q̄ simpliciter differt a quodam. **T**ex.
cōmenti. XXXIII. **Dō.** **XXVI.**

Cleritur. zō. Nungd intellect⁹ p̄a-
latinus sit eadē potētia v̄l s̄nt potētie di-
uerse aie itellectue. Qz s̄nt diuerte arg⁹
p̄mo sic. h̄t⁹ p̄act⁹ t̄ h̄t⁹ speculatiuus
sunt abn̄tē reālē distincti. iḡit potētie
itellectue sibi corr̄ndētes abn̄tē distin-
guunt̄. **A**na v̄ manifesta: t̄ aīs colliḡit ab Arist. 6. meta. t̄
6. ethy cop. **C** Sc̄do arguīt sic. act⁹ p̄pus intellect⁹ p̄act⁹
t̄ ac̄t⁹ intellect⁹ speculatiuus abn̄tē specificē siue ḡnīcē di-
stinguunt̄. iḡit t̄c. t̄z **A**na. q̄ potētie distinguunt̄ p̄act⁹ vt
patuit z° hui⁹. a⁹ p̄bāt: q̄ illis actib⁹ disticta oba corr̄nt̄. s.
res a nob̄ opabilis t̄ res speculabilis: distictio v̄o actuū ex
distinctione sumit̄ oboz: vt ibidē patuit. iḡit t̄c. **C** Tertio
arg⁹ sic. fines in q̄s p̄act⁹ intellect⁹ t̄ speculatiuus ordinā-
tur sunt abn̄tē ḡnīcē disticti. iḡit t̄c. t̄z **A**na. q̄ fm̄ exigētia
finis disponūt̄ ordinata ad finē: t̄z fini⁹ distinctionē ēt̄ or-
dinata disponūt̄. a⁹ p̄z cū finis intellect⁹ p̄actici sit opatio
in p̄tate nostra ex̄s: finis aut̄ speculatiuus sit speculari tñ.
C Quarto: exp̄mūt̄ aliq̄s in reb⁹ speculabilib⁹ eē subtilis
sumi intellect⁹: In reb⁹ tñ practicis penit̄ eē rudes: aliq̄s aut̄
e⁹: q̄d nō v̄r stigere si eadē po⁹ eēt intellect⁹ p̄act⁹ t̄ itelle-
ct⁹ speculatiuus. q̄re t̄c. **C** Quinto. si eēt po⁹ v̄na: tūc sc̄ia
speculativa t̄ practica: sic metaphysica t̄ medicina i eodē
intellectu fundarent̄ subtine: t̄ p̄z s̄nt eēt eiusdē ḡnīs: q̄d
v̄r absurdū. **C** Sexto. intellect⁹ speculatiuus nihil p̄cipit.
intellect⁹ aut̄ p̄act⁹ aliq̄d p̄cipit. iḡit p̄act⁹ intellect⁹ nō ē
idē q̄d speculatiuus. a⁹ p̄z de mēte Arist. 3° hui⁹ i ca⁹ de po⁹
fm̄ locū motiu. **C** Septio. sensus cōis t̄ extimatiua: ex
B disticta ponunt̄: q̄ sensus cōis rē absolute comp̄hēdit.
extimatiua v̄o gd̄ueniēs t̄ discōueniēs qd̄ seq̄nduz t̄ qd̄
fugiēdū. iḡit a sili cū intellect⁹ speculatiuus solū res specu-
lādo app̄hēdat. practicus v̄o iudicet p̄sequēdo t̄ fugiēdo:
segur q̄ abn̄tē distingunt̄. quare t̄c.

Ad oppositūz arguīt̄ auct̄e Ari. 3° hui⁹ illo ca⁹
oī aut̄ q̄ sine actioe: t̄ q̄ sunt sine actioe. i. q̄ sunt in

Questio

intellectu pratico t̄ speculatiuo sunt i eodē ḡnī: q̄d nō ēt̄
nisi eadē po⁹ eēt intellect⁹ p̄act⁹ t̄ speculatiuus: cōter ēt̄
exponētes volnerūt̄ Ari. in p̄te illa h̄c itēderet p̄nē q̄
intellectus praticus t̄ speculatiuus non abinuices reālē
distinguunt̄: sed solum ratione.

In ista q̄one p̄mo p̄mit̄etur quedaz. sc̄do ponū
tur conclusiones t̄c.

Quārum ad p̄mū sciēdū p̄ q̄ cōter apud aucto-
cticū. speculatio. t̄ speculatiuus. p̄ p̄siz cōter intelligimus
opationē voluntariā in p̄tate n̄ra ex̄tē: t̄ n̄r p̄ h̄tū practi-
cum intelligere debem⁹ h̄tū ad h̄t⁹ opationē nos aptū icli-
nare t̄ ad illā finalr̄ ordinatū. Intellect⁹ aut̄ p̄act⁹ dice-
tur intellect⁹ h̄t⁹ h̄tū v̄l plib⁹ talib⁹ iformat⁹. p̄ speculationē
aut̄ opationē intellect⁹ intelligim⁹ q̄ nō ē opationē extrisecā
s̄z in cognitionē tñ v̄tatis ordinat. sicut. n. qui in speculo
speculāt̄ rei speculāde solum intuitū querit. ita p̄ specula-
tionē intellect⁹ ad solius v̄tatis cognitionē iclinat. d̄r no-
tanter extrisecā: qm̄ vna speculatio in alia ordinat: q̄ tñ ē
opatio: sic speculatio p̄ncipioz in speculationē ḥnis. Ex q̄
p̄z q̄ h̄t⁹ speculatiuus dici dz̄ h̄t⁹ ad h̄t⁹ speculationē intel-
lectū iclinas t̄ ad solā v̄tatis cognitionē ordinat. Intellect⁹
v̄o speculatiuus q̄ ē tal h̄tū v̄l plib⁹ talib⁹ h̄tib⁹ infor-
mat⁹. Ex q̄b⁹ iferit q̄ circa idē obz n̄ero tā intellect⁹ pra-
ctie q̄ speculatiuus p̄t v̄sari. p̄z cū eadē res n̄ero sic au-
rū v̄l aliqd h̄s a nob̄ speculatiuus solū considerari p̄t: p̄tum
ad ipsi⁹ p̄n⁹ t̄ modū gn̄atois ipsi⁹. p̄t ēt̄ practice considerari
quædimodū aurifices ipm considerat. q̄re t̄c. Sequit̄ v̄te-
rius idē n̄ero ēt̄ practicū t̄ speculabile. eadē n. res a nob̄
opabilis t̄ a nob̄ speculabilis ēt̄ p̄t. quare t̄c.

Dubitatur p̄ circa p̄dicta. nā ex̄p̄dictis leḡ q̄
si q̄s v̄lūtarie mouere ad speculā-
dū circa deū t̄ intelligētias illa speculatio deberet dici pra-
sis: p̄z **A**na. q̄ eēt opatio v̄lūtaria cū sit ex̄ ipio v̄lūtatis
puenies. cēt ēt̄ in p̄tate n̄ra ex̄s. vt p̄z. s̄ns tñ ēt̄ s̄z: quia
tñ h̄t⁹ q̄ intellect⁹ ad tale speculationē v̄lūtarie facilē in-
clinat̄ eēt p̄act⁹. t̄ n̄r intellect⁹ resp̄ciū speculatōis dei
t̄ intelligētiaz eēt p̄act⁹ appellādūs: q̄d v̄r oī irronab-
ile. **C** Z° dubitat̄ h̄ descriptionē speculatōis. nā opatio intel-
lect⁹ q̄ s̄z cognoscit nō ordinata in opationē extrisecā rōnā-
bilis speculatio dici dz̄: siue intellect⁹ illi assentiat sine nō: t̄
tñ illa nō ordinat̄ in v̄tatis cognitionē. iḡit t̄c. t̄z **A**na cū mi-
nori. maiori v̄o rōnabilit̄ p̄z. cognitōes. n. q̄s de aia antiqui-
phi h̄uerūt siue de p̄ncipis rez nāliū: t̄z a v̄tate deniane-
rint t̄ fuerint ab Ari. probati: tñ v̄t̄ speculatōes appellā-
de. aut. n. s̄nt prases: aut speculatōes. nō p̄mō: cū iste non
sunt v̄lūtarie opatōes: sicut neq̄ sibi opposite q̄bus veri-
tate cognoscimus. q̄re z° modo dicēdū erit. q̄re t̄c.

Ad primam dubitationē. r̄t̄ qd̄ xedēdō n̄ē
t̄ n̄r xedēre h̄t̄ ea q̄ iferit̄. hec
tamē r̄sio nō v̄r secura. tūc enim quasi oēs speculatiōes
viri piti in q̄cūq̄ sc̄ia eēt̄ prases appellādūs: q̄d non appet-
rōnabile. t̄z **A**na: q̄z v̄plurimū homo gitus non mouet̄ ad
speculationē in aliqua mā nisi impio v̄lūtatis p̄cedente
q̄re t̄c. Aliter alij r̄ndēt̄ q̄ nō sufficit vt opatio aliqua di-
cas prasis q̄ ipa sit v̄lūtaria t̄ in potestate nostra existēs:
sed v̄lra requirēt̄ q̄ sit extrisecā opatio non in intellectu
existens: qualis nō ēt̄ speculatio circa deū: t̄ intelligētias:
t̄ sic n̄r opozet̄ descriptionē huius termini prasis su-
pradicā limitari. **C** Lōtra tñ istam r̄sionē eset difficultas
vna. q̄z tūc sequeret̄ dialecticā sc̄iam debere specula-
tiuam t̄ non practicā appellari. p̄z **A**na. cum eius specula-
tōes nō in opus extrisecā s̄z it̄r̄nsecā ordinant̄. s. ifor-
mationes sillogismoz: s̄ns tñ v̄r h̄mē auctōp̄: t̄ p̄sēt̄z
Al. ala. posset hec r̄sio dicere cōcedendo xclustōez non
obstatibus auctoritatibus alioz: yel potest dicere: q̄ non

solum hucus dialectici in formatōes sillogismōꝝ mētales ordinant: s̄z ēt vocales & scriptas q̄ extrinsece dici debent: q̄re rōne illaz̄ practica dici dō. iō. t̄c. Nota tñ hic q̄ nō est oīo sile de speculatōe dei & intelligētiaz: t̄d h̄tu dialectice eo q̄ p̄ dei speculationē nō docemur: alia facēt opationē, p̄ h̄tu aut̄ dialecticū docemur in alia exire opationē, s̄. formationē sillogismōꝝ & aliaꝝ argumētationū. Ad sedaz dubitationē r̄ndērē p̄t limitādo p̄dictā d̄scriptionē, vt. s̄. speculatio distincta ḥ pr̄fūm dicat itellect⁹ opatio q̄ in solā rei cognitionē & nō i aliquid extriseū op̄ ordīat siue illa rei cognitionē v̄a fuerit siue fta. Alīr̄ dici poss̄ q̄ speculatio fta, p̄prie speculatio dici nō dō: s̄c neq̄ sillogism⁹ falsi, graphus, p̄pē sillogismus est appellandus: q̄re t̄c.

Quantum ad z̄ posuerūt qdā istam ḥnē. Intellec-
tus practicus & itellect⁹ speculatiūs sunt due pō aie itellectiū ab inicē realr̄ gn̄ice distinc-
te, h̄c cōclusionē p̄bat, p̄ duab̄ p̄mis rōnib̄ aīi oppositū ad-
ducis. Scđo arguit sic: diuersor̄ fm gen̄ nō p̄t esse
potētia yna. s̄z oīi potētias gn̄ice distinctas eis corr̄sidere,
s̄ entia necessaria & icorruptibilia de gb⁹ est itellect⁹ spe-
culatiūs & r̄tua ab hoīe p̄ducibilia de gb⁹ est itellectus
practic⁹ sunt gn̄ie distincta. iḡit itellect⁹ practicus & specu-
latius ab inicē gn̄ie distinguunt. Ad eandē ḥnē addu-
cunt auītē ph̄i z̄ būnius. cū dicit q̄ sensatio aliud est ab opa-
tionē si qdē sentire aliud est ab opari: t̄ p̄ oīi a sili: sicut i-
telligere practice & intelligere speculatiūe differūt: sic etiaz
differūt itellect⁹ practic⁹ & speculatiūs. Itē 3: physico-
rūz dicit q̄ posse sanari & posse ifirmari: nō sunt vnu. iḡit a
sili p̄ res praticas comp̄bēdēs & potētia p̄pēndēs res
speculatiūas nō sunt vnu. Itē 3: būnius dicit q̄ potētie
aie quodāmō ifinite vident: qd̄ verifieri nō poss̄ nisi po-
nendo aie potētias distinguui gn̄ie & sp̄e & numero fm p̄po-
tionalē oboꝝ distinctionē. cū ḡ speculabile & opabile gn̄ie
distinguant segrur intētū. Itē videſ dicens q̄ duo sūt
p̄ncipia in nobis: quoꝝ vno speculamur entia quoꝝ p̄nci-
pia non st̄ngit alīr̄ se b̄re, altero vno speculamur ḥn̄. qua-
re t̄c. Ex ḥne inferūt q̄ itellect⁹ practic⁹ nō p̄t intellige
re speculabile: neq̄ itellect⁹ speculatiūs obz̄ a nob̄ opabile

Lōtra hanc pōnē in stat̄ p̄mittēdo q̄ cuīa po-
nit dīaz̄ iter duo oba hoc facit me-
diante v̄tute yna. p̄ sup̄p. alīr. n. Ari. nō sufficiētē habui-
set viā ad pb̄dūz necessaryo q̄ def̄ sensus coīs p̄ter gn̄ie
sensus exteriores. cū iḡit in nobis ipsis expiamur aīaꝝ po-
nere dīaz̄ iter res solū speculabiles & praticas: sicut iter
celū & statuā. seḡt q̄ hoc sit mediāte v̄tute vna: aut iḡit
illa v̄t̄erit itellect⁹ practicus: aut speculatiūs: t̄ quoūq̄
mō dīaz̄ seḡt ab eadē v̄tute v̄t̄uq̄ extremū comp̄bēdi:
qd̄ est cōtra opionē. Scđo arguit sic: itellectio dei & in-
telligētiaz & itellectio plāte multo plus adiūcē differūt
q̄ itellectio plāte & itellectio agriculturē: s̄z p̄ter diuer-
sas eē plāte & agriculturē itellectiones sunt ponēdi diuer-
sitate itellect⁹. practic⁹ & speculatiūs: iḡit a fortiori intellec-
tioni dei & itellectioni plāte distincti corr̄ndēt itellectus
qd̄ nō appet̄ rōabile: mīor appet̄ s̄z opionē. maior v̄o v̄
nota: cū oba istaz̄ itellectionū magis ab inicē distinguant.
Cōfirmat: q̄ tūc sequeret tot ec̄ itellect⁹ sp̄e distinctos
quot sunt intelligibilia sp̄e distincta: p̄z ḥna p̄ fundamētū
būi opionis: cū potētie itellectiūe diuersificēt s̄z suarū
itellectionū diuersitatē. Intellectiones v̄o fm distinctio-
nē oboꝝ: t̄ p̄ oīi intellectus hoīe p̄p̄bēdēs & intellect⁹
asīu app̄bēdēs erūt sp̄e distincti: q̄re nulla erit v̄t⁹ itellec-
tūa que h̄c cōpositionē facere possit. bō est asīu neq̄
aliqua virtus intellectiūa iter illa duo dīam ponere p̄t.
becāt̄ oīa vident̄ nedū absurdā s̄z puerilia: t̄ mīor non
parū de his q̄ tam apta fronte cōcesserūt tot ec̄ itellectus
sp̄e distinctos quot sunt intelligibilia sp̄e distincta. Ter-

tio arguit cōtra eadē opinionē eadē res est speculabilis &
opabilis: iḡit alīq̄ ab itellectu practico itellectū intelligi
poterit ab itellectu speculatiūo: qd̄ est cōtra cor̄ elarium
ūstius opionis. t̄z ḥna & aīi p̄z in multis. sanitas. n. cū sit res
qd̄ nālis q̄ ex solo cursu nature sine medici auxilio idu-
ci p̄t est res speculabilis. cū ēt a medico possit induci est
res opabilis. Itē lāp̄. considerat̄ quo ad eius māz & formaz
est res speculabilis. put aut̄ ap̄? iḡredi domus cōponēt̄ ē
res opabilis. & sic de mltis alīs. imo nulla est res a nob̄
opabilis q̄ ēt a nob̄ nō sit speculabilis quo ad ei? itrinseca
p̄ncipia: qm̄ res oīs artificiales nāles p̄supponūt q̄ a nob̄
speculari p̄nt. q̄re t̄c. Quarto. ex opione seḡt plures
ēt intellectus possibles & p̄les itellect⁹ agēt̄es. p̄z ḥna. ex
fundamēto opionis: sicut. n. itellect⁹ possibilis domū itel-
ligēs alius est ab itellectu possibili qui hominē intelligit.
ita intellectus agēt̄es erūt diuersi qui p̄dictas causant in-
tellectōes. Bāt̄ ēt cōueniēs: q̄tūs fuerit ab opione cōcessū:
Ex his omnibus infer̄ p̄tra p̄cedētē opio
nē ḡ itellect⁹ practic⁹ idem
realr̄ est qd̄ itellect⁹ speculatiūs. p̄z exp̄dict̄ t̄c. Scđo
p̄. l̄z ita sit: id ēt̄ itellect⁹ vt practic⁹ a scīpō rōne differt p̄:
ut est h̄tu speculatiōnō disposit̄. Tertia p̄. nō obstanti-
bus ḥnibus p̄dictis cōcedēdūt est habilitatē: qua itellect⁹
facilr̄ v̄l̄ difficulter ad res speculabiles intelligēdas inclina-
tur gn̄ie v̄l̄ sp̄e differre ab habilitate qua ad res praticas
intelligēdas habilitatē. p̄ v̄l̄ de se nota. imo in reb⁹ specula-
bilis distincte sunt habilitates itellect⁹ sp̄e. videmus. n. i-
so. habilitatē ēt̄ quādā intellect⁹ qua facilr̄ intellect⁹ in-
clinaf̄ ad scīas mathematicas ad scīas nāles:
in pla. v̄o eī. q̄ due habilitates rōnabilr̄ ponēde sunt sp̄e
distincte. erūt iḡit due qualitates de 3 sp̄e qualitatib⁹ di-
uersarū tamē sp̄ē specialissimarū.

Ad rationes p̄ncipales ad p̄ma negat ḥna. sic
.n. intellect⁹ idē numero informari
p̄t habitu mathematico & habitu metaphysico ita vela
fortiori habitu practico & speculatiūo informari p̄t. Ad
scđaz̄ negat ḥna. s̄z cōced̄ q̄ rōne distinguunt. l̄z. n. vide-
re albedinē & videre nigredinē sint actus distincti. nō seg-
turvt alius sit vīsus specie qui albedinem comprehendit:
t̄ alius qui nigredinē comprehendit. ita etiam in proposi-
to cōtingit. Ad p̄bationem dicitur q̄ potētie per p̄pri-
os actus distinguunt qui sunt respectu obiectoꝝ p̄mōuz
ens autem est obiectum primum intellectus & non entia
speculatiūa: neq̄ practica inquātū sunt taliter accepta.
Ista v̄o auctoritas cōmētatoris. intelligere diuersificat̄
fm diuersitatē nature itellecte. non obstat intētō: neq̄ ē
ad p̄positum vt vīsum fuit supra. v̄bi dictū fuit qualr̄ b̄re
p̄t vitatē ad quam intētō protulit eam cōmētator.
Ad tertīā simili negat ḥna. ad p̄bationē dicit̄ q̄ suffi-
cit intellectū habitu practico informatuz rōne distin-
guab̄ intellectu dispositivo habitu speculatiūo: s̄z nō regrit di-
stinctio realis. Ad q̄rtā dīr̄ q̄ cā illi? diuersitatis nō est
ex plālitate itellectu. s̄z cōtingere p̄t p̄p̄ varias habilitates di-
stinctaz̄ sp̄ez: q̄z vna ierit lōr. altera v̄o plōni. vt p̄z exp̄-
dictis. p̄t ēt̄ cōtingere ex varia dispōne v̄tutū sensituarū
itellectui defūtiū q̄ magis sunt apte itellectui defūire:
p̄ cognitōe rep̄ practicaz̄ q̄ speculatiāz̄: aut eī: t̄ h̄c p̄
v̄tplūm ēt̄ illi? diuersitatis vāz cāz. Ad q̄ntā rōnē
cōced̄ ḥna p̄ma. Ad rōnē in opp̄ negat ḥna. p̄nt. n. scie di-
uersor̄ generuz in codē intellectu fundari: s̄c ēt albedo &
dulcedo q̄ sunt diuersor̄ generum in codē subo fundant̄.
Ad sextā absolute negāda est maior: s̄z ad h̄tu intellect⁹
conced̄ q̄ intellect⁹ speculatiūs inquātū huiusmo-
di nihil percipit ex quo: tunc non sequitur conclusio abso-
lute sed limitate. s̄. intellectus speculatiūs ea ratione
qua speculatiūs non est practicus ea ratione qua talis.

Liber

Cad septimā negāda est ḥūa cum vniō alī sit in virtute supiori q̄s inferiori. intellect⁹ enim possibilis oia comp̄bēdit qui diuersimode consideratus est practicu⁹ et speculatiu⁹. negandū etiam est aīs cum alia ratione distinguātur vi patuit supra.

Ad rationes alterius optionis ad p̄mas duas r̄sum est. **C** Ad alia negāda est maior. cum n. ens sit obm̄ p̄mū intellect⁹ poterit idē intellectus numero oia oia sub eo cōtentā comprehendere siue sp̄ siue ḡne distinguant. **C** Ad auctoritatē p̄mā. p̄mo d̄ q̄ solū excludit intellectu⁹ practicu⁹ et speculatiu⁹ aut realr̄ aut rōne differre. sc̄do d̄ q̄ nō est in p̄posito silitudo. sentire. n. et opinari sunt opationes p̄me sensus et opionis non cum aliqua limitatione accepte. Intelligere vō respacticas et speculatiuas nō sunt opationes p̄me intellect⁹. s̄z cu⁹ limitatione accepte. vt p̄z. q̄re t̄c. **C** Ad secundā auctē d̄. q̄ non est ad p̄positū. ibi. n. Ari. logut de potētia respectiva que abycit in aduētu actus. sicut. n. aliud est sanitas q̄s egritudine. ita alia est potētia respectiva que in aduētu egritudinis abycit. et alia que abycit in aduentu sanitatis. hic aut̄ logut de potētia aie que cōiter v̄tus ipsius appellat. **C** Ad tertīā auctē d̄. p̄mo q̄ Ari. dixit videtur. et nō dixit sunt. et hoc ppter optiones antiquoz qui opinari videbantur q̄ tot sunt aie potētiae quo act⁹ ab ea egrediunt. sc̄do d̄ q̄ sufficit intētione ipsius q̄ potētiae aie rōne distincte q̄uis non realr̄ quodāmodo videant eē infinite. i. nō sub certo numero comprehendē. **C** Ad ultimā vō auctē d̄. q̄ cōcludit intellectu⁹ practicu⁹ et speculatiu⁹ rōne differre. et h̄ supius est cōcessum. et sic est finis hui⁹ q̄onis.

Carrum aut̄ contingat aliquod sepatoru⁹ in telligere ip̄m exītē non sepatum a magnitudine aut non: considerandum posterius. **L**extu cōmenti. XXXVI. **Dō.** **XXVII.**

Clerit⁹. **z** 7° Nungd intellect⁹ hu telligere possit. Ad p̄te negatiua⁹ arguit p̄mo sic. sube separe nō p̄ sp̄z. p̄pria ab i. intellectu nō comprehendē p̄nt. neq̄ per sp̄z alienam. ergo t̄c. p̄ma p̄s aūtis p̄bat. eo q̄ sp̄z p̄pria alicuius intelligibilis in intellectu p̄duci non p̄t. nisi ex p̄prio ipsi⁹ fantasmatu⁹ p̄ducat. s̄z ab intellectu⁹ sepatas nullū fantasmatu⁹ p̄duci p̄t. cū fantasmatu⁹ sit v̄tus corporea et extēta. intelligētia v̄osit suba icorpēa et mālis. igf t̄c. sc̄da ēt p̄s v̄t nota. non. n. appet q̄ sp̄z sit illa p̄ quā magis q̄ p̄ alia i. notitiā dei deueniam⁹. **S**c̄do. q̄d̄z obm̄ d̄z eē potētiae sue p̄portionatū. sube vō separe nō sunt intellectu⁹ humano p̄portionate. igf t̄c. maior v̄t de se manifesta. minor vō p̄bat. p̄mo q̄d̄z ēt ifini. ei vigoris. intellectus vō humanus potētia tm̄ finite ut cōcedunt oēs. ergo t̄c. z̄q̄ deus et alie intelligētiae sunt penit⁹ a mā separe et nullā h̄stes depētētā a re māli. Intellect⁹ vō h̄umanus fm̄ opionē verā est māz i. formās. fm̄ aut̄ dcīn Auerrois est a re māli in intelligēdo depēdes. q̄ t̄c. **C**onfirmat auctē Auerrois cōmēto. 36. cu⁹ dicit q̄ intellect⁹ d̄z ēt intellectu⁹ oib⁹ modis: et maxime in reb⁹ libatis a mā. Ex q̄bus v̄bis intēdebat p̄tra Alexadrū q̄ si intellect⁹ alio mō sit māli nō poterit subas sepatas p̄portōari: p̄z n̄s neq̄ eas intelligere. **C**ertio arguit auctē Ari. z̄meta. cu⁹ dicit: q̄ sic se h̄z intellect⁹ n̄ ad manifestissima in nā siē se h̄z oculus noctue ad lucē diei. p̄ mani⁹ aut̄ in nā ibidez intelligit subas sepatas vt p̄z. que iō manifestissima dñr: q̄ res maxime entitatis: et per n̄s fm̄ se maxime apta comprehendē. Lūm ergo oculus noctue lucem diei comprehendē non possit sequitur q̄ neq̄ intellectus nōster subas se paratas intelligere potest.

Questio

In oppositū arguit. intellect⁹ h̄uan⁹ oē illō intellect⁹ gere p̄t: q̄d sub ente p̄tē cū ens sit adequatū intellect⁹ obm̄. intelligētia vō separe sub ente p̄tē. sunt. n. maxie entia. vt colligif. iz. metaphy. igf t̄c. t̄z nē v̄tus comprehendēre p̄t: sic in p̄posito: omne q̄ sub ente continet comprehendēre p̄t intellectus. quare t̄c.

In ista qōne q̄uis oēs tenuerit p̄t affirmatiā in mō t̄i declarādi diuersitates s̄ multe. p̄ igf recitabunt opiones q̄dā antiquoz que a dño Auerrois probant. et recitabit opio ipsi⁹. et h̄ ipsaz arguet. z̄p̄ opio magis v̄tati p̄formis et expōitorib⁹ modernis.

Quantum ad p̄mū iter oēs opiones q̄ ponit a cōmētatore cōmēto. 36. p̄z ponit opio alexandrī q̄ vt ex v̄bis Lōmē. colligere possum⁹ in his cōsistit. Voluit. n. p̄ alex. q̄ intellect⁹ mālis q̄ in nob existit tāq̄ forma et v̄t q̄dā aie corruptibil⁹ quēadmodū aia nra cor ruptibilis existit. voluit z̄ q̄ intellect⁹ agēs eē forma q̄dā extriseca: et a nob̄ sepatas actiue occurrēt ad gnationē intellect⁹. et mālis et intellect⁹ in hitu: et h̄ v̄ltimū notauit Lōmē. cu⁹ dicit. sustēratio hui⁹ opionis est: q̄ intellect⁹ agens est p̄cā agēs p̄is intellectu⁹ mālez: et intellect⁹ q̄ est in hitu. z̄ voluit hec opio q̄ a p̄n⁹ gnationē intellect⁹ mālis nō sibi diungere: agēs intellect⁹ et anq̄ ipsi⁹ forma: neq̄ adhuc in epis p̄cessu nisi cū intellect⁹ mālis eēt p̄fecte gnat⁹. **C**Dubiu⁹ aut̄ h̄ eēt qd̄ intellect⁹ Alex. p̄ v̄ltimā intellect⁹ gnationē. s. v̄l. gnatio. nē in eēt ipsi⁹ v̄l. gnationē hitu⁹ ouiz q̄ in ipo recipiunt. sic v̄silius intelligere debuit. **C**Ex his p̄t̄r̄ seḡ q̄ cū intellect⁹ agēs māli p̄iūget et forma in eodē istatē nob̄ vt forma p̄iūget. p̄z. postq̄ mālis intellect⁹ est hois forma. z̄ seḡ q̄ tūc p̄ intellect⁹ agētē intelligim⁹. sic nūc p̄ māle intelligim⁹. p̄z. eo q̄ intellect⁹ mālis tūc p̄ p̄z intelligētāq̄ p̄ sui formā. nos at̄ intelligim⁹ q̄cqd̄ mālis intellect⁹ intelligit. q̄re t̄c. Se. qui⁹ z̄. q̄ intellect⁹ agēs: tūc erit adept⁹. p̄z. postq̄ a nob̄ erit acq̄s⁹ tanq̄ forma per quam p̄pria ipsi⁹ intellectione in telligēt⁹. et h̄ic dicit eēt illū adeptū intellectu⁹ de quo loḡ Ari. dixit v̄teri⁹ hec opio q̄ intellect⁹ māle intelligere agētez nō est cā. q̄ intellect⁹ agēs sibi copulet. s̄z poti⁹ eō. Supponit v̄teri⁹ q̄ intellect⁹ agēs sc̄ipm̄ triūm̄ itelligit et subas alias sepatas. **C**Ex q̄b⁹ oib⁹ inferi⁹ q̄ nos aliq̄n h̄s subas intelligem⁹. p̄z ex p̄missis. cū. n. aliq̄n p̄ intellect⁹ agētē intelligens: sic nūc p̄māle intelligim⁹ et intellect⁹ agēs oia p̄dicta intelligat seḡ itētū. Qz aut̄ ex ordē nā ita debeat eēt vt intellect⁹ mālis aliq̄n h̄s subas intelligat p̄bat Alex. hac rōne. oē gnatiū q̄n p̄uenierit ad cōplemētū sue gnatōis p̄uenit ad cōplemētū sue actōis: si fuerit v̄t actiua: aut sue passiōis si fuerit v̄tus passiua: aut v̄triusq̄. si v̄triusq̄. si intellect⁹ mālis ēq̄d̄ gnatiū: igf q̄n p̄plete fuerit gnat⁹ p̄ueniet ad cōplemētū sue actōis: et māor relinq̄ tanq̄ māifesta. maior vō exēplariter declarat. cū. n. qd̄ā i. hōse sunt mēbra deputata ad abulationē: q̄n ista mēbra erūt cōplete gnata: ita vt dispōnes oēs q̄ p̄fecta ambulatōe regnunt i. ip̄sis cōples te p̄duce erūt: tūc p̄fecta poterūt p̄ducere ambulationē. q̄re t̄c. **C**Ex p̄te v̄teri⁹ ar⁹. cū opatōes p̄p̄e intellect⁹ māl sint cāre intellecta et intelligere ea: q̄ cū erit p̄fēcē gnat⁹ istas h̄bit opatōes in v̄tia ea: p̄fecto. v̄tia p̄fectio opatōis p̄me est facere intellecta in potētia eēt intellecta i. actu. Ultima vō sc̄de est intelligere tāz res abstractas q̄n abstractas: quare cu⁹ erit p̄fecte gnatus ex ordine nature subas intelliget sepatas. q̄re t̄c. hec in summa ē opinio Alex. in recitatione tāz ip̄si⁹ cōmētatoroz oēdit īdictionē eēt in dictis Alex. oppositū. n. videt alibi dixisse. v̄z. intellectu⁹ qui mālis appellat nō intelligere subas sepatas. disputat et secūde cā p̄tinuationis nobiscū: et q̄revna hora et nō alia copulatur: qd̄ sit ista coplo: et qd̄ intellect⁹ adept⁹. Sufficit qd̄ h̄ arguere contra ipsum in p̄posito principalī. **C**Arguitur

igit rōnibus cōmētatoris. pmo sic si itellectus mālis substātias abstractas intelligere possit sequit q̄ res corruptibilis fieret icorruptibilis: t̄ res p̄tigēs fieret necia. n̄is ē impole vt p̄z. n̄ia vō declarat. q̄r itellectus fit idē cum re cū igit̄ intellectus mālis sit res corruptibilis t̄ p̄tingēs: vt voluit Alex. sube vō separe sint necessarie t̄ incorruptibiles: seḡt̄ intētū. Nec ē p̄ma rō h̄ quā instat tñ: q̄r visus ē res corruptibilis q̄ solē p̄cipe p̄t̄ incorruptibile p̄ ppriaz spēm ipsius: n̄o tñ seq̄t̄ v̄l̄ idē esse cū sole neq̄ rē p̄tingēte fieri necessariā. ppter ea falsum v̄f̄ siue de rebus mālis bus loq̄ndo siue abstractis q̄ itellectus sit idē cū intellec̄to oībus modis. itellectus. n. lapidis n̄ est idē cū lapide neq̄ dei itellectus est idē cū deo. C Ad hoc dimissis alio rū r̄issionib⁹ dici p̄t̄ q̄ n̄ia cōmētatoris t̄z p̄ hoc me⁹: q̄r nihil nisi abstrac̄tū p̄t̄ actualit̄ abstracta p̄phēdere. cuz ḡ itellectus subas intelligat a mā libatas: seḡt̄ ip̄m ē abstrac̄tum. omne aut̄ tale ē incorporeū t̄ imāle. igit̄ intellectus human⁹ est incorporeus t̄ imālis. t̄ p̄n̄is eternus: t̄ tamē fm̄ Alexā ē corruptibilis. igit̄ t̄c. t̄ p̄ hoc p̄z ad p̄mā rōnē. C Ad z⁹ d̄r̄ intētū cōmētatoris fuisse q̄ intellec̄t̄ sit idē cū intellectu. q̄r sicut intellectu est gd̄ abstractu. f̄ spēcies q̄ in eo recipit̄. ita intellectus d̄z ē abstractus t̄ cum eo cōiunctus: sicut subm̄ siue forme: t̄ maxime hoc erit vēru in libatis a mā; eo q̄ ipsa sunt actualit̄ abstracta t̄ n̄o p̄ solā intellectus abstractionē. C z⁹ p̄ncipalit̄ h̄ eandē opio nem arguit̄. cuz. n. dicit q̄ intellectus agēs aliqui int̄lloni māli p̄iunget̄ vt̄ velit q̄ in eo recipiet̄ sicut forma i mā aut̄ alio mō sibi copulab̄. si p̄mo mō tūc opz aliquā esse dispositionē de nono in intellectu māli inducta q̄ p̄us n̄o fuit inducta: ppter quā in intellectu agentē recipit̄ tāq̄z for mā: t̄ n̄o p̄us ip̄m recipiebat: n̄o videt̄ aut̄ fm̄ Alex⁹ q̄ sit dispō ista. q̄re insufficiēter dixit. C P̄ illo cōcesso sequit̄ q̄ res gn̄ata rem eternā in se recige posset. t̄ p̄n̄is fieret eterna: qd̄ ē impole manifestū. p̄z n̄ia. cuz intellectus materialis sit res gn̄ata: intellectus vero agēs sit eternus. Si vō dicat̄ z⁹ mō: n̄o v̄ ab Alexādro assignatū esse gs̄ sit ille modus coniunctionis. q̄re vide ē insufficiēs fuisse. C z⁹ p̄ncipalit̄ arguit̄ q̄ rō alexātri n̄o sufficiēt̄ cōdūct̄. cōcessio. illo z̄t̄ q̄ cuz intellectus mālis fuerit cōplete geratus tūc p̄ueniat ad complemētuz siue actionis: non yl terius seḡt̄ q̄ debeat intelligere subas separatas. Intel ligere. n. res māles t̄ subas separatas intelligere n̄o dicūt̄ur vniuocē: s̄z videtur esse opatiōes distinctaz̄ rōnū. t̄ p̄n̄is n̄o opz q̄ subas separatas intelligere sit cōplemētum opationis mālis intellectus. opatio. n. p̄cedēs cōplemētū t̄ ultimū complemētum opationis n̄o abinuicē differunt nisi sicut p̄fect⁹ t̄ minus p̄fect⁹ qualit̄ p̄fecta ambulatio differt̄ ab ambulatōe p̄cedēte. q̄re t̄c. C Itē ista ratio as sumit q̄ causare itellecta sit opatio p̄pria intellectus mālis siue intellectus in habitu. hoc aut̄ vide fm̄. q̄r ista est opatio p̄pria intellectus agēt̄. q̄re n̄o poterit eē opatio intellectus in habitu nisi ponamus intētū in habitu cē itel lectu agētem cōiunctū māli vt̄ posuit themist̄. aut̄ q̄ vltima forma qua abstrahimus itellecta t̄ intelligimus ea ē compōsta ex intellectu qui ē in habitu t̄ intellectu agente. ppter ea cōfessio isto q̄ ei⁹ opatio p̄pria eēt̄ cāre itellecta: n̄o seḡt̄ vt̄ p̄ hac opationē ad maiore p̄fectionē p̄uenire possit q̄ ea intelligere q̄ p̄tale opatōe abstrahunt̄. Ex hoc aut̄ n̄o seḡt̄ ip̄m subas s̄. paratas intelligere posse: eo q̄ iste n̄o p̄ abstractionē ab intellectu factā app̄hēdunt̄ cuz de se sufficiēt̄ sint realē separatae: n̄o ēt̄ a re corruptibili comp̄ bēdi p̄st̄ qualit̄ fm̄ Alex⁹ est intellectus mālis. alt̄ aut̄ se queretur q̄ gn̄abile posset fieri eternū sicut p̄us argutuz est. C Itē arguit̄ ultimō sic eternū in opatōe sua n̄o indi get aliquo corruptibili, cuz igit̄ intellectus agēs sit etern⁹.

t̄ mālis sit gn̄atus: seḡt̄ agentē n̄o indigere māli. hanc tñ rōnem n̄o tñ format̄. Ctra Alex⁹: s̄z etiā h̄ illud qd̄ ip̄e tñ. v̄z. q̄ ex intellectu in habitu t̄ agēte p̄ponit̄ forma viti ma qua nos abstrahimus intellecta.

Secunda fuit opio Themistio qui sic arguebat. i. tellectus humanus intelligere p̄t̄ ea q̄ ab ip̄o a mā abstrahunt̄. agiā fortiori subas separatas intelligere p̄t̄. an̄s v̄f̄ de se manifestū. t̄ ab oībus cōfessum. n̄ia vō p̄bat p̄. q̄entia actualit̄ abstracta sunt fm̄ se magis apta comp̄bēdi. z̄. q̄ difficilius v̄f̄ itellectui formas a mā abstrahere t̄ eas abstractas intelligere q̄s ea q̄ fm̄ se sunt abstracta comprehendere. L̄uz igit̄ sube separate sint fm̄ se abstracte neq̄ opz ip̄as abstrahi p̄ intellectu sequit̄. q̄ si qd̄itatē rez mālius intelligere p̄t̄ q̄ n̄o int̄llnr nisi facta p̄us abstractione p̄ intētū. a fortiori comprehendere poterit subas separatas. C ppter ea. maiorē h̄z intellectus humanus inclinationē ad p̄fectius obm̄ intelligēdū q̄z imp̄fectius. t̄ p̄n̄is ad intelligēdas subas separatas magis ciliat̄. quare ad eas intelligēdas naturalit̄ maiorē h̄z aptitudinē. quare t̄c. C L̄atra ista opinione arguit̄ rōne cōmētatoris. Queris a Themistio n̄uquid itellectus human⁹ sic corruptibilis vel icorruptibilis si corruptibilis: vel tūc rō ipsius deficit: q̄rl̄ v̄z sit subas abstractas fm̄ se magis aptas eē comp̄bēdi q̄d̄itatē rez mālium: q̄ p̄ intellectu abstrahunt̄. n̄o tñ seḡt̄ vt̄ ab intellectu nostro magis comprehendēti possint: sicut l̄z sol fm̄ se magis vissibilis sit q̄z color n̄o sequit̄ q̄a nobis magis p̄ visuz p̄phēdi possit q̄z color. Si vō dicat̄ intellectu esse icorruptibile. tūc rō Themistio v̄z xcludit̄. in rebus. n. imālibus t̄ icorruptibilib⁹ imp̄fectius necessario comp̄bēdit̄ p̄fectius: t̄ n̄o eō: vt̄ int̄ḡt̄ z̄. t̄ iō si intellectus imp̄fectiora comp̄bēdere poterit a fortiori p̄fectiora. Uez tñ ista opinio videt̄ deficere: eo q̄ n̄o reddit̄ causam diuersitatis. quare nūc n̄o intelligit intellectus humanus substātias separatas sicut in postre mo intelliget aut̄ intelligere poterit eas.

Tertia fuit opio Auēpace q̄ ad intētū p̄ban dum duas addixit̄ rōnes. p̄ ratioē p̄ma supponit̄ p̄mo. q̄ oīa intellecta speculatua. i. q̄ peazz spēs ab itellectu abstractas int̄llnr sunt facta quo ad spēcies eoz: vel p̄t̄ itelligi q̄ sunt facta. q̄r sunt entia gn̄ata. C z̄ supponit̄ q̄ omne factuz h̄z quiditatē. p̄z. quicunq̄ int̄llatur ly factu. C Supponit̄ z̄. q̄ intellec̄t̄ humanus aptus ē talē abstrahere quiditatē. C Ex quib⁹ concludit̄ q̄ itellectus aptus ē abstrahere formas itellectop̄ t̄ quiditatē eoz. C Vis suppositis formēs sic rō p̄ma. intellect⁹ q̄ est aptus intelligere quiditatē simplicē q̄ n̄o h̄z quiditatē p̄t̄ intelligere subas separatas: sed intellectus humanus est h̄z. igit̄ t̄c. maior̄ v̄de t̄ se mani⁹: qm̄ quiditatē substantiaz̄ separataz̄ sunt simplices t̄ pure. Aliter. n. seq̄retur q̄ eēt̄ sube composite. minor̄ vō p̄bat sic. Intellect⁹ humanus abstrahere p̄t̄ quiditatēs int̄lloz̄. quero igit̄ n̄uquid intellectus abstrahendo tandem ad simplicē dueveniat quiditatē: cui⁹ n̄o est alia quiditas: vel ad aliqd̄: qd̄ n̄o est quiditas nec h̄s quiditatē: l̄z sem̄ p̄ueniat ad rē h̄nt̄em quiditatē. n̄o p̄t̄ dici sedo mō. q̄r tale n̄o esset nisi p̄uatio pura: neq̄ z̄ mō dici p̄t̄: q̄r tūc vel oportet̄ in infinitū p̄cede re: qd̄ est absurdū: vel intētū ad aliqd̄ termiari qd̄ h̄ret quiditatē quā abstrahere non possz: qd̄ v̄de h̄z suppones p̄missas. quare relinquī dōm̄ p̄mo mō. C L̄ofirmat̄ etiam dicta sua ex auctoritate ph̄i q̄ voluit̄ q̄ q̄i abscondit̄ p̄cessus in infinitū est melius abscondere a p̄ncipio. q̄re t̄c. hec rō ponit̄ a cōmētatore. C Pro z̄ rōne p̄ncipali p̄supponit̄ Auēpace p̄mo q̄ multitudo spēp̄ intelligibiliū eiusdē rei n̄o ē nisi pp̄ multitudinē formaz̄ spūaliū. i. fantasmatum a quib⁹ aliquo depēdet̄: p̄z. q̄ spēs intelligibiliū qua intelli gis equū qui assūt̄. t̄ ista qua ip̄m intello n̄o alia rōne v̄i

Liber

denz esse due et absuicē diuerso: nisi q̄ fantasmatu ipsi⁹ q̄ nos habemus sunt duo abiuicē distincta. q̄re zc. Ex hac suppōne infer⁹ q̄ omne itellecū nō h̄ns formā sp̄ualem in fantasma a quo depēdet ē idē apud diuersos. Supponit z: q̄ gditas rei intellectu nō h̄z formā sp̄ualem i. fantasma a quo sustentet sive dependeat in esse. pz: qm̄ quiditas intellecta nō est gditas idiuicē sp̄ualis nec corporalissaltē immediate. Ex his arg⁹ sic. intellect⁹ qui est apt⁹ intelligere istud intelligibile: cui⁹ int⁹. i. sp̄es intelligibilis ē vñu numero apud diuersos est aptus intelligere subas separatas: sed in intellectus humanus est h̄z. igit⁹ zc. maior relinquit ab eo tanq̄ nota: qm̄ sube separe sunt intelligibilia gbus fantasmatu corridere nō p̄nt. t p̄n vñu int⁹ numero apud diuersos eis corr̄nt. q̄re sicut alia h̄z intelligibilia intelligere poterit eadez rōne subas separatas. minor vo pz ex p̄missis: qm̄ intellectus humanus intelligere p̄t gditatē intellecti. alii intellect⁹ non abstraheret: s̄z gditas abstracta dum intelligit̄ est idē apud diuersos ut seḡt ex suppōne z: q̄re zc. Cōtra istā opionē z: oñdit ei⁹ insufficiētiā. d. q̄ si gditas vñiuoce dicereſ de gditate horū ife rīoꝝ et gditate subaz separataz. tūc vtraq̄ rō videretur emidēter p̄bare. si vñ nō. nibil excludūt ille rōnes. q. d. cuz ita sit q̄ gditas quā abstrahit intellect⁹ et gditas subaz se pataz nō vñiuoce dicant rōnes nibil pbat. lz. n. intellectū cōtingat p̄ eius abstractioz ad gditatē simplicē deuenire sicut ad gñalissimū: nō ppter ea sequit̄ p̄ hunc modū substantias separatas attingere posse. sunt. n. de se abstracte q̄s p̄ intellectū abstrahi nō opz et sic rō p̄ma nihil pbat. Cz: etiā rō deficit p̄ idē fundamētū: qm̄ lz ei ccederet intellectū humanū aliquā gditatē intelligere posse: cui⁹ intellectū est idē apud diuersos: nō tamē hoc seguit de gditate subaz separataz q̄ nō eiusdē videt rōnis cuz gditatibus alioꝝ. Subdit aut̄ z: q̄ gditas non p̄r vñiuoce nec p̄re equoꝝ de oib⁹ quiditatib⁹ p̄dicat: s̄z nūḡ de eis multipliſ dicaſ. i. analogice indiget p̄siderat̄. Nota tñ B q̄ rō z: falsaz assumit imaginatione. imaginat̄. n. vt apparet in suppositis ipsi⁹ q̄ p̄ eandē sp̄em intelligibilē humero diuersi hoīes eandē intelligent quiditatē: s̄z hoc nō videt rōnabile: q̄uis. n. gditati abstracte p̄priuꝝ fantasmatu non corr̄iat: ppter ea q̄ est abstracta: in diuersis tñ hoīb⁹ diuersa sunt fantasmatu a qb⁹ sp̄es intelligibiles abstrahūtur: quibus ista quiditas rep̄nit̄. t p̄n nō p̄ sp̄em eadē intelligere p̄nt. Idē ēt dicereſ si p̄ quiditatē intellecti gditatē spei intelligibilis itellexit ut quidā exposuerūt. Cz: 2: dubitat h̄ Auepace. xcessu. n. q̄ gditas de omnib⁹ gditatibus vñiuoce pdiceſ adhuc remanet p̄us tacta difficultas: qm̄ corruptibile nō p̄t icorruptibile intelligere ut p̄batu videt esse p̄us: s̄z intellectus humanus est corruptibiliſ ut Auepace xcessit. q̄re nō poterit subas intelligere se patatas. Cz: adhuc xcessu q̄ ipas intelligere possit icorruptibilis exiſt̄: duꝝ est qualr̄ intellōne noua res aliq̄s intelligere possit: q̄s tñ eterno tpe ē aptus intelligere tā in p̄teritu q̄s in futurꝝ. Nā videt q̄ sit icorruptibilis q̄ eterno tpe intelligat: qd eē nō ȳ nisi de substātys sepatis.

~~Questio~~

abstrahere vō.d. Auerrois declarat experiētia. videmus n. q̄ cū habemus itellectū habituati exire possumus in actu itelligēdi cōcūq̄ rem voluerimus de qua habitū habemus: qd eēnō ḡtingit: nisi q̄ abstrahere possumus itellectū. t̄ ista considerare. q̄re r̄c. t̄ subdit q̄ abstractio p̄oꝝ est opatio q̄ itelligere. cum n. int̄lo abstractiōe p̄supponat sequiſ ista eēnā posteriorē. C 2. p̄mittit q̄ duplicita sunt itellecta. quedā. n. sunt itellecta nālī sicut ppōnes p̄ime: qdā vō voluntarie sicut p̄nes: q̄ ex p̄mis ppōnibus depen dētiam h̄it: p̄ intellecta vō nālī dñs Auerrois intellectus cōceptus complexos gbus itellect⁹ sine studio labore v̄l discursu nālī est apt⁹ assentire. illis ēt dissentire nō possit q̄les sunt b̄z cōceptus. qd̄l̄z ens est vel nō est. omne totū ē maius sua parte: t̄ alia b̄z q̄ sunt ita p̄ se nota t̄ sine labore q̄ fere nō p̄cipitus vñ eoꝝ notitiā habuerimus: t̄ iō dicit dñs Auerrois q̄ nescimus q̄i extiterunt vñ t̄ quoꝝ p̄ voluntarie itellecta cōceptus complexos yeros itellicit quox nō ē ita manifesta veritas qn sibi itellectus assenti re t̄ dissentire possit: t̄ p̄terea similitudinarie dñr itellecta voluntarie: gbus ēt v̄plimū intellect⁹ cuiuslibet labo re p̄ceptibili discursu assentit: q̄les sunt p̄nes in scia demōstrate sicut sup̄ datā lineā ḡtingit triāgulū equilaterꝝ collocare triāgulū b̄z tres. t̄ sic de alijs b̄z. C 3. p̄mittit q̄ nālī itellecta. f. ppōnes p̄me nobis fiunt nota p̄ inter agētem. voluntarie vō intellecta nota fiunt ex ppōnibus p̄mis t̄ p̄ inter agētem. p̄ma p̄s declarat: qm̄ intellectus agēs ex poꝝ intellectis facit intellecta. C Itē. q̄ videi q̄ ea q̄ nālī sunt nobis nota nō p̄ rōnē extrinsecā sunt ab aliquo: q̄ ē in se intellectus liberatus a mā t̄ illud ē intellectus agēs. z. vō pars declarat t̄ p̄mo q̄ voluntarie intellecta nob̄ fiant nota ex nālī itellectis. p̄s experītia. expimir n. q̄ cognitōes ppōnū q̄ in scia deintrant nō a nobis p̄fere aegrunt neq̄ illis firmiter assentimus nisi in aliqua p̄ se nota reducant. q̄ ēt ad hoc intellectus agēs regrat ar guit Auerrois. q̄r declaratū ē agēs esse vñ t̄ eternū s. in tellectū agēte: q̄si dicere velit q̄ tale eternū agēs ad vñm nāz cognitōes actiue currere dñs. C p̄s cognitōes p̄ma rū. ppōnū ab intellectu agēte depēdet: cognitiones vero eoꝝ q̄ voluntarie int̄li dñr a cognitiōe p̄maz depēdet. igitur cognitōes voluntarie int̄llōꝝ depēdet ab itellectu agēte. t̄z p̄na. q̄ gequid ē causa cause ē cā cāti in eodes ḡne. t̄ assumptū p̄s ex pdictis. C Ex his ifert dñs Auerrois q̄ itellectus speculatiū ē aliqd gn̄atum ab itellectu agēte t̄ ppōnib⁹ p̄mis. p̄s ex dictis. p̄ inter ēt speculatiū itellecte possum vel cognitōez p̄nū v̄l ip̄m īt̄ ista cognitōe informatū q̄ diceſ gn̄atus quo ad ista cognitionē q̄ in ip̄o p̄ducit: t̄ subdit q̄ in tali actōe itellectus agēs est q̄si forma t̄ q̄si efficiens p̄ncipale. ppōnes vō p̄me sunt q̄si mā t̄ q̄si inſtrā declarat̄ sicut cū aliq̄ duo oīno diuersa ad cādē actionē cōcurrat alterꝝ istoz. s. p̄fectus est quasi forma t̄ q̄si agens p̄ncipale: alterꝝ vō. s. impfecti⁹ ē q̄si mā t̄ q̄si inſtrumētum. C Lū iḡs itellectus agēs t̄ ppōnes p̄me ad pdictā currat actionē: t̄ itellectus agēs sit p̄fectior: seḡt int̄erū. dicit n̄ q̄ cū dñr itellectū agētem esse formam aut agēs: t̄ ppōnes p̄mas esse mām aut inſtrū nō loḡ de mām aut inſtrū pp̄rie: s. similitudinarie: qm̄ ppōnes p̄me cū sint gn̄abiles t̄ corruptibiles neq̄ itellect⁹ agētis inſtrū ne q̄m̄ ēsse p̄st cū sit agēs eternū. q̄re r̄c. C 4. p̄mittit q̄ itellect⁹ agēs est vel p̄t nobis ēsse forma. p̄s. q̄ oē illud p̄ qd̄ aliqd agit sibi pp̄riā actōez ē cī forma: s. p̄ itellectum agēte agimus actōez nobis pp̄riā. iḡ r̄c. maior v̄ de se manifesta. minor p̄s ex p̄cedētib⁹. q̄ op̄onē ista q̄ ē abstra bere agimus mediare itellectu agēte. C Ultimo p̄mittit q̄ inter agēs nō cōiungit̄ nobis vt forma nisi cū intellectis speculatiūis: quod sic intelligo q̄ intellectus sp̄s intelligibiles no b̄s nō cōiungīt̄ vt forma nisi cū op̄at sp̄s intelligibiles

abstrahēdo. et subdit q̄ intellectus mālis est idē qui com-
prehēdit ea. s. sp̄s intelligibiles et int̄ agētes. qz. s. ipa h̄
subiectū ī se. Ex his suppositis inferē p̄ ista. cu in nob̄
fuerit in po⁹ oia speculatiua itellecta: tūc erit intellectus
agēs nob̄ forma in potētia tñ. cum aut̄ oia fuerit in no-
bis actutū erit forma actu; et nob̄ actu p̄tinuabit̄: s̄z cū
fuerint partis in po⁹ et partis in actu. aliquo mō nob̄ vnie-
tur in po⁹. et aliquo mō in actu. et p̄ tñ tūc mouebit̄ ad co-
tinuōem. p̄z p̄ quo ad oēs p̄tes postēs nob̄ nō copulat̄
int̄ agēs nisi mediātib⁹ itellectis speculatiuis. Ex p̄
ne īferē q̄ cū iste motus quo ad p̄tinuatiōem mouet̄ erit
cōpletus. qz. s. oia int̄ll̄ta speculatiua a nob̄ erūt acq̄sita
copulabit̄ nob̄ oībus modis. qz. s. pfecte copulabit̄ no-
bis. Ex quo īferē q̄ tūc tale habebimus habitudinē
ad intellectū agētem quale habemus nūc ad itellectū in
habitu. p̄z q̄ tūc sic int̄ agēs nob̄ erit forma sicut nūc
itellectus in habitu: eo q̄ ip̄e nob̄ erit acquisita forma.
Inferē v̄lteri⁹ q̄ tūc homo p̄ int̄ agētez oia itelliget
sicut nūc q̄cunq̄ itelligit p̄ itellectū in habitu. et nūr aget
actionē sibi ppriā. qz. s. itelliget p̄ ppriam intellectus agē-
tis opationē. In summa vult. d. Auerrois q̄ cū intelle-
cta oia speculatiua. i. sp̄s intelligibiles sive habitus rez
oīum fuerit in itellectu māli acq̄siti mediātē actōe itelle-
ctus agētis. tūc intellectus agēs totall̄ nob̄ p̄iungit̄ seu
copulabit̄ seu p̄tinuabit̄ vt forma sicut nūc itellect⁹ mā-
lis nob̄ copulat̄. et sic nūr p̄ eandē intelligimus itllōnē
p̄ qua ip̄e itelligit. cū lgi⁹ p̄tinuē itelligimus subas separatas
sequit̄ vt nos illas s̄l̄r̄ itelligimus. et hoc fiet p̄ ip̄ammet
opationē eternaz qua eternal̄ itelligit illas. Et subdit
q̄ nos itelligere subas separatas nō ē causa q̄ h̄ copulatio
contingat in postremo: s̄z ē ex h̄ copulatio sequit̄ no-
bis intellectionē vñiri p̄ quaz subas istas itelligimus. Ex
quib⁹ p̄z. q̄re nob̄ in p̄n̄ nō p̄iungit̄ int̄ agēs vt forma:
neq̄ in p̄ncipio h̄ subas p̄p̄endere possumus. Itē. d.
q̄ h̄ int̄llo q̄ posterius acq̄rē nō erit aliquid sc̄iāz specula-
tiua. q. d. q̄ ē alteri⁹ generis ab itellectōe q̄ sit mediātē
bus formis imaginatiuiis. Hanc vltimā coiunctionē
ponit. d. Auerrois eē hoīs felicitatē vt magis exp̄sse colli-
git̄. i. metaphysice: t̄ itellectuz agētem sic postremo no-
bis copulat̄ vocavit̄ int̄ adeptum r̄c.

Lötra opinionez ista arḡ p̄mo. qz supponit
intellectus vnitatē in sp̄ humana: hoc aut̄ yideſ abhorredū et sup̄is improbatū est.
Cz. nūr p̄supponit tam itellectū agentē q̄ possiblē pro-
priaz et eternas h̄re opationē h̄ q̄d videſ sufficiēter argutū
in qōne. i. o. Sed sp̄alr̄ nūc arguit̄ sic. et q̄ro cuī hec opinio
dicit q̄ itellect⁹ agēs nob̄ p̄iungit̄ vt forma vtrū intelli-
git q̄ nob̄ p̄iungit̄ tanq̄ forma inherēt vel tanq̄ forma
assistēt. nō p̄mo mō. qz istud ē impōle fīm eu: neq̄ z⁹ mō.
qz nō solū in postremo: s̄z p̄tinu nob̄ assistit. sicut. n. per
int̄ possiblē p̄tinu intelligimus tanq̄ p̄ formaz nob̄
assistēt. ita p̄ intellectū agētem abstrahimus tanq̄ p̄ for-
mā q̄ appropriaſ et assistit. alī aut̄ abstrahere nob̄ nō at-
tribueret q̄d est h̄ opinionē vt ex p̄dictis p̄z. P. fīm eu
p̄mēto allegato tam intellectus agēs q̄ ppōnes p̄me h̄t
esse in itellectu possibili ista duo p̄phēdēt. qz cū aia intel-
lectua sit nob̄ forma appropriaſ sequit̄ p̄tinu intellectū
agētem nob̄ vñiri vt forma. et talr̄ nob̄ assistere
vel appropriari vt itellone q̄ itelligit itelligamus. hoc at̄
non fit nisi in postremo. secus aut̄ ē de possibili itellectu.
continue. n. dum intelligimus intellectōe possibilis int̄
Sed contra apprehendimus. q̄re r̄c.
intellectū agentē nob̄ vñiri vt for-
mā nō est nisi nos ea itelligere intellectōe q̄ ip̄e apphen-
dit. igit̄ ex vñione sua nob̄scū nō seḡt nos itelligere sub-
stātias separatas tanq̄ effectus ex sua cā. p̄z. nīa. qz idez nō

est sui ipsi⁹ causa. hoc aut̄ est h̄ opinionez vt p̄z p̄ verba. d.
Auerrois allega⁹ p̄mē. cū dicit: q̄ nos itelligere subas se-
paratas nō est causa q̄ h̄ copulatio contingat in postremo: s̄z
ē. vult igit̄ q̄ hec copulatio sit cā int̄llōni subaz separata
rū q̄ itelligimus tanq̄ pp̄zia ipius intellectōe. q̄re hec rō
stare nō p̄t. Confirmat̄. nāz cū aia intellectua sit ho-
minis pars eēntialis et forma: lequi⁹ q̄ ḡcquid aia intellectua
itelligit idē et intelligit a nob̄: s̄z anima intellectua
p̄tinue et nō solū in postremo app̄hēdit itellectōe itellect⁹
agētis. igit̄ et nos s̄l̄r̄ itelligimus. minor. phaſ. qz suba ani-
me intellectua ex itellectu possibili et agēte integras tanq̄
ex mā et forma vt videſ velle Auerrois vel salte en̄ seqn-
tes. quare cōtinue itelligere d̄z intellectōe sue forme. irō-
nabile. n. videre q̄ itelligeret intellectōe sue māe nō aut̄
intellectōe sue forme. Dic̄it forse q̄ l̄z p̄cedēdu sit ani-
mam intellectua p̄tinue sic intelligere: nō sequit̄ v̄lterius
q̄ p̄tinue nos sic itelligamus: s̄z h̄ videſ im̄onabile. q. n.
for. sit aggrega⁹ ex corpore humano et aia intellectua tanq̄
ex parte eēntiali: et tñ aia intellectua intelligat aliqd q̄ nō
intelligit for. videſ implicare h̄dictionē. Cz. p̄ncipal̄ ar-
guit̄ rōne quā adducit̄ h̄ Alexan. qz intelligere res māles
et itelligere substātias separatas nō vñiuoce s̄z equoce dñr.
igit̄ et p̄fca acq̄sitione oīz itllōnē māliu: nō sequit̄ acq̄s-
tio itellectōis substantiaz separatz tanq̄ ei⁹ finis. t̄z nīa
fīm eu. qz complementū alicui⁹ opōnis. et ipa opō in cōple-
mētu ordinata nō adinuicē dr̄st nīl sicut magis et minus
p̄fci. q̄re r̄c. Cz. p̄ncipal̄ q̄rit̄ q̄ causa nos ip̄ediat a p̄n̄
intelligere intellectōe intellectua agētis. si d̄r q̄ hoc ē. qz
nō sumus apti itelligere nisi mediātē fantasinate: talis at̄
intellectio a fantasinate nullo mō depēdere p̄t. Con-
tra p̄ idē sequit̄ q̄ in postremo p̄ ista int̄llōnē nō intellige-
re poterimus. p̄z. nīa. qz aptitudō q̄ in est a tota sp̄e dñtir.
sificari nō p̄t. Confirmat̄. q̄rit̄. n. cū for. habuerit itel-
lectū adeptū nūquid ampli⁹ mālia itelligi mediante sen-
su s̄c nūc. aut̄ nō. si d̄r q̄ sic istud videſ frusta. cū. n. mā-
liu itellectio in acq̄sitionē illi⁹ vltimā itellectōis ordine
vt hec opinio. d. sequit̄ q̄ isto fine acq̄sito māliu int̄llō-
nes ēent frustra: qz habitib⁹ p̄tibus in mā cessat motus.
Si d̄r q̄ nō. h̄ sensus nō minus erunt dispositi ad recipiē-
dum ab obiectis q̄z an̄ neq̄ minus apti ad imprimedū
intellectui q̄z an̄. igit̄ sicut an̄ for. mediātē sensu itelligis ita
et tūc. p̄z. nīa. cū actio obiecti in sensu et sensus in itelle-
ctū sit mereūalis. an̄s vo p̄z: eo q̄ pfectio acq̄sita nō destruit
aptitudinē intellectus ad intelligēdu obiecta: cuī ista sit
ēt ipsi⁹ pfectio. l̄z minor cū ēt sibi h̄riet̄. q̄re r̄c. Cz. q̄ro nū-
quid int̄ possibilis in postremo aliq̄ itellectōe itelligi q̄
p̄us nō intelligebat. si nō. seḡt q̄ neq̄ nos tali itelligē-
tōe. Si vero dic̄it q̄ sic hoc exp̄sse videſ h̄ int̄-
tionē. d. Auerrois x̄men. zo. vbi vult q̄ itellectus possibi-
lis int̄llōnē h̄z eternā: qua itelligit agētē itellectū et sub-
stātias separatas. cū lgi⁹ opationē ista eternā p̄us habuisse
nō poterit nup̄ ip̄z tali itelligere int̄llōne. Confirmat̄.
qz opō eterna quā h̄z itelligit possibilis potētior ē ad hoc
vt mediātē ipa vltimā ista acq̄rat int̄llōnē q̄z comple-
gūatio ipsius intellectus speculatiui: sed z⁹ ē sufficiens cā
illī effectus. vt p̄z fīm opionē. igit̄ a fortiori p̄muſ. maior
de se p̄z cū illa itellectio eterna possibilis intellect⁹ sit fīm
naturā p̄p̄niquor int̄llōni itellect⁹ agētis: vnius ēt rōnis
specifice vel generice cū ea et eidē ētmediate subordinata.
et ex vñite v̄lteri⁹ īferē q̄ non solū in postremo: s̄z ob eter-
no itelligere debuit int̄llōne itellect⁹ agentis. Cz. 4⁹ p̄nci-
pal̄ arguit̄ h̄ illud d̄cīm x̄mētatoris: q̄ cū itellectua specu-
latua in nob̄ fuerit partis in po⁹ partis in actu intellectus
agēs fīm partē nob̄ copulabit̄ in po⁹ et fīm partē in actu:
aut̄ hoc de p̄tib⁹ ip̄si⁹ itellect⁹ itelligit aut̄ de p̄tib⁹ sue in-
tellectōis q̄ d̄ nouo nob̄ acq̄rent̄ nō p̄mo mō: cū illus

Liber

agens oīno īpartibilis existat tam in partes essentiales q̄ integrales; neq; z' mō cū sua intellō siue eius suba existat siue aliud q̄b ea penitus sit indiuisibilis taz intēsiue q̄ extensiue. Cōfirmat. qz tunc seqrēt intellectionē istā siue cessiue. r p̄ s̄ intēdi r remitti posse; qd incōueniēs v̄ de opōne eterna p̄s̄ertim cuz idem sit; qd suba intē agentis. C Huic aliqui dixerūt q̄ intellect⁹ possibilis aliquid māle ītellehs sicut lapidē. causa exēpli. virtutē intē agētis app̄ bēdit; qui intellōne lapidis p̄ducit; r asinuz intelligēs v̄m virtutē intē agētis app̄bēdit qua causat asini ītellecōe. r sic de ceteris corrñter. virtutes aut oēs ille sunt distictae fm q̄ oba sunt disticta. Demū cū oēm ei⁹ virtutē intellecōe subam eius intellēt. r nūr subas separatas. r sic nūr dñt q̄ p̄ copulari ptim in actu r partim in po⁹ diuersas virtutes agētis ītellecōe. Auerroys ītellexit; quaz aliq̄ stat ab ītellecōu possibili cognitas eē aliquas v̄o nō. Nec r̄fisiō v̄ def̄ valde debilis r p̄supponēs vñū qd oīno ē valde inrōnabile: neq; tot eē v̄ntes spē distictas in ītellecōu agēre quot sunt obta quo p̄ causare p̄t cognitionē. q̄re z̄. C S; p̄ncipalr̄ arguit sic. sint so⁹ decē hoīes in mūdo qui simul sumpti hēant oīa ītellecta speculatiua in actu: nullus tñ illorū p̄ se; s; quilibz eoꝝ tñ hēat. x̄m partē. r q̄ris nūquid ītellihs ages vñiet māli v̄ forma; vel nō; si sic hoc videt̄ q̄ opinione. Si nō arguit̄ h̄ sic. si ex fantasmatisbus vñi⁹ hoīinis ītellectus possibilis oīa haberet ītellecta speculatiua in actu tūc ītellectus ages sibiyñrē v̄t forma; pp̄ cōpletam gnatiō ītellectus in habitu; s; nūc nō minus ē eius completa gnatio q̄z tūc esset vt p̄z in casu. igit̄ nūc ītellectui possibili vñiet ages. quare z̄. C Confirmat. qz ex opione seq̄ ex modica cognitiōis depditiōe tam nobilē oīonē ab aliquo acquisitam ab eodē depdi posse. vt si sor. ouim hñis cognitionē imediate post hoc asini vel equi cognitionē depderet; r v̄terius seqrēt eādem multoties acquiri r depdi posse ex modica rei acq̄stitione vel depdiōe. C S; p̄ncipalr̄ arguit sic. nullum corruptibile p̄t ali quod eternū comp̄bēdere. igit̄ a fortiori nullū corruptibile p̄t aliqd eternū intelligere eterna ītellectione. rōnabiliiter. n. magis repugnare videt̄ eterna intellō rei corruptibili q̄ app̄bēdere rem eternā. v̄sis. n. rez eternā comp̄bēdit; nō tñ eterna comp̄bēsione ip̄z comp̄bēdere potest. assumptū p̄z fm opīone. ex vñite inferē q̄ nullus homo subas separatas comp̄bēdere p̄t ītellectione pp̄zia intē agētis. C 7°. videt̄ hec opinio nō sufficiēs. possit. n. aliḡ dicere rōnabiliꝝ q̄ fit in ītellecōu app̄bēdēdo res māles nō p̄t ad hoc p̄ducere vt homo p̄ talē opōne eternām ītelligere possit; ipse v̄o nullā assignauit cām ex q̄ necessario ita p̄uenire debeat; p̄s̄ertim cuz supponēs q̄ aī h̄ sūt p̄missē nihil cludere appareat. Premittūt. n. quasdā gñiales veritates ab oībus vñessas q̄ tamē nullam causaz spālē xp̄lonis siue reddere viden̄. q̄. n. nobis attribuit̄ ītelligere r abstrahere ītellecta. q̄ abstrahere priorē op̄atio; r q̄ in nobis sunt pp̄ōnes p̄me r ḥnes que ab ītellecōu agēte r pp̄ōnibus p̄mis depēdet; p̄ se nota r cōia qdā esse vident̄; q̄ tamē causaz intēti p̄ncipalit̄ nō spāl̄ declarat̄. quare z̄. C Ultimo arguit̄. nā videt̄ q̄ rō p̄ma hui⁹ opīoneis q̄ ponū in. iz. metaphys. nō cludat; cuz arḡ q̄ si ītellectus humanus subas separatas ītelligere nō posset; tūc nā fecis̄ aligd frustra. fecis̄. n. subas separatas aptas ītelliꝝ; q̄ tñ nō intellōte fuissent. p̄mo. qr̄ sube separate nō ordinan̄t in humanū ītellectū nec ip̄s̄ intellōne; s; potius eō. z̄. qr̄ vnaque q̄ intellōa seip̄a r ab alia ītelligi p̄t; r h̄ est ei nobilius q̄ ab ītellectu humano comp̄bēdi. z̄. qr̄ ita est de fcō q̄ intellōnū humanus subas separatas comp̄bēdit tā quo ad eē q̄ quo ad qđitaz; tam complexe q̄ incōplexē cognitionē metaphysica r nālē; vt voluit idē. d. Auerroys in plisq̄ locis; r p̄s̄ertim p̄mo r scđo phisicoꝝ; nō tñ p̄ hoc

Q̄uestio

sequit̄ vt intellōne eterna agētis intellōs intellōne; vt p̄z quare z̄. C Contra ēt eādē opīone argui poss̄ rōnib; p̄ sitis in qōne. i.e. ad phandū ītellecōu agēti nullā corrñ sego grā breuitatis. Nō obstatē q̄. d. Auerroys in maxima nīs̄ p̄nedeo ītellihs vñitatē in tota spē humana; qd taz theologia q̄ nālīvia abhorēdū puto. Ideo modū aliū cōiter magis approbat̄ conaboz declarare in p̄posito p̄ncipali.

Quantum

ad 3° articulū p̄supponē. p̄mo aīam indiuiduoꝝ in spē humana multiplicitatē. C Supponē z̄ aīam corpori vñitā humano a corpore post mortē hoīis separari. Ex qđib; infēr̄ ipsam a corpore separatā aliquā h̄re opatione. alr. n. frustra eset tpe eterno. he dñe supponēs sunt h̄. d. Auerroyn; q̄ tamē ex p̄cedētibus viden̄no te. C Suppono 3°. q̄ aīa ītellecōu duz ē corpori vñita modū h̄z essendi mediū iter ītelligētias r formas māles. Intelligētia. n. nō hñt in mā cē neq; ab ipsa depēdet̄. Hor̄ me v̄o māles in mā cē hñt r ab ipsa necessario depēdet̄; s; aīa ītellecōu l̄z in mā hēat esse; nō tamē ab ea necessario dependet; cū ab ea separari possit. C Suppono 4°. q̄ cū alicuius forme op̄a suo. eēndi p̄p̄tōe; aīa ītellecōu corpori vñita; talr̄ in se recipit lumē ītellecōu vt nō sine re corpore ītelligat; quale est fantasma. hinc ē q̄ in p̄ncipio creatiōis eius nō daf̄ aīe ītellecōe ītellectualis aliq̄ cognitiō nīs̄ in ordine ad organicas potētias; pp̄ hoc ēt necessario daf̄ intē ages. s. vt abstrabat̄ a re māli; ex hoc ēt p̄uenit q̄ l̄z spēs intelligibiles in vita in ip̄o ītellecōu convergent̄; nō tñ p̄llas in vita hoīis ītelligit nīs̄ se ad fantas̄ mata referēdo. C Ultimo supponē q̄ cū aīa ītellecōu fuerit a corpore separata poterit nālī intelligere ab qđib; ordine vel aspectu ad aliqd fantasma. p̄z. q̄ tūc fm suū cēndi modū in flu⁹ recipit r lumē ītellecōuale. cuz igit̄ tunc nō in mā hēbit eē neq; ab ipsa depēdebit sicut ceterē ītelligētiae sequit̄ intētum. C Prima 2°. aīa ītellecōu subas separatas quo ad ip̄s̄ esse ītelligere p̄t; dñ est corpori vñita. p̄z p̄ dñiaꝝ q̄ cōiter iter nālē r metaphysicū assignat̄. v̄. q̄ nālī so⁹ eas vñiderat quo adeē: metaphysicus vero quo ad qđitaz ip̄s̄. hoc idē p̄z de mēte comētatoris p̄ scđo phisicoꝝ r in plisq̄ alīs locis z̄. C Tertia 3°. tam esse q̄ qđitaz ītelligētiaz p̄fecti⁹ comp̄bēdit aīa ītellecōu a corpore separata q̄z dñ ē corpori vñita. p̄z ex p̄supponib;. cū. n. ē corpori vñita lumē ītellecōuale a supiori ītelligētia imp̄fectius recipit q̄z duz sit a corpore separata p̄pter modū cius essendi imp̄fectiōrem r māe communicatum. C Itē. qr̄ tūc sine fantasmate intelligere poterit qd̄ ē p̄fectius ītelligere q̄z mediante fantasmate sine quo corpori vñita intelligere non p̄t. quare z̄.

Cōtra secūdam

2nē aḡt sic. aīa cōpori vñita nīlī ītelligere p̄t nīs̄ fantasmate ad illī oīi ītellecōne vñcurrete; s; ītelligētiaz gđitaz ītellecōu corrñt neq; corrñdere p̄t. igit̄ gđitaz ītelligētiaz nō cōphēdere p̄t dñ ē corpori vñita. vñs r aīs viden̄ satis nota. C 2°. arḡ h̄ 3nē. eādē h̄nē arguit̄ sic. nulla forma ab ei⁹ nobiliissima opōne imp̄ediri p̄t p̄ci⁹ vñionē ad matēriam pp̄ia; s; ītellecōu subas separatas q̄ post mor̄tem hoīis accidit aīe ītellecōe est ei⁹ nobiliissima op̄atio. igit̄ p̄ci⁹ vñionē corpori huāno a tali nō ip̄edief̄ ītellecōne.

¶ non perfectius post mortem iste est quod an morte: quod est
in omnem. Prosa de se p. minor procedit ab opione et habet ab
Arist. pmo. t. io. ethicoz. maior vo. pba. qz alr sequeret q
ynto illi? forme cu sua mā. ppria nō erit et nālis: imo vio
lēta. ¶ p. non ex illis duob? nō fieret nāl'r aliqd vnu. Forte
impeditri a nobilissima ei? opatione: nō tñ incouenit vt p
aliqd tps impeditri eo. s. tpe quo corpori vni. ¶ Contra.
aut aia humana a corpore separata ē apta cōphēdere subas
separatas p subaz suā aut p spēs a fantasmatē causatas. si p
suā subam cu eadē sit ipsi? suba dū corpori vni et dū a cor
pore separata: sequitqz p yntionē ipsius ad corpus nō impe
dit ab ista nobilissima opatione: s̄ p spēs a fantasmatib?
caras. hoc videz h̄ opionē. ¶ P. yntio ad corp? nō est apta
impedire multitudinē spēz a fantasmatib?: imo poti? est
apta iuuare. qre t̄c. ¶ Confirmat bo? simplr alie forme
nō impediti p aliqd bonū simplr eiusdē: s̄ taz yntio anime
humane ad corpus humanuz qz illa nobilissima operatio
sunt bonū simplr aie humane. igit t̄c.

Ad primam rōnē dī. q̄ l̄ qditatibus intelligen-
tiaꝝ ppria nō corrīdeāt fantasma

Eccl. Peccatum tiaz ppria nō corrudeat fantasma
ta nō intellhr tamē a nobis nisi pcedēt alicui^r rei fanta-
siabilis itellectōe ex qua in cognitōez ipsaz esse deueni-
mus. et nūr in cognitōez suaq; qditatū : cōfusaznū et impfe-
ctā qdā habemus ipsaz cognitionē vt satis pz. **C**Ad se-
cundā dī. qplz eadē sit aie eentia rē. alii tamē eēdimos-
dū bz dū ē corpori vnitā et aliū dum ēa corpore separata.
Lum igit̄ imffectioē eēdī modū hēat duz corpori vnit̄
sine fantasmate: tūc itelligere nō poterit: poterit aut̄ duz
erit a corpore separata. qre accipiēdo illū terminū nā cōno-
tatiue vt cōster accipit: dici possz q̄ q̄uis eadē aie eentia
remaneat aī et post mortē: nō tamē eadez remanet ipsius
nā. quare rē. eadē rō si pcederet hēret vñz ḥ opionem dñi
Auerroys arguēdo sic. eadē est eentia sine nā intellectus
possibilis aī completa ipst̄ dispōnē p intellecta speculati-
ua et post ipam: s̄ post ipam pōt itelligere nō p̄ uersionē
ad fantasma mediāte itellectōe itellect̄ agētis. igī ante
mō pcederet ḥ opionē Auerroys. cū. n. itelligere subas
separatas sit nobilissima opō quā nāl̄. Seq̄ possit possibilis
intellus dum eas itelligit in postremo videſ q̄ nō dū aliquā
causa eū impedire quin illas itelligat aī cōplētū pfe-
ctionis p̄sertiū cū alia habeat pfectionē multo nobilio-
rista q̄ magis facit p adeptiōe illi^r nobilissime opatiōis vt
supius arguebat. **C**Ad rōnē in oppo^m dic̄ q̄ aia huma-
na a corpore separata nihil itelligit mediāte fantasmate: l̄
qdā intelligit p habitus in vita acq̄stos: et post hois mor-
tē reservatos: ex qbus in vigore agētis itellect̄ noue spe-
cies pdicunt̄ qbus itelligere pōt ea q̄ in vita itelligebar:
et hec itellectio ē p lumē itellectuale sibi p̄us infusaz. et p
lumē itellectuale sibi pfecti^r infusum q̄ aī qdā intelligit
p spēa a supiori intelligentia infusas. f. res māles. qdā aut̄
p ei^r subam et lumē itellectuale: sic subas imāles: ita vt nō
p ei^r subam illas apphēdere posset nisi xcurrēte lumē in-
tellectuali in eo pfecti^r pdicto q̄ p̄us. et p hoc pz ad rōnē.
CAd p̄firmationē dī sicut ad principale.

Ad ratões pincipales rūr q̄ aia intellectua cor-
poz unita n̄ suēm alterius obiecti in-

LII Ratoes Principia in tñ qdā intellectuā co-
poz vñita p spēm alterius obiecti in
cognitionē deuenit subz separataz dū aut est a corpore
separa eas itelligit p subam suā informatā lumie itellua-
li in ipa recepto. Ad rōnē in oppo^g dī. q spēs p quas i
ipsaz cognitionē deuenimus sunt spēs effectuū sibi ppo-
rūz: vt celi motus lumis & alias h̄z influentiaz. Ad se-
cundā negā minor. Ad rōnē ne^o ñña. q̄uis.n. deus sit iſi-
nit̄ vigozis: de ipo tñ diuerte cognitiōes hēri pnt: quaruz
vna ē altera pfectioz: cu tñ qibz istaz sit finitq: cedid^o tñ

Chabet aut̄ dubitationes m̄or̄: q̄uo op̄ p̄tes
aie dicere: ⁊ quot sunt: modo. n. quodā īfīsi
te vident. **T**extu cōmē. **XLI.** **Dō. XXVIII:**

Aleritur .28. Utrum potentie anni
me sint infinite. Ad
partem negativam argui pmo sic. qz si pars
affirmativa esset vera sequeretur anima
esse vigoris infiniti. p3 dñia. qz infinitas ha-
beret potentias: quaz qlibz ad minus eet
tati vigoris qzti e ista potentia que iter ce-
teras pfectior existit. Cz sequeretur qd de potentias aie no
posset esse scia naliis. t3 dñia. qz nullu infinitum fm qd hu-
ius pot fieri notu in scia nali. quare zc.

Ad oppositum videt esse intentio Arist. 3°
de anima. circa principiu[m] ca-
pituli de po^a motiu[m] motu locali p[ro]gressiuo.

In ista questioe p̄mo recitabit̄ opinio quorū
daz in hac mā. r̄ arguet̄ p̄tra
ipam. scđo poneſt opinio opposita prime.

Quantum ad p̄mū sit hec p̄ma distinctio. poten-
tie aie abūnicē distingui p̄t distinctio
ne generica aut specifica aut numerali. p̄z de se. C z̄ disti-
ctio. potētias aie esse ifinitas dupl̄ itelligi p̄t vno mō p-
rie. qz sub ifinito numero comp̄hēse: nō tñ a nobis no^m ē
pter eaz multitudinē tvarietatē sub quo numero com-
prehēdant. C prima z̄. potētie aie generice distincte nō
sunt infinite p̄mo neq; z̄:mō. p̄ma p̄s hui? h̄nis p̄z. qz alr̄
ḡia in eodē pdicatio effent ifinita. qz h̄nis in predictatis
gditatiuis poss̄ esse pcessus in ifinitū: qd̄ videt̄ impossibi-
le. t̄ h̄ metem Ari. p̄mo posterioz. z̄ vo p̄s arguit̄. qz oēs
aie potētie ad tria ḡia potētiaz aut 4° v̄l qnq; reducūt̄
fm diuersaz ipsaz. Siderationē: vtputa ad vegetatiuiz
sensitiuū appetitiuū: t fm locū motiuū t̄ intellectiuū. vt
patuit in z̄ hui?. Dec aut̄ ḡia sunt satis nobis nota vt p̄z.
qre t̄. C z̄ z̄. potētie aie disticte fm sp̄em sp̄alissimā nō
sunt p̄mo mō infinite. p̄z p̄ duas rōnes ad partes negati-
uam qnq;. Item. qz in pdicatis gditatiuis t̄ essentialib;
bus esset in ifinitū pcessus: qd̄ videt̄ absurdū. Itē. gdā
arguit̄ sic. si oppo^m h̄nis vez esset sequerēt nullā aie po-^m
esse iter ceteras pfectiores. h̄nis videt̄ f̄lm. cōiter. n. d̄f̄ḡ
itelluctus agēs est nobilior virt̄ q̄ in aia repiri possit. ḡia
pbat. qz quecūq; due sp̄es potētiaz dent̄: nō sūt equalis
pfectiois: s̄ necessario yna est maioris pfectoīs. qre dāra
a. sp̄e minoris pfectiois q̄b. erit alia sp̄em dare maioris
pfectoīs ipso b. t̄ alia itez maioris pfectiois ista data. qz
h̄nis cū sint ifinitē erit in ifinitū pcessus ascēdēdo ad gra-
dus maioris pfectoīs. quare ad pfectissimā nō erit deue-
nire. Ex quo inferē q̄ nulla istaz potētiaz esset alia pfe-
ctio neq; min^m pfecta: eo q̄ pfectio maior vel minor ati-
tendit penes maiorē appropiatōez vel elōgatōez a pfe-
ctissimo. cū igit̄ iter eas nulla est pfectissima: seq̄ itēntū.
Dec tñ rō nō est multe efficacie. poterit. n. qz imagiari la-
titudinē pfectionis a gradu vt. 8. v̄sq; ad g^m vt. z. t̄ gradu
inten^m illius latitudinis pfectissimā: t̄ cui libz gradui me-
dio ynā potentie sp̄em corſidere. qz h̄nis cūz infiniti sint
gradus medu h̄o species potentiar erit̄ ifiniti in illius e-

Liber

dabit pfectissima vt satis pz. qre r̄c. Illud etiā dicit nō vi-
deſ veꝝ q̄ int̄ſio pfectoīs attēdīſ penes ppinqat̄e pfe-
ctissimo: r̄ remi? penes distantia ab hoc. tūc. n. seq̄rent in-
cōueniētia multa vt h̄z alibi videri: s̄z dōm est int̄ſionez
pfectoīs attēdīſ penes distatiā a nō gradū pfectoīs. remiſ-
ſione aut̄ penes ppinqat̄e eidem. qre r̄c. C Itē arguunt
ad h̄nē ſic. dato oppoſito ſeq̄t q̄ alijs numeris ſit maior
numero iſinīto. pbat ḡnā. qz numerus iſiuiduoꝝ poten-
iaꝝ aie maior eꝝ ſi numerus ſuaꝝ ſpēꝝ. ſicut v̄l̄r̄ videt̄ d̄
oib̄ iſiuiduoꝝ ſpēbus: s̄z ſpēꝝ numerus ē iſinīt. iſḡ r̄c.
Hec ēt rō nō videt̄ multū efficax. poterit. n. aduersari? ne
gare q̄ numerus iſiuiduoꝝ ſit numero ſpēꝝ maior: eo
q̄ vnu iſinīt nō eſt altero maior. C 3. 3. ſpēſ potētariuꝝ
aie ſunt iſinīte z° mō. C Ad. pbādū h̄nē ſupponit pmo q̄
potētia quo ad ſpēm ſpāliſſimā diſtinguiunt̄ ſim ſpecificam
ſnoꝝ acuū diſtictoꝝ. pz ex hiſ q̄ habent̄ z° huiꝝ. qz potē-
tia diſtinguiunt̄ pactuꝝ. pz idē p ph3 3. p hicoꝝ. vbi dicit q̄
poſſe ſanari r̄ poſſe infirmari. i. poꝝ ad egritudinē r̄ poꝝ ad
ſanitatē nō ſunt idē. qz ſanari r̄ infirmari nō ſunt idē.
C Supponit z° q̄ actuꝝ ſpē diſtinguiunt̄ p obta. pz. qz ſic
albedo r̄ nigredo ſint ſpēſ diſticti ſic viſio albedinis r̄ vi-
ſio nigredis ſpē diſtinguiunt̄. C Itē ſicut lapis r̄ lignū di-
ſtinguiunt̄ ſic itello lapidis r̄ in tellio ligni. dīc. n. z° q̄ itel-
ligere diuertiſſificat̄ ſim diuertiſtate nāc itellec̄te. quare r̄c.
C Ex hiſ ar̄. obta potētariuꝝ aie ſpecifici diſticti ſūt ſub
aliquo numero nobis ignoto pphēſa. igif act̄ ab illis que
niētes ſpē diſticti ſūt ſub ignoto nobis numero pphēſi.
aſſumptū de ſe pz. ḡnā v̄o t̄z p ſecūdaꝝ ſuppōne. r̄ ex v̄t̄e
v̄lteri? arḡ q̄ potētia aie ſim ſpēz diſticti ſub iſerto nu-
mero pphēdūn̄ p pma ſuppōne. qre ſeq̄t veritas conclu-
ſionis r̄c. C Lōtra tertia h̄nē huiꝝ opionis adduci pnt rō-
nea oēs q̄ poſite ſunt h̄ eadē opionē z° huiꝝ. qōne 7. pmo
eni ſeq̄t q̄ viſiuſ ſor. pphēndes luſe r̄ viſiuſ eiſide pphē-
dēs colorē adiuiice ḡbie dr̄nt. pz ḡnā: qz ſicut ſpecifica obie-
ctoꝝ diſtictio ſufficienter arguit diſtictoꝝ ſpecifica potē-
tiaꝝ: ſic generica genericaꝝ arguere v̄z. cū igif lux r̄ color
ſint ḡbie diſticta ſeq̄t in tē. C Confirmat̄. qz ſeq̄t q̄ v̄bi
ſor. v̄ideat colorē figurā r̄ q̄titatē pla. ſunt in ſor. tres po-
tētiae viſiuſ eodē mō diſticti ſicut abiuicē iſta tria obie-
cta diſtinguiunt̄. pz ḡnā p opionē. r̄ p ḡnā cū q̄titas r̄ color
d̄ſant ḡbie ḡnalissimo duo erūt viſiuſ iſ ſor. ḡbie ḡnalissimo
dr̄ntes: qd̄ gdē eē nō pōt niſt alteꝝ ponēdo in pdicamēto
q̄titatis r̄ alteꝝ in pdicamēto q̄litatis: qd̄ videt̄ ridiculū.
Horte dr̄ ad p̄y? q̄ l̄ lux r̄ color abiuicē ſubSTRACTE genere
dr̄ant: nō tū ſic dr̄ in quātū viſibiliā ſunt. qre ar̄ nō pro-
cedit. C Lōtra rōnē arguit̄. qz a ſili dicere poſſum q̄ l̄ al-
bedo r̄ nigredo ſpecifici diſtinctioꝝ ſunt: nō tū in q̄titum viſibili-
lia ſunt. qre ex eaꝝ diſtictoꝝ nō debite inferit ſpecifica di-
ſtinctio virtutū viſiuar. C Lōtra z° arguit̄. apphēndat
itellec̄t ſor. ſimil lapidē q̄titatem r̄ figurā. tūc ſequit̄ q̄
tres erūt potētiae itellec̄tiue in ſor. eodē mō diſticti ſicut
iſta tria adiuiice diſtinguiunt̄. pz ḡnā. ſicut. n. itellec̄tus lapi-
dē intelligens aliꝝ eſt ſpē ab itellec̄tu aſinū apphēndente
vt hec opio xcedit. a pari v̄ in ppoſito dōz: p fertiꝝ cū vnu
illoꝝ triū ſit magis obīm itellec̄t? p p̄iū aut̄ coe q̄ alterū.
C Ex qb̄ iferit q̄ v̄n̄ illoꝝ itellec̄tū ſit ſubha alter q̄titas
r̄ alter de pdicamēto q̄litatis. C Ex qb̄ v̄ltimo inferri
pōt tot eſſe itellec̄t? ḡbie ḡnalissimo diſtinctos quoſ ſunt
ḡbia ḡnalissima pdicamētoꝝ. C ſeq̄t v̄lteri? q̄ ſic ſpecies
ſpāliſſime potētiaꝝ aie ſub nūero nobis incerto cōphē-
dūn̄: ppter magnā ſub diversaꝝ ipaꝝ multitudinē. Idem
de generibus iſtaꝝ potētiaꝝ dōm videt̄: q̄ tū repugnat
buic opioni q̄ illoꝝ genex ſufficientia xcludit r̄ ſim illam
ḡbia potētiaꝝ. qre r̄c. C z° pncipalit̄ arḡ ſic. ex opione ſe-
quiſ q̄ idē exterior ſenſus nō pōt ponere dīaz inter ſpēſ
diverſas obiecti ppx yl viſiuſ non diſtingueret poterit al-

Questio

buz a nigro. **A**nis videt intentionē Ari. 2° hui^o. **P**ia pba-
tur. nā virt^o distinguēs abinuicem duo extrema necessa-
rio pcpit ista duo: s nō est idē visus albedis & nigredinis
peceptu^o. igit t̄. **E**x quo infer^t q̄ nō pōt cognolci d̄ria
iter albū & nigru^o. q̄ si cognosceret oporeret vt illa cogni-
tio ab vna v̄iute pueniat. vt coll̄ ab Ari. 2° hui^o in ca^o de
sensu cō: s̄ hoc esse nō pōt s̄ opionez. q̄re t̄. **S**equit
q̄d̄ videt absurdū. p̄z p̄ia postq̄ itellect^o boiem cōphēn-
dens ali^o est ab itellectu asinū p̄rehendēre. q̄re t̄. **C** 3°
p̄ncipalr ex opione segf q̄ gust^o dulcedinē apphendens &
gustus cōprehēdens amaritudinē sunt specificē disticti.
& p̄nis amaritudo a gustu cōphensa nō ipedire d̄z dulce-
dinis cōprehensionē. sicut etiaz albedo lactis nō impedit
sue dulcedis cognitionē. **A**nis est ī experientiā. & p̄ia pba.
si. n. sit p̄inus gustus. a. secudus v̄o. b. tūc amaritudo ab. a.
gustu p̄phendi nō pōt. igit neq̄ p̄hensionez. a. gustus p̄p
sui cognitōez factā in. b. poterit impedire. q̄re t̄. **C** 4° ex
opione segf q̄ aliis est tactus calitatis & ali^o frigiditatis
peceptivus. **A**nis est f̄lin p̄mo. q̄r tūc 4° & nō solū duo cēnt
sensus tact^o. q̄d̄ videt ī phum z^o hui^o. ca^o de tactu. p̄z cō-
sequētiā: q̄n 4° sunt q̄litates p̄me q̄ se p̄mo tactu p̄ci
piunt. z^o q̄r tūc calitas obiecti aut organi tactus no im-
pediret neq̄ p̄moueret frigiditatis peceptōez: q̄d̄ t̄ ī f̄l̄z
vt p̄z. **C** 5° idēm realr est obm diuersaz potentiaz q̄ ge-
nere distiguunt. igit a simili diuersa obta nō p̄ma eiusdē
ventis numero esse p̄st. **A**nis p̄z. nutrimentum. n. idē nume-
ro est obm v̄tutis nutritiue augmētatiue & gratiatiue. vt ba-
bēt z^o hui^o. in cap^o de virtute vegetatiua. **C** L̄c̄tra eadē
opionem videt esse 2° men. 4. i. vbi dicit: si aligs voluer-
rit nūcerare aiam cōcupiscibilē fm numerū rerū quas cō-
cupiscit: tūc videret illam esse infinitā. **C** Itē in fine cō-
menti dicit. si aia fuerit diuisa diuisiōne talū: tūc partes ani-
me sunt infinite. hoc aut̄ dicit 2° inferens tanq̄ inconue-
niens cōtra antiquos. vt p̄z sideranti cōmentuz. q̄re t̄.
Dec opio pfecto fuit magne leuitatis vt p̄z siderati. in-
duxit tñ hec argumenta ī ipam: q̄n inuentor ipsius in plu-
ribus passibus istam appetit opinionem.

Quantum ad z^o dōm est eadē virtutē numero
plura obiecta taz generice q̄ specifi-
ce disticta comp̄hendere posse. Idez. n. numero v̄sis soz-
in eodē istatī albedinē nigredinē magnitudinem figuraz
& motū comp̄hendit. **C** Qualr aut̄ potentie aie tam actu-
ue q̄ passiue specificē aut generice distiguant penes suo-
rū obiectorū distictionē. vide in q̄one 7° secidi b^o. **C** Ad
rōnem qua hec opio mouet d̄f nō admittendo suppōnez
p̄mā. videf. n. potentias saltez comp̄hensiwas abinuicem
distingui fm distinctōez actuū p̄mōrū obiectorum: nō tñ
potentiarū distin^t sequat^r. de hoc pleni^o vide loco p̄is di-
p̄posito. Aristo. n. ibi logf de po^o respectiuā q̄ ad aliquem
actū referit de qua verū est q̄ fm & act^o abinuicem d̄nt
sic sue potentie respectiue distiguunt. fm. n. q̄ sanatio si-
ue sanitas aliud est ab ifirmari siue ab egritudine sic potē-
tia ad sanitatem alia est a potentia ad ifirmitatez hic aut̄
logmūr de aie p̄prietatib^o q̄ ipſi^o vires siue potentie siue
v̄tutes appellari solent. Illa etiā auctoritas cōmentatoris
quā hec opio adducit nō est ad p̄positū. vt p̄z 25. cō-
mentator. n. ad hoc p̄positū adduxit q̄ sicut res intelligi-
bilis i sui nā mām icludit vel nō icludit sic cū mā vel si-
ne mā intelligi pōt. q̄re t̄. **C** Sed q̄ret aligs nō gd sub nu-
mero nobis nota omnes aie potentie cōtineant specie di-
stincte: & ḡcūq̄ numerus fuerit iste que sint ille potentie.
C Ad hoc r̄r q̄ sic. distinguā igit p̄mo in. 5. ḡia vt Aris.
disticit z^o b^o. s. vegetatiua sensitū appetitiū fm locuz

motuum et intellectuum. Iz quecumque diuisio ponat de potentiis sic possit ad binem brez reduci. ut visum fuit z? huius: sed nō est cura. sub vegetatiua autē po^m pmo virt^p vitalis. p*tinet q̄ in aīalibus pfectis in corde fundat in impfcccis aut qbusdā in mēbro pportionali cordi: et forte idē in plātis p*tigit: et est virtus p̄ quā animatū h̄ esse et viuere: per quā reliq̄ ptes ab illa seruant p̄ influxū ab ipa receptus.* sub eadē ēt virtus nutritiua p*tinet q̄ in multas distingui pōt sp̄es in eodē idiniiduo. ubi grā. in hoie quo sunt membra simplicia quo^p aplopes sp̄e distingunēt ut caro ner- mus et silia totērū nutritiue virtutes sp̄e disticte. eodes mō de aīalibus impfcccis et plātis diceb^r. q̄uis pauciores i eis q̄ in aīalib^p pfectis inueniant pp minorē suaz partiu d̄ uerstatē. sunt autē he nutritiue virtutes a nō ordinate ad assimilandū nutrimētū partibus aīatis in qbus fundat. pter illas virtutes nutritiue particulares in aīalib^p salte pfectis repiunt virtutes digestiue piculariū mēbrorum deseruētes toti: quaz pīna est q̄ in stomacho repit: p̄ quaz cibus in chilū trāsimutat. z? in epe p̄ quā chilus formam assumit sanguis et alioz burnoz. alia in venis et mēbris p̄ quā sanguis trāfit in hūditates secundas. et ita diuidit in ples fm̄ p̄ hūditates sūt 4°: quaz due ponūt sp̄e differre de qbus a medicis est videndū. Omnib^o autē his virtutibus nutritiuis vel digestiuis tres coīs̄t virtutes sibi de- seruētes. s. attractiua: p̄ quā fit nutritiui attractio. retētiua p̄ quā fit ipsi^r retētio ut debite digeri et cōuerti possit. et expulsiua p̄ quā fit nutritiui aut supflue rei expulsiu. nulla aut illaz triū in sp̄es diuidit ut puto pp hoc q̄ in mēbris diversis inueniant. C 3°: pncipal^r sub grā vegetatiua p*tinet augmētariua cui^r opatio ē corporis viuēs ad maiorem extēdere q̄titatē fm̄ oēm dyametru ad hoc yr̄ in p̄prias debite possit opōnes. C 4°: cōtinet virtus ḡnatiua cui^r finis est aliud idiniidū eiusdez sp̄ei p̄ducere ut sp̄es ipsius ppetuari possit. C Sub sensitivo pmo sensus cōti- nent exteriores. z^o iteriores. sensus exteriores sunt visus auditus odoratus gustus et tactus. diuidit autē tactus: qñ alius est calidi et frigidī pceptiūs et aliis hūdi et siccī. rō- nale et est ut vider colli posse de mēte Anticē. q̄ sensus ta- ctus oris stomachi ad quē legē famēs nō est tactus alicui^r q̄litatū p̄max. C Idē dōz ȳ de tactu doloroso in icisio ne mēbri et de sensu voluptuoso hora coitus. quare videt̄ alios tres esse tact^r specificē ab alijs distinctos. Sensus ve- ro iteriores sūt 4°. duo apphēsiu. s. sensus cōs et extima- tina: et duo reseruatiua. s. imagiatiua et memoratiua. de his autē tam iteriorib^r q̄ exteroib^r vide in qōnibus secūdi. pter illos et fantasias repit̄ ideterminata qualis est in aīalibus impfcccis. ut pz z? b^o. C Sub appetitiuo intellectu- um et sensitivus appetitus cōtineb^r: intellectivus cōtiter vo- luntas appellat. sensitivus vo diuidit. alius. n. cōcupisci- bilis et alii irascibilis: de qbus videbis in sequēti q̄stione. Quidā et voluerunt cuilib^r sensui piculari ppriū appeti- tu ab alijs distinctū corrindere cū qb^r sensus ppriaz ha- beat delectatōez: yltra illos et alius est appetitus q̄ fanta- siam sequis ideterminata. C Sub motiuo vo pprie sum pro q̄uis in omnib^r pfectis aīalibus inueniat: sola vna vir- tus repit̄ q̄ in nervis pncipal^r fundat. et vñr in muscularis et lacertis. Decant deputata ē obedire appetitiui sensitivo vel intellectuo: et fm eo^r impium mēbra mouere. largius tñ accipiēdo motiuo fm locū sub eo virtus illa cōtineb^r q̄ aīalia quedam impfecta sicut reptilia se dilatando et con- stringēdo mouēt q̄ rōnabilr alteri^r rōnis videtur a pīna. C Sub intellectuo vo p*tinet potezie. s. intellectus possi- bilitas et intellectus agēs: intellectus vo speculatiuus nō real- differt a possibili et adeptus nō realr ab agēte fm̄ omēta- torē ut patuit supra. et sic diligenter consideras videre potē- rit quod sunt aīe virtutes fm̄ sp̄em disticte.****

Ad rationem post opposituz dī q̄ nō assertiue exi- tentiōe p̄pria dixit phus po- tentias aīe quodāmō infinitas esse: ed hoc iferebat si cō- cederet̄ potentias distinguirōne suoꝝ oīum obiectoz vt qdam antig voluerunt: et sic videb^r 2° exponere allegato pīmeto: vel pōt̄ itelliq̄ q̄ videre quodāmō infinite. i. mul- ti plures q̄ ab antiquis cōtiter distinguanēt quoꝝ alig solū duas assignabāt. s. rōnale et irrōnale: alig vero tres. s. irasci- ble cōcupiscibile et rōnale: et sic est finis qōnis.

C Et nō solū quas dicunt qdam determinan- tes rōcinatiuam: et irascibile: et appetitiuam: bi autem rationem habentem et irrōnabilem. Textu cōmen. CL. **Questio. XXIX.**

Eleritur 29. Utru appetitus sup- ficiēter diuidat in appe- tūtū itellecītū q̄ voluntas appellat et cōcu- piscibile et irascibile q̄ dīr appetit^r sen- situi. C Ad partē negatiuā arguit pīmo sic. mā nāliter appetit formā: et tamē ei^r appetitus nō est alig illorū triū. igī rē: maior cōtiter pz: et habet a cōmentatore pīmo phīcoz cō- mento. si. minor pz: eo q̄ glibz illorū triū est īsequēs alig cognitōez ut pz: appetitus vo māc non. quare rē. C 2°: ar- guit sic. appetitus grauis ad mouendū deorsim aut leuis ad mouendū sursum nō est alig illorū. igī rē: īsumptuz pz: cu talis fiat sine cognitōe. C Lōfirmat. q̄ cuilib^r agē- ti nālī iest appetitus ad generādū sibi sile: sicut igni ad ge- nerandū ignē: q̄ tamē nō est alig illorū. ut pz: quare rē. C 3°: cuilib^r mēbro aīalis iest appetitus ad attrahenduz nutrimētū et īpm sibi assimilandū. q̄ alī nō dicerentur nālī nutriti. Iste tamē appetitus nō est voluntarius neq̄ sensitivus: nobis. n. nō volētibus fieret in nobis actus nu- tritiuus. sili fieret nulla pcedente membroru sensatione. quare rē. C 4°: appetitus aīalis ad coitū nō est alig illorū. igī rē: īsumptū pbaf. pīmo nāq̄ nō est voluntarius app- petitus: eo q̄ in aīalib^r būtis repit̄ in qbus tñ nō ē vol- luntas: neq̄ sensitivus. nā videmus aīalia q̄ nunq̄ pcepe- runt delectatōez coitus nālī tñ ad īpm iūtari. C Itē app- petitus ille nō segt̄ apphēsiones calidi neq̄ frigidī neq̄ hūdi vel siccī. ḡ rē: cōtingit. n. aīal multo plus calefieri q̄ calefit dum appetit coitū: et tñ tunc non talē īcurret ap- petitū. Idē dico de frigiditate hūditate et siccitatē. C 5°: aīa itellecītū nālī quodā appetitu ad sciēdū īclina. ut pz i. p̄hemio metaphysice. talis tñ nō est sensitivus. ut pz neq̄ itellecītū: eo q̄ Iz nūq̄ itellexeris qd sit scire: inte- tñ tuus ad sciēdū īclina. q̄re rē. C 6°: arguit sic. voluntas nō distinguit ab itellecītū. igī frusta ponit pīmū membruz illius distinctōis. īsumptū pbaf. obm̄ itellecītū est ens ve- patuit supra obm̄ aut voluntatis: et cuiuslibet appetitus est bonū. ut habet pīmo ethico. bonū aut etens cōuertūtē ve- habet ibidē. igī idē est itellecītū et voluntatis adeq̄tu obm̄. q̄re abiūcē nō distinguīt. C Lōfirmat. q̄ si gs itelligat deū et velit deū illi actus itelligēti et volendi nō ex parte obti diuersificari p̄sit: cu suba dei sit penitus inuariabilis: neq̄ rōne potētia: eo q̄ actus nō sumit diuersitatem a mā. C 7°: est act^r: itellecītū aut et voluntas sumit māe suorūz actiūr: et p̄tis actus illi nō sunt oīo idē. q̄re potētia sunt oīo eedē. C 8°: arguit appetitiūtū et fugitiūtū nō sunt virtu- tes disticte. igī neq̄ irascibile et cōcupiscibile. et vñr a sili: et īsumptū cōtiter pz. p̄ eandē. n. virtutē appetit^r inuenies. et fugitur disconueniens. C 9°: appetitiūtū intellectus nō diuidit in cōcupiscibile et irascibile. igitur neq̄ sensi- tivus. quare diuisio erit supflua ans pz: de aīa. C Ulti- mo si irascibilis et cōcupiscibilis īsequunt̄ sensum in quo- cunḡ regit sensus in eodē illi appetitus erit. p̄tis est fm̄.

Liber

q; in aialibus imperfectissimis: qualia sunt affixa petris: est sensus in quibus illi appetitus non iueniunt. quare t̄c.

Ad oppositum videtur intentio Arist. 3° de anima. illo cap. Quoniam autem anima propter duas diffinitas est potentias t̄c.

In ista questio p̄mo p̄mittit quedā. 2° po-

Quantum ad p̄mū sit hec distictio p̄ma. duplex est appetitus. vt collat de mete 2° men-

tatoris p̄mo phicoz. 2° mē. 6° s. pure nālis et aialis. appetitus? pure nālis vt cōiter dici solet est appetitus a tota spē a nā ordinat?. et nō necessaria seq̄ apphensionē qualis est appetitus māe ad formā: vel q̄lis est appetitus grauis ad monē dum deorum. talis aut est duplex. s. actiu? et passiu?: passiuus dī nālis iclinabilitas alicui? ad aliqd recipiēdū tāq; ipsius pfectōez: quāuis ad psequēdū nō iclinet: qualis est appetitus māe ad formā. Actiu? vō p̄ que aliqd est appetitus iclinari ad rē que appetitus psequendū aut opposituz ei? fugiēdū: t̄ h̄ est appetitus grauis ad locū vel vbi de- orū: quāuis. n. graue naturaliter vbi deorum recipere iclinet tanq; sui perfectōez: q̄ tamē p̄ illū ad psecutionē illi? vbi iclinat et motū quo mediāte debet acgrī actiu? dici debet et nō passiuus. Item. quia est appetitus forme et nō māe: eō vero est de appetitu māe ad formā. quare t̄c. Appetitus aut̄ aialis est appetitus a nā a tota spē ordinatus vt fiat p̄cedente aliqua cognitōe: qualis est appetitus aialis ad cibū. de isto aut sit in p̄nti mentio et non de pure nāli: eo q̄ solum hic intendit de appetitu aiali. 2° di- stinctio. appetitus aialis est duplex. s. itellectuus et sensitius. intē? est cognitōez immediae insequēs itellectuā: qui cōiter voluntas appellat. sensitiu? vero qui sensitiuaz imme- diate seguntur cognitōez. dī notanter immediae. q̄r nō habe- rem p̄ incōuenienti vt ad itellectuā cognitōez appetitus sequās sensitius. sīl ad sensitiuā itellectuus: hoc tñ nō foret nisi mediae. puto. n. q̄ ex itellectuā cognitōe nō se- queret sensitius appetit? nīl p̄us insequēt itellectu? sīl eō dicere de sensitua cognitione. 3° distinctio. ap- petitus sensitius est duplex. s. cōcupiscibilis et irascibilis. de qua p̄ distinctōe videbit in arti sequenti. Nota ta- men q̄ in oībus his modis appetitus qñq; accipit p̄ actu appetēdi: qñq; vero p̄ virtute appetituia. Prima sup- positio. vlr glibet appetit? qualiter cūq; sumptus tendit ī bonū tanq; in obm suū. p̄z p̄mo ethicoz. cū aut duplex sit bonū. exns. et apparens: aliqui in bonū exns ferit appetit? et aliqui in bonū apparens. 2° suppositio. quēadmodū itellectus vlr comprehendere p̄t et nō sensus: sic voluntas q̄ est appetit? itellectus in obm vlr apphensem ferri p̄t: sed no appetitus sensitius nō tamē est negandū voluntatem posse ferri in obm particulae sicut etiā itellectus p̄cū- lare obiectum apprehēdere potest. vt in p̄cedētibus probatum fuit. 3° suppositio. voluntas apta est immediae se qui dictamē rōnis: t̄ nō sensitius appetit? p̄z: cum solus itellectus vta ratione saltē pfecte.

Quantum ad 2° ponit ēm aliquos s̄ p̄ma. Appen- tit? aie itellectu quo ad sciēdū nā- liter iclinat idē est realr cū ipo itellectu: h̄nē pbāt sic. idē est actus itellectuus et illi? nālis appetitus. iḡt t̄c. assum- ptu p̄z: cū itellectu? in actum intelligēdi ordinet et habet? in- tellectuales: in quos ēt nālis iste appetit? ordinat. q̄re t̄c. Ista s̄ est valde dubia. q̄ a pari xedēdū ēt appetit? māe ad formā idē esset realr cū ipa mā et appetit? forme grauis ad motū deorsuz idē ēt realr cū ipa forma. Iz hoc ab aliqbus teneat: pbabili? tñ opposituz videt. 2° t̄o pbās h̄nē videf defectuosaq̄m itelligere est act? p̄prius itellectu? appetere vō actus ipius appetit? Item obm in- telligibile ad ex sicut homo vel asinus ēt ipius itellectus

Questio

obm: sed itellectio et scia q̄ sunt act? vel habet? itellectu? oba p̄pria ipius appetit? quare itellectus et sinus nālis ap- petitus neq; in obo neq; in p̄pria ipsoꝝ aueniūt opatiōe: et sic videt rō valde deficere t̄c. 2° s̄. voluntas et itelle- ctus abiūcē realr distinguunt. pbāt p̄mo. q̄r obm itelle- ctus ēt ens. obm vō voluntatis ēt bonū boi aliquo aueniēt vt cōiter t̄c. et aliqualr p̄z ex suppōne p̄ma. q̄re t̄c. 2° itel- ligere ēt act? intē? appetere vō act? voluntatis. ḡ t̄c. 3° itelle- ctus tam simpli q̄ complexe itelligere p̄t sine cu discur- su sine sine discuru. voluntas aut nō ferit i aliqd obz nisi cu fuerit discursu vel saltē p̄plexe ab itellectu p̄phēsum. q̄re t̄c. 4°. voluntas nālē ēt posterior itellectu. idē at nō est seipo posteri. ḡ t̄c. assumptu p̄z. q̄r act? voluntatis actum intē? neō p̄supponit. Item. q̄r p̄t itellectus exire ī actū p̄priū nō p̄currēt voluntate. voluntas aut ī actū volē- di exire nō p̄t nisi cu actu intelligēdi p̄currēt. quare t̄c. Item in illis ēt potētia nālis: voluntas vō po? liba. q̄re t̄c. 3° s̄. itellectu? appetit? et sensitius realr abiūcē disti- guunt. pbāt. voluntas ēt organica v̄tus. sensitiu? vero ap- petitus organicus ēt mālis. ḡ t̄c. 2°. voluntas ī obm vlr ap- phēsum ferri p̄t: nō aut sensitius appetit? vt p̄z ex sup- pōne scda. iḡt t̄c. tertio. voluntas apta ēt immediae sequi di- citamē rōnis: et nō sensitiu? appetitus. vt p̄z ex suppōne ter- tia. iḡt t̄c. 4°. q̄r aliqdō isti appetitus ad h̄rios iclinat ef- fectus. idē aut̄ sibimet h̄riuz ēt nō p̄t. iḡt t̄c. assumptu p̄z. 2° idem. n. vt appetitu sensitiu iclinatē ad delectatiōes corporeas psequēdas ee: ad oppo? iclinat itellectu? appe- tit? q̄re t̄c. 4° s̄. irascibilis et cōcupiscibil appetitus nō ex hoc dīnt. q̄r cōcupiscibil respiciat delectatiōes psequē- das. irascibil? vero ordinatē in fugā rei cōtristabilis. pbāt. eadē ēt potētia h̄rioꝝ: Iz bonū et malū sunt h̄ria. iḡt eadē virtus ad bonū psequēdū ordinatē ad ma? fugiēdū siue fuerit bo? exns siue appens. maior ēt Aris. 3° topicoz. et p̄z iductiōe. idem. n. est visus albi et nigri compēstius. Item idē est tactus calidi et frigidī. et sic de singul. q̄re t̄c. Idem ēt videt sentire exp̄sse Arist. 2° de aia in cap. de ta- ctu vbi arguit q̄ tactus ēt ples sensus: eo q̄ cuilibz vni sen- suvna p̄ma h̄rietas corrīt. sic aut̄ nō cōtingit i tactu. qua- re t̄c. 2° ad cōclusionē arguit. eadē est virtus qua cor? nāle inaiatum qrit locū sibi naturalē et fugit sibi discōne- niētem. iḡt o sili idē est appetitus sensitius quo aia ad psequēdas delectationes iclinatē ad tristitias fugiēdas. assumptu p̄z. p̄ granitatē. n. graue naturalr inclinat ad locū deorum psequēdū et locū sursum fugiēdū. Idē etiā videf dicēdū de appetitu forme grauis. quare t̄c. 5° exlusio. pdicti appetitus non et hoc differunt. q̄r cō- cupiscibilis in bonuz delectabile et facile ordinatur. irasci- bilis aut̄ in bonum arduū et difficile. pbāt. obiecta soluz dīntia fin magis et minus intēsum nō arguunt distinctio- nem potētiaruz. talia vero sunt obiecta pdicta. vt p̄z. qua- re t̄c. assumptu p̄z discurrendo per singulas potētias. Item cōtingit aliquod bonū concupiscibile certo obie- cto irascibilis appetitus magis arduū ēt. iḡt t̄c. assum- ptu p̄z. magis enim arduū est seruo habere rez cum re- gina q̄ certum impediens ipsum a cibo remouere: sicut alium seruum vel aliquid buiūtodi. quare t̄c. possit ta- men hic aduersarius rationabiliter dicere q̄ in exemplo dato arduitas est rationē remotionis impedimenti: non au- tem rationē ylūs rei delectabilis: et cōsequenter q̄ ardu- tas ista ad irascibilem appetitu p̄tinēt non ad concu- piscibilez. et sic dicereetur de ceteris. Sexta cōclusio. in hoc differunt irascibilis et cōcupiscibilis appetitus. q̄r con- cupiscibilis ordinat p̄cipalr in obm delectabile quo ad sensum. irascibilis aut̄ in remotōez ipeditiōs p̄seg h̄s de- lectatōez. p̄z. q̄r nō videf que alia sit causa dīntie illoruz. Item coiter arguit sic. reb? inaiatis natura duplēce-

dit virtutē alterā per quā finē quē appetit psequi posset; alterā vero ad remotionē impedimenti; q̄r igni dedit leuitatē ad mouēdum ad locū sibi nālem: calitatē vero ad remotionē impedimenti; q̄r a sili in aialibus dōz erit, hec rō parum persuadet: cū igit̄ in aiali pfectio est appetitus ad cibū vel aliquid h̄q̄ cōcupiscibilis vocatur aliquādo aut contingat ipsuz assumptione cibi impediri hora q̄ ipz appetit alius insurget appetitus ad remotionē impedimenti qui irascibilis dici solet: sicut aut̄ cōcupiscibili appetitu prosecutio et fuga corrīdet sic irascibili spes et timor siue desperatio de impedimenti remotionē: vt cōiter dici solet. Ex his p̄z irascibile ordinari i cōcupiscibilem tanq̄ in finē ipsius et ipso esse nā posteriorē: non enī insurgeret appetitus ad impedimenti remotionē nisi aliquod delectabile appetere: cuius psequenti adueniat impedimentū: q̄r t̄. ideo dictuz est al Aris. io. de historys aialuz, q̄ aialia nō irascuntur: neq; pugnant nisi per delectabilia sicut cibos et venerea. p̄z et cōcupisciblez in bo" delectabile imedia te ordinari: irascibilez vero mediate, p̄z 3° passiones appetitus irascibilis a passionibus cōcupiscibilis incipere et in ipsas terminari. Ira. n. in aliquo iurget ppter impedimentū vsus rei delectabilis: et tandem in delectabile ordinatur ut in vindicta. Lredo tamen licet teneat hos duos appetitus abinuicem realiter differre q̄ si quis velit faciliter defendere poterit ipsos esse realiter ynu: rōne tñ abinuicem dantes. 7° h̄. po" fm aliquos h̄ scđam. voluntas q̄ appetitur bonū humanū: et po" itellectua q̄ itelligit idēz bonū est realiter idēz: s; dñit rōne: et yñr xcedit actus ipa rū realr nō differre: s; solū rōne. Nec opinio debile bz fundamētū: q̄ enim rōne p̄suaderi posset voluntatez qua appetitur bonū humanū idēz esse cū itellectu eadem cōvincere voluntatē qua alia appetibilia appetunt idem esse cū ipo. Cōfirmatur. q̄r voluntas humana nihil appetere p̄t nisi sub rōne boni humani. ois. n. appetitus p̄cipalius appetit bonus eius cuius est et ex isti alioz: q̄r ex opinione segnur absolute oēm voluntatē idem esse cū itellectu. Ex opinione yidetur sequi duas in hoie esse voluntates quarū altera idem est cū itellectu. Altera vero dñis ab eo: et p̄ dñs cuz ille ordinēt ad diuersa obnū illarū est eque cōis virtus cū itellectu cuius o" asse runt oēs. Item nō videb; q̄ actus itellectus et voluntatis sint idē: actus. n. voluntatis quicūq; fuerit necessario p̄supponit actu itellectus tanq̄ aliquid nā p̄s: et nō econseruo. q̄r nō sunt realr idēz t̄. P. videb; puerile cōcdere q̄ intelligere a. obm et ipm appetere sit realiter idē, dimitat aut̄ hec opio. minus aut̄ inconueniēter dicūt q̄ cōcedunt absolute oēm voluntatē idem esse cū itellectu s; q̄ intelligere et yelle diuerte sunt opōnes q̄ ab eodē p̄ueniūt: et hoc qdā moderni tenuerūt. Ultima s. loquēdo de appetitu aialis qui sibi cōuenit in eo q̄ aial aut tāle q̄al diuisio p̄dicta est cōueniēter assignata p̄z ex p̄cedētibus: de ylteriori aut̄ ipsius diuisione statū videbit.

Quantum ad 3^m ar^m p̄ dñ 2° distinctionē p̄mā litus appetitū quēdā bñt ad illū pdūcēdū: q̄ tñ nō est naturalis: eo q̄ sepe fit p̄cedēte cognitiōe. Itē sepe fit ex impio voluntatis. hō. n. iterdū voluntarie aerē iterius cōtinet: et ipz voluntarie expellit. neq; est aialis: q̄r nobis nībil app̄hendētibus sicut in tpe somni: aut̄ et tpe vigiliū clinan̄ ista mēbra ad motū anhelitus: q̄r illa distinctionē nō fuit sufficiēs. Eadē difficultas ē de appetitu palpebrarū ad cāndū mo" ipsarū qui fit nulla cognitione p̄cedente: a medicis tamē voluntarius appellatur. 2° difficultas. q̄r mot̄ tremoris mēbroz in hora febris fit ab ipsoz inclinatione: q̄ dicitur a medicis nālis: et tamē illam aliqua sensatio p̄cedit. s. illa qua p̄cipit humor motus: q̄

re distinctio p̄us posita non videb; vā. 3° difficultas. in quo subtiliue fundat appetitus sensitiu" nāgd in aia imēdiate vel in sensu. 4° difficultas. nāgd rōne cuiuslibz sensus insit aie sensitiuus appetitus. vbi grā. nāngd appetitus in sequēs app̄hēsionē vīsus sit aliis spē ab appetitu in sequētē app̄hēsionē audit: et sic de ceteris dicas. Ultima difficultas. q̄r nō ita dividit itellectiuus appetit in concupiscibile et irascibile sicut sensitiuus.

Ad primam dicit appetitus istoz mēbroz eē mere nāles: q̄ enī aliqui sequant cognitionē bz est eis p̄ accīs: non q̄r sic a nā sint ordinati: immo plerūq; eoz appetit nāles violētānt: cū fit mor" bz volūtatis impiuz: t̄tingit. n. tūc ex volūtatis ipio magis aut min" pect" dilatari q̄z dilataret bz cursuz eoz nāles: et silt p̄stringi: motus tñ anhelitus ab Auerroy dictus est mixtus ex volūtario et nālieo q̄ qdā mēbra ad illū xcurētia. s. cor et pulmo spū nāli solū xcurrunt et i motib" eoz nō variant ipio volūtatis: qdā yō. s. pect" et lacerti ipsi" cōcurrūt spū aiali mediāte istuxo a cerebro et i eoz motib" variari possunt impio voluntatis: magis tñ ab eo dicitur naturalis q̄ voluntarius quia velimus nolimus fit motus anhelitus. Quidam vero alij dixerunt mo" illum esse fm quid nālem et fm quid voluntarium: et in summa cū auerroy cōcordant. Vis tñ nō obstatib" phice loqñdo puto absolute aſſerēdūt esse tam istoz mēbroz appetitum q̄ motū esse nālē: vt iuxta p̄missam distinctionēm distinguēdo nāle ab aiali. si vero cōtingat iperio volūtatis anhelitū variari voluntas illa nō est appetitus alicui" istoz mēbroz: qn immo istoz appetit ab i" aliquo mo" violant. q̄r tunc dñt̄ dicet q̄ motus iste anhelitus respectu voluntatis erit alis. respectu vero appetitus istorum mēbroz erit nālis appellādus. Ad confirmationē de appetitu palpebrarū r̄nderi p̄t sicut ad p̄cedens: vel alr et melius. q̄r iste motus nō fit nisi percepto nōumento q̄ fit in oculo ab aere circūstante. cū. n. oculi sint sube faciliter passibilis ordinavit nā palpebras moueri posse ad ipsorū defensionem. nō mouētur aut̄ ad cōperiēdūt oculos nisi p̄us nocimētuz p̄ceperint per eoz sensuz tactus: q̄r ipsorum appetit et mor" dicēdus erit potius aialis. Ideo medici ipm voluntariū vocant: per voluntarium itelligēdo aialez. Quidā ēt de anhelitu silt̄ dixerūt dñtes in pulmo et pectorē sensationē quādā occultā p̄cedere ipsoz motus. Ad scđam dicit appetituz illuz et motū eē aialem. cuz aut̄ medici dicant illum esse nālē loquunt̄ de nāli cōtra violētūm distincto: s; nō cōtra aiale. Ad tertīā pūto saluo meliori iudi: q̄ appetitus sensitiu" in aie sube imēdiate fundet et nō in sensu: sic ēt volūtās non in itellectu bz esse: s; in aia intellectua tanq̄ po" ipsius. Xcedit tñ q̄ sicut volūtās depēdētiaz bz ab itellectu rōne cuius in aia itellectua: bz esse. sic sensitiuus appetit a sensu depēdētiam habet: rōne cuius in anima sensitua conseruat. Si quis tamē teneret in sensu habere esse subiue et consequerēt in anima. nō haberet cōtra se demonstrationē vt puto. Ad quartaz cōcesserunt quidam partez affirmatiūm. posse etiā teneri negatiūa. sed p̄mā r̄risio magis rōnabilita appet. Ad yltermā dñt̄ quidam q̄ hoc iō cōtingit. q̄r voluntas fo" fertur in obiectū particulare: eo q̄ sensui p̄portionē. voluntas vero itellectui: cum aut̄ particularia dividant vle remanet indiuisum. q̄r voluntas indiuisa remanebit. q̄uis sensitiu appetitus diuidant. Lenēdo aut̄ intellectus nō fo" vle: sed ēt p̄ticulariter itelligere possit: vt puto superi p̄batum esse: vel saltem q̄ rē p̄ticularē itelligere possit q̄ aduersari nō negaret: hec rō videref defectuosa. Alij vero dñt̄ q̄ hoc: iō contingit. q̄ appetitus sensitiuus sic est inferior po" ad intellectuz.

Liber

sicut sensus ad intellectum, ea vero que in inferiori potest in superiori vniuntur, quae vnu sufficiet eum intellectui, tunc pluribus sensitivis, potest bec rō sic confirmari, quod libet appetitum potest cognitum illi potentie proportionat: cuī igit̄ intellectus sit tunc vnu sensitibilis existentibus multis a simili voluntas erit vna multis existib⁹ appetitib⁹ sensitivis. **C** Itē ut cōter dicūt, voluntas vñ ee equis cōsūtū ī intellectu, quod re. **C** Alio vero opere tenuerūt, mouent at hoc rōne, attingit p̄ voluntate aliqd facile appetere: si cōsa exēpli, notitia re p̄ practicaz, attingit etiā rez appetere ardua ac difficile sicut notitia subaru sepataz, quod illi appetit⁹ sic distinguent in intellectu: sic irascibilis et cupi- scibilis in sensu, potest etiā hec opinio sic confirmari, attingit p̄ voluntate acquisitione perfecta appetere sciaz speculatiuaz, cuī autem attingat: vt hoc fieri nō possit sine potentiarū sensituarū remotiōe, ali⁹ insurgit appetit⁹ ad illā remotionē: quod sic a p̄ distingueat: sicut irascibilis a cupi- scibili sensitivo. Idē est attingere videt vbi q̄s discursu intellect⁹ excluderet dñiū p̄ esse simpli bonū: et nō ad illud inclinaret: quod vero sine bello et p̄ mediū remotionē illud fieri nō posse apprendit: mouet ad appetēdū mediante bello illi⁹ ipse dimēti remotionē, quod re. **C** Lōsequēter dicerent isti quod Ap̄, nō curauit diuidere intellectū appetitū: quod p̄ divisionē sensitivi nobis dedit intelligere divisionē ipsi⁹. **C** Pro hac difficultate puto melius tenere tunc vnu esse intellectū appetitū. **C** Rōnes vñ in opp̄ adducte solū excludūt illos appetitus differre sūm rōne, quod re.

Ad rationes p̄incipales. **C** Ad p̄maz et scđam dicit illos appetit⁹ ee pure nāles: de qbus in p̄senti nō est intēto p̄ncipalis: sed de appetitu aialis intēdim⁹ in eo quod aial: aut in eo quod tale aial, dico nō tāter in eo quod aial: quoniam in aiali est grauitas appetēs motus deorsuz, inest tñ sibi rōne magis gñali quod sit rō aialis, ratio qua mixtu p̄ p̄dñio graue. **C** Ad tertia filiū dñ et nō: quod appetit⁹ ille mēbroz iest aiali: in eo quod aiatū, nō aut p̄cise inq̄tū aial est. **C** Ad q̄rtā dñ: quod vbi aial nunquā p̄cepit cotius delectationē ei⁹ appetit⁹ ad coitū est simpli nālis: vbi vñ p̄cepit in eodē duo insurgere p̄n̄t appetit⁹, alter nālis, alter vñ aialis: quod sub sensitivo cupi- scibili attinget. Alter dicit p̄t: quod et p̄m⁹ appetit⁹ ē aialis, insurgit, ut h̄ appetitus ex ordine nāe: quoniam tpe gñatiōis sp̄mati⁹ p̄cipit spina a mēbris motu qđā pruritiuo: p̄p̄ quā inclinat ad ipsi⁹ expulsiōne: et nō aial ad coitū, quod cū sequit⁹ apphēsionē pot dicit aialis. **C** Lenētes tñ op̄ dicere haberēt: quod l̄z appetitus iste sequat alicui⁹ apphēsionē: nō tñ apphēsionē sequit⁹ obit illi⁹ appetit⁹, quod re. **C** Ad q̄ntū cōdicit appetitū illū sub nullo mēbro p̄posito diuisiōis atineri: cuī sit pure nālis, inest, nāe intellective sicut et alijs formis nālis qđā appetit⁹ ad p̄paz ipsi⁹ p̄fectionē, quod re. **C** Ad sextū negat ans. **C** Ad rōne dñ: quod l̄z bonū et ens suertantur, ita tñ rōne differunt p̄ merito illi⁹ diuersitatis intellect⁹ et voluntas sufficiēter distingui p̄nit, sicut et idē nutritiōē ē obm̄ nutritiōe et angmetatiōe l̄z diuersimode consideratū. **C** Ad p̄fimationē dñ: quod deus et ens et vnu: vt bonū rōne sit diuersop̄ oboz: et p̄p̄ act⁹ volēdi et intelligēdi distinctionez sumunt ex obo nō reali: sūt rōne diuerso. **C** Itē voluntas p̄ ei⁹ actū in deū ferri nō potest: nisi p̄us ab intellectu apphēsus, quod re l̄z sit vtriusq; obz: nō tñ equē p̄, quod re. **C** Ad 7° negatur vna, vt patuit i quōne, possit tñ sine icōueniēti dici quod irascibile et cupi- scibile nō re: sed rōne tñ distinguitur. **C** Ad 8° p̄z in quōne. **C** Ad ultimū ēt r̄nderi potest: quod irascibilis et cupi- scibilis: nō vñr̄ isequunt̄ p̄m⁹ sensitivū: sic et sensitivū et intellectū nō ēt i oī aiali suenientur: sūt sufficit p̄posito cupi- scibile ēt oī aiali rep̄iri: irascibile ēt q̄libz aiali habēte fantasias determinata, intellectū vñ i solo hoie reperit, iō in quōne posui illā p̄ticulā inq̄tū tale aial, z⁹ dici

Questio

p̄t quod sicut alia fantasias h̄nt qđā ideterminata: et nō appetitū ipfectū: ita appetitū h̄nt tā irascibile quod cupi- scibile, sed diminutū. Et sic est finis huius qōnis. **C** Quidam ait duo hec mouētia: aut appetit⁹: aut intellectus. Si alijs fantasias posuerit sicut intelligētiā quādā. Multa enim p̄ter srias sequunt fantasias: et in alijs aialibus nō intelligētia: neq; rō ē: sūt fantasias. utraq; bec ergo motu scđō locū intellectus et appetitus. **T**er. cōmenti. **XLVIII.**

Questio XXX.

Aleritur 30°: vtrū intellectus et appetitus sint p̄n̄ moris aialis, quod nō arguit sic. Aialis p̄st deorsū moueri: ad illū tñ motū nō necio occurrit at ter istoz: immo stat vtrūq; sibi reputar: vt p̄z, quod re. Forte dñ quod intelligēt de motu aialis: quod sibi attribuit ēt eo quod aial, motus autem deorsuz nō attribuit aiali: sūt ēt eo quod mixtu a p̄dñio graue. **C** Lōtra, motus mēbroz aialis ad atrahēdū et retinēdū nutritiōē: et ad supfluitates expellēdū ēt aiali attribuit ēt eo quod aial: et tñ pueniūt nō occurrit appetitū neq; intellectū: quod re. p̄z vna cū minori, maior p̄batur: quod si ueniret aiali: nō ēt inq̄tū aiali: sūt inq̄tū aiatū: tūc in plātis uenirent: quod videt ēt impole. **C** Lōfirmat, motus dilatatiōis et p̄strictiōis cordis attribuit aiali inq̄tū aial: quod tñ fit neutro illoz regisito, quod re. Idē ar̄ de motu anhelit⁹ fieri potest. Forte dñ quod intelligēt ēt motu locali p̄gressu tñ ḡ solis p̄petit aiali⁹ p̄ficiſ. hoc videt ēt intētōne Aristoteli, in p̄prio caplo de motu aialis, cum n. conclusisset intellectum et appetitū ēt p̄n̄ illius motus: ostēdit motum illū de quo ipse intendit et p̄n̄ ipsius attribuit aiali⁹ p̄ficiſ. quod re. **C** 2°: p̄ncipali argū. Si intellect⁹ et appetitus essent p̄n̄ motus aialis hoc maxie videretur in gñe cāe efficientis, p̄z vna de mēte Ap̄, in textu: et quod nemo diceret ipsas esse cās formales finales aut māles ipsi⁹, et cōsequētis sit falsuz argū. intellectus polis ē virtus mere passiva: vt p̄z 3° hui⁹, ergo ad nullaz actionē actiue cōcurrere potest: et p̄sertiū māle: qualis ē motus alis, nō ēt dicēdū ēt quod intellectus agēs sit iste qui cōcurrat: quoniam nō regirunt in nobis intellect⁹ agēs nisi ad abstrahēdū: vt patuit supra de mēte cōmētatoris. **C** P̄ intellectus nō dicit esse p̄ncipiūz talis motus nisi p̄m̄ quod cognoscēs: vt patet de mente cōmētatoris cōmēto. 4°, sed cognitio p̄pria intellect⁹ agētis nihil, p̄ficit ad motus alis, ergo re. Per idē argū quod appetitus nō actiue cōcurrat, quod hoc nō posset esse nisi tāq; in subm̄ intellectus: sed icōueniētis videt quod inſtīm alicui⁹ ad aliquē effectū actiue concurrat: ad quē tñ p̄ncipale respectu cui⁹ dñ inſtrūm nō occurret actiue. Itē appetitus tunc mouēt ab intellectu: quod videt falsuz: cū nō sit virtus actiua. **C** 3°, aut hoc esset verū de appetitu sensitivo loquēdo vel intellectu: nō p̄m̄ mo, quod videt hoies cōtinētis multa agere vel a multis abstiner p̄ter inclinatio- nē appetitus sensitivi, nō ēt 2°: quod videmus ēt icōueniētis delectatiōes p̄sequi, repugnante tñ intellectu appetitu. **C** Forte dñ sicut est dicēdū quod ēt de vtrūq; diuisione. Lōtra, quod videt quodā citarizatores iterdū bñtes intellectuz et appetitū ad alia opa penitus occupatū mouere tñ digitos ac si citarizarent, ad illuz: igit̄ motū: qui tñ ēt aialis nō occurrit appetitus sensitivū neq; intellectū: immo neq; intellect⁹: vt p̄z, quod re. **C** 4°: si appetitus sensitivū sit h̄ p̄m̄ aut est appetitus sensitivū extērioris aut iterioris: nō iterioris, quod in sensu iterio-ri nō ē delititia neq; vtrū de- litie: quod re in ipso nō ē appetitus, tñ vna, per p̄būm in textu, et q̄m satis p̄z: neq; extērioris, quod appetitus inclinans ad mo-

Tertius

alio: vel se^z int^e in h^o vocat intellectus: vel seq^r fan^m:
vt p^z in textu. fan^a vero nō ē exterior: sed interior sensus.
qre r̄. C S'intellectus in solis hoib⁹ reperit: motus tñ
ialis in oib⁹ est aialib⁹. i.ḡ s'intellectus nō ē p̄n^m ad mo-
tum aialē registru. 2̄na z aīs de se patēt. C 6. si hec
duo ad motū aialē regunt: aut hoc est: q̄r ambo equali-
ter cōcurrant: vel alterū altero p̄us. nō p̄mū. q̄r in eodem
genere cā nō possunt due cāe equalit̄ z per se concurrere
ad eundē effectū: neq̄z z^m: q̄r v̄l's est p̄ appetitu vel
e. nō p̄. q̄r itell's d̄ se nō deteriat ad aliqd appetibile ma-
gis q̄z ad alterū: appetit^z v̄o ē determinas itell's: q̄r itell'
resp̄cū mot⁹ ad appetibile se h̄z sic in po^a. appetit^z
v̄o se h̄z in actu z sic formale agēs: z p̄ns sic agēs p̄us. q̄
nō z^m arḡ. eo q̄ appetit^z nullo? moueret nisi p̄cedēt ap-
prehēsione v̄tutis cognitiue: q̄r itell's nā p̄us occurrit q̄z
appetitus. Id ēt arguit^z auētate p̄mitatoris 2°. 4. 9. vbi di-
cit q̄ itell's practicus desiderabit p̄ sciaz z mouebit p̄ de-
sideriū: z p̄ns itell's mediāte ei^z scia siue cognitiōe p̄us
occurrit. C Lōfirmat^z. q̄r itell's nobilior ē v̄l^z z sugior ad
appetitu: q̄r q̄tūcūq̄ ad actionē v̄trūq̄ p̄ se cōcurrat: p̄
nā occurrit itell's q̄z appetit^z C 7. arḡ sic. aliqui fit mot⁹
ialis ad quē cāndū nihil agit itell's neq̄ appetit^z. i.ḡ r̄.
a^m p^z in hoib⁹ dormiētib⁹ q̄ tñ p̄ducūt opa vigilatiū am-
bulat. n. loquit^z ta^z h̄o opa p̄ducūt. C 8. posit^z cāis suffi-
cientib⁹ ad aliquē effectū p̄ducēdū d^z effect^z p̄duci. s̄z l^z
in hoie sit itells z appetit^z nō tñ semp^z p̄ducit mot⁹. ḡ r̄.
p^z 2̄na. cū maiori. mīor pba^z: q̄ralr seq̄ret aliquē sil' debe-
re ad opposita moueri. In eodē. n. hoie ē itell's z appetit^z
qui ad opposita iclinare pōt: q̄r r̄. C Ultimo v̄tus mo-
tū q̄ ē in itell's mot⁹ ē p̄n^m mot⁹ aialis effectū. ḡ neḡ i.
tellect^z neq̄ appetitus est h̄o p̄n^m. a^m p^z cōiter z habet^z de-
mete Aliic. 6. nāliuz. z p̄a p̄mi. doctrina 6°.

Ad oppositum est Aristo 3° huius. cōmentator 2 alij expositores.

In ista questione. p̄mittet qdā. 2ºponē
tur ḡnes. 3ºdifficultates.

Quantum ad per sit per distinctio. **Iste terminus** itell*s* dupl*r* in proprio accipit per pre i*tellu* proprie sumpto que est veritas absolute. 2o vero l*z* i*proprie* per veritate iterius apphensua que verbi no*te* ab Aris. dicitur fantasia per hec distinctio de mete Aris. 3o but in capitulo de veritate moti na in illa prete. viden*t* aut*em* hec duo rec*t*e. verbi o*ci*ct*ur*. qui itellect*us* vno*em* accipit per ipsa fantas*ia*. **C** 2o distinctio. que seg*u*itur ex per iste terminus fantas*ia* dupl*r* accipit. vno*em* proprie per sensu iteriori in dicitur inter. 2o vero l*z* i*proprie* per itellect*u* proprie sumprop*ter* per hec distinctio de mete Ari. in prete illa. Quod gdest. igi*n*tur rec*t*e. dupl*i*c*it* aut*em* ratione fantas*ia* metaphorice appellatur itellectus. **T** 3o per qruod isto*z* ob*a* in absentia conprehend*itur*. 2o qruod fantas*ia* dicta est a phan*os* quod id*z* est quod appetit*io*. ob*a* vero extrinseca tera sensu*z* qui itellect*u* apparere prent*ur*. quare rec*t*e. Iste distinctiones pon*ed*e non essent nisi Aris. eas pos*su*isset in textu: quin nimis i*pro*prie terminis veritatis fantas*ia* dicedo itell*z*. **T** 4o distinctio. appetitus a*ialis* est duplex. s*ed* itellectu*us* et sensitiu*us*: itellectu*us* qui cognitione immediate seg*u*itur itellectu*u* et h*ab*et app*reh*ension*em* voluntas. sensitiu*us* qui sensitiu*u* seg*u*itur app*reh*ension*em* immediate: hec distinctio patuit in quone immediate preced*er*i. **C** 4o distinctio. ali*q*ui itellectus est in actu et aliqu*i* non. Item itellectus aliqu*i* sim*pli*c*it* aliqu*i* complexe app*reh*end*itur*: quiis nihil iudicet affirmatiue vel negatiue. Ali*q*ui vero si*l* app*reh*endendo iudicat credendo vel discredendo: et talis adhuc est duplex quodam practicus quodam speculatiu*us*: per de se. **C** 5o distinctio. ali*q*ui appetitus a*ialis* est in potentia nihil actu appetedo ali*q*uado vero est in actu actus eius et coiter vocatur appetit*us*. **C** 6o distinctio. appetitu*u* aut*em* itell*z* e*st* cam mod*u* a*ialis* dupl*r* itell*s*. s*ed* vel pr*imal*e vel per se sufficiente deducto ip*pediment*o.

XXX.

ii4

CItē vtrūq; istoꝝ eē cāz pōt intelligi vel q; actu causent
vel aliquid causauerit: sicut dicimus p̄rēz eē cāz filiū iā gnāti
nō qz actu ip̄z p̄ducatur: sicut aliquid actu cāndo occurret.
CNotādū vltterius q; cu in aiali triplex iūteniaſ v̄tus et
spūs triplex. s. vitalis qui p̄ncipalit̄ in corde repit: nālis
qui in epe p̄ncipalit̄ h̄z eē: et aialis p̄ a cerebro pueniēs: ope
ratioes oēs q̄ a v̄tute aut spū vitali pueniūt aut nāl: non
ocurrēte aiali nāles dñr: distinguēdo nāle ī aiale: opatio-
nes v̄o ad q̄s p̄ se occurrit spū aialis pp̄ app̄hensionē ali-
quā pcedētē mor̄ aiales appellant̄: de tali motu aialis i-
tēdit Ari. in p̄nti cū iūstigat p̄ncipia ipsiꝝ p̄ducta. **C**Ex
quo ifer̄t motū mēbroꝝ ad attrahēdū nutrimentū et ad su-
p̄ficiates expellendū in p̄posito debere dici nālē et non
aialeꝝ: p̄z z̄: motū anhelit̄ in hoie ad quē nō cōcurrīt vo-
luntatis imp̄iuꝝ mere nālē debere appellari et nō i p̄posi-
to motū aialis. Segitur 3: motum imp̄fectoꝝ aialiū q̄ nō
pp̄rie p̄gressiuꝝ dñr: s̄z dilatationis vel strictionis in p̄-
posito dici debere motū aial: p̄z ex dcis. p̄z et d̄ mēte Ari.
in textu. Segitur 4: nō solū motū q̄ totū aial mō i p̄po-
sito dici motū aialis: smō alios m̄ltos qb̄ p̄tig p̄tes mo-
ueri: vt siq; moueat manuꝝ residuo q̄scēre mor̄ ille filtr̄
et motus locutionis et plurimi illes dñr motus animales:
CPremitto z̄: cū p̄les cāe ī ḡne cāe efficiētis ad aliquē
effectū p̄ se cōcurrāt: est ad aliquā p̄ticulārē cām deueni-
re q̄ inter p̄ticulāres cās p̄n̄ illū p̄ducat effectū. p̄z. cū nō
fit in infinitū pcedere in cāis p̄ se neq; due cāe p̄ se in eo-
dem ḡne cāe p̄t eq̄lī per se ad eūdē effectū concurrenre.
Ex quo ifer̄t cū appetibile. et alia qdā mouētia p̄ se occur-
rant ad motū aialis iter ea ē ad aliquid p̄mū deuenire. istoꝝ
aut̄ ē appetibile: vt p̄z de mente Aꝝ. in textu. et p̄bari p̄t
rōne q̄ elicit̄ ab eo. qz itellus aut sensus nō esset cā mor̄
ialis nisi ab appetibili sp̄s aliquid p̄imereat in ip̄z: p̄ quāz
moueret ad illud appetibile appetēdū. appetū et nō mo-
ueret nisi pcedētē alteriꝝ istoꝝ cognitiōe: q̄ re tā appetit̄
q̄ sensus aut itellec̄t̄ agūt pp̄ v̄tūtē siue formā ab appeti-
bili receptā. et p̄n̄s appetiblē p̄n̄ cōcurrīt: iō dicit Al. q̄
appetit̄ illud qdā appetens h̄z: nō tū eo mō q̄ h̄z. al. n. ap-
petens h̄z in se appetibile nō realis: s̄z qz in se h̄z sp̄m̄ ipsius.
CItez p̄ p̄fmatiōe huiꝝ correlary dixit idē Alb. q̄ itel-
lectus discernit̄ ppter appetibile mouētis ip̄z ad discernē-
dū et appetitus appetit̄ pp̄ appetibile: qdā mouet ad appe-
tendū. Item alibi videt velle q̄ nō solus itellect̄ aut co-
gnitio eius mouet appetitum: s̄z et sp̄s appetibilis.
Quācum ad z̄ artiꝝ. Sit hec ſ̄ p̄zia. poꝝ aie
vegetatiā nō ē p̄n̄ effectū mo-
tus aialis de quo hic iūstigat: q̄uis ipsa sit p̄ncipiū effe-
ctū plū motū q̄ aiali in eo q̄ ē aial sunt attribuēdi. z̄
ps p̄z ex pcedētib̄: cū v̄tus vitalis cordis sit p̄ncipiū motū
dilatatoꝝ et strictionis. v̄tus et mēbroꝝ nutritiua sit p̄n̄
motū attractioꝝ et expulsiōis illoꝝ: q̄rū v̄traq; ē vegeta-
tiua. illi aut̄ motū attribuunt̄ aiali inq̄stūz alē. vt p̄z itue-
ti. p̄ v̄o p̄z p̄ rōnibus q̄ in textu ponunt̄. p̄q̄ ex opposi-
to ſ̄nis ſeq̄ret q̄ in plātis ēt h̄z motū aialis. p̄z ſ̄nia. qz in
ipſis poꝝ vegetatiua repit. ſ̄nis tū ē falsū. qz tūc nā debuit
ſet in plātis p̄tes organicas p̄ducere ad h̄z motū deputa-
tas: qdā est falsū: vt p̄z. **C**z̄: qz motus localis fit pp̄ aliquid
app̄hensiūz et desideratū: sed in poꝝ vegetatiua nō ē app̄he-
ſio neq; desiderium ſeques app̄hensionē. igit̄ ſ̄. **C**z̄: p̄
argui ſic. poꝝ vegetatiua ſolū mouet ad obm̄ aiali cōun-
ctū. motua v̄o aliquid mouet ad obz valde remotū. igit̄
poꝝ vegetatiua nō est motua. q̄re ſ̄. **C**z̄: ſ̄. neq; sensus
neq; itellectus p̄t p̄ se p̄ducere huiusmodi motū aialis
nulla alia cōcurrente aie virtute. p̄z p̄. qz ex ſola app̄hen-
ſione q̄ fit in ſenſu vel itellectu nō mouet ex ſe aial niſi
cum hoc inclinaret̄. inclinatio vero puenit ab appetitu. igit̄
ocurrēte ſolo itellectu aut ſenſu nō fieret huiusmodi

Liber

Motus aialis. Itē de intellectu spāliter p̄batur ab Ari. in textu. nō. n. pōt esse intellectus speculatius: eo q̄ ipse in cōsum talis nihil app̄hendit in q̄tū opabile p̄sequibile vel fugibile. Itē nō p̄cipit aliqd fugiēdū vel p̄sequēdū: p̄t enī rē aliquā terribilē aut delectabilē app̄hendere nullo sequēte gaudio: neq; timore: sicut cōiter accidit sp̄cipienti picturas. nō ēt pōt poni practicus intellectus. aliquā enī intellectu practico aliqd iudicāte fugiēdū aial inclinā ad p̄sequēdū & p̄sequit̄ ipm: vt p̄z in hoībus icōtinētibus q̄re t̄c. 3°. neq; solus appetitus sensitius: neq; intellectus q̄ voluntas d̄r est sufficiēs sine alia virtute p̄ducere h̄s motū: p̄z de mente Ari. in textu: p̄z ēt de mente cōmentatoris cōmēto p̄us allegato. Itē arḡ rōne sic. q̄libz talis motus sit aliqua p̄cedēte cognitione. s̄z voluntas & appetitus sensitius nō sunt potētie cognitiue. iḡr t̄c. maior & minoz cōiter patet. 4°. Ab intellectu sil̄ cū appetitu vel a sensu sil̄ cū appetitu p̄ se puenit motus localis quo aial ex se mō. p̄z de mente Ari. & cōmentatoris cōmento al legato. Itē qr̄ vidēmus exp̄i q̄ intellectu vel sensu aliquid app̄hendēte & appetitu ad illud inclināte seq̄t̄ motus aialis deducto ipedimēto: q̄re t̄c. Ari. aut̄ cū dicit intellectus & appetitus esse p̄n̄ motus localis sub intellectu cōprehendit virtutē sensitiuā. vt exp̄sse habetur in l̄fā dū dicit q̄ fantasía pōt dici intellectus. 5°. Iz ita sit intellectus & appetitus nō sunt cā motus localis nisi reductiue ad aliqd p̄mū mouēs: p̄z ex suppōne p̄missa: illud aut̄ est appetibile: vt ibidez declaratus fuit. Ex q̄bus iſerf̄ illud appetibile esse formale mouēs respectu illoz: p̄z cū sit p̄n̄ tipale respectu ipo: p̄z vlt̄rius: q̄re dcm̄ est ab Ari. & ab expositoribz q̄ hec duo mouētia sunt vñū spē: dñr enī spē vñū: qr̄ ad vñū mobile reducunt̄ q̄d est formale & p̄ncipale. Itē qr̄ nō mouēt nisi p̄ formā siue spēz ab intellectu impressam in qua ambo cōicant: q̄re t̄c. Seḡt̄ vlt̄rius q̄z intellectus & appetitus sint p̄ se cā motus aialis nō tamē illum p̄ducunt̄ nisi ipsiā per aliquā formā actua tis. p̄z. qr̄ op̄z vt in intellectu spēs aliqua imprimatur per quā actuatur intellectus: & per q̄s ab intellectu mō appetitus. quare sunt p̄ncipia nō fm̄ q̄ in potētia: sed fm̄ q̄ in actu. Qd̄ p̄bat̄ est de intellectu sil̄ cū appetitus intellectu. vep̄ est etiā de sensu simul cum appetitu sensitio. Sietiḡ hoc modo motus localis aialis. sor. n. cā exempli a longe videt amicū tanq̄ delectabile obm̄: & sic obm̄ illud appetibile spēs suā iprimit in sensu tā iterioz q̄ extero rem & ultimā in intellectū. n̄r intellectus hoc app̄hendit nō solum in subā vt est vel hō vel aliqd tale sed tanq̄ cōueniens. & hoc idem iudicio cōplexo siue cū discursu si ne sine discursu cōueniens iudicabit: q̄re n̄r instarget voluntas que est appetitus intellectius vt eidez amico copuletur: & qr̄ intellectus percipit hoc fieri non posse nisi p̄ motū: voluntas inclinat ad mouēndū versus ipz: q̄re vlt̄mate virtus motua in mēbris ex̄n̄ imperio voluntatis ipm̄ aial mouēbit: deducto tñ impēdimēto: quod quidez dupl̄r esse pōt: vno mō si cā aliqua itrinseca vel extrinseca essent ipedita mēbra motus: vt ex egritudine vellatura v̄l alys q̄si ifinitis h̄s cāis. z̄: mō si appetitus sensitius intellectio t̄rief̄: vt qr̄ forte in loco i quo ē ydēt amiam suā quā in loco vbi est amic̄ sius nō videret. Et qd̄ declaratus est de appetitu intellectuo eodē mō cōtingit de sensitio. Idez ēt in brutis aialibus cōtingit sicut cū aial mouēt ad cibū vel aliud appetibile obm̄ t̄c. Ex q̄bus iſerf̄ p̄ intellectus q̄ est cā huī motus nō est intellectus speculatius fm̄ q̄ talis s̄z practicus fm̄ q̄ practice cōsideratus: p̄z ex p̄dictis: p̄z ēt ex rōne Aristō. in textu: q̄ speculatius oia cōsiderata ab eo cōsiderat put ad scire tm̄ ordināt̄ & nō op̄ari. Seḡt̄ z̄: q̄ nō q̄cūq; app̄hēsio intellectus practici sufficit ad aial mouēdū: p̄z: qr̄ nō suffic

Questio

app̄hēsio v̄lis: cū. n. actiones sint supposito p̄ & non v̄linz ex sola app̄hēsione v̄li nō deduceretur hō ad actū organi di vt si solā hanc v̄lem haberet. oīs pater est honorādus: possit autē ex ista p̄iculari moueri. iste p̄ meus est a me honorādus. vel ex p̄dcā v̄li sil̄ cū ista p̄iculari. for. ē p̄t quiq; 3° q̄ nō sufficit absoluta app̄hēsio rei simplex v̄l ple dū ad motū: s̄z oīs ab intellectu obz cōphendi fm̄ q̄ cōuenies vel discōuenies & intellectus iudicare ipm̄ esse tale. ex tali enim iudicio sufficienter mouebis voluntas. Aristō. etiā videt velle q̄ vlt̄rius requiriāt̄ intē p̄cipere: credo tamen q̄ preceptuz ad voluntatē pertineat & nō ad intellectum p̄ se sumptū: s̄z iſerf̄ Ari. fuit q̄ intellectus voluntati cōiunctus rōne ipsius voluntatis dicatur p̄cipere. Seḡt̄ vlt̄rius q̄ sensus cuī iſerf̄ est cā per se huī motus nō est exterior s̄z iterioz: p̄z. qr̄ oīs talē sensū obz app̄hendere sub rōne cōuenientis vel discōuenientis: & p̄ oīs de ipso p̄fectū vel ip̄fectuz h̄s iſerf̄: s̄z B sensus exterior facere nō pōt: vt p̄z de se. Dico notāter. v̄l ip̄fectuz: q̄m̄ saltem sensus brutoz pprie nō iſerf̄: s̄z iſerf̄ quodam ip̄fecto ip̄fectiori ēt iſerf̄ aialia ip̄fecta sic ēt fan̄m̄ h̄s iſerf̄ ideterminatā. cedendū tñ est aliquā sensū exteriorē per se ad illū mō p̄currere: q̄m̄ iterioz sine spē ab exteriori recepta iſerf̄ nō possit. Ultimo seḡt̄ intellectum vel sensū sil̄ cū appetitu nō solū eē cāz motū aialis: imo & getis ip̄s̄: p̄z. sic. n. voluntas vel appetitus sensitius aliquid inclinat ad mouēndū cū obm̄ fuerit remotū: ita ad gescendū inclinare pōt cū fuerit aiali sufficiēter iſerf̄: sicut p̄z de cane q̄fētē ad getez dñi sui t̄c. Ultima z̄. intellectus & appetitus ad aliquā motū aialis cōcurrente intellectus occurrat: tanq̄ remota & p̄ncipalior cā. apperitus v̄o tanq̄ pp̄inq̄ & min̄ p̄ncipalis. Ista z̄ est h̄ quosdā expositoribz: & p̄bari pōt rōnibz & aūtate cōmetatoris: q̄ adducere sūt in. 6. argumento p̄ncipali. posset ēt p̄bari ex p̄f̄ sūt nō solū de intellectu: s̄z ēt de sensu: q̄m̄ intellectus & sensus dati sūt hō ad vitā seruādā & ad scīaz acgrēdā. voluntas vero & appetitus sensitius dati sunt eis tanq̄ ministri ad opōnes exequēdū: cū aliqd fuerit a sensu vel intellectu app̄hēsuz: & ab eo iſerf̄. illud aut̄ qd̄ iſerf̄ p̄ncipali est q̄si minister q̄ p̄cipit iſerf̄. p̄seri cū iſerf̄ sūt absolute nobili: q̄re ydēt h̄ vera. P̄. sicut ad actuz sensus vel intellectus seḡt̄ actuz appetitus sensu vel intellectu. ita ad esse sequit̄ esse: imo ydēt appetitus esse sicut p̄prietas sensus vel intellectus. quare t̄c. Ad rōne aliorum videbit̄ in r̄f̄sionibz argumentoz.

Quantum ad tertiu sit hec p̄ difficultas xtra gntā h̄ne articuli p̄cedentis. q̄ motus saltatiōis aliquā sit ab hoīe: cuī tñ cā nō est aliqd appetibile obiectum. iḡr t̄c. a. p̄z cum saltatio sit operatio cuī finis nō est aliqd operatus. Idem ēt p̄z de motu cātationis q̄ nō in aliqd operatum ordinat̄: sicut p̄z in clericis. & de mente cōmetatoris z̄ phycōz circa p̄ncipiā ybi dicit. q̄ q̄dam sunt artes: q̄ru finis nō est opa". s̄z operatio tñ sicut ars saltādi & ars cātandi. Lōfirmāt̄ aūctoritate cōmetatoris. z̄ physicoz tractatu de cāu & fortuna. ybi dicit q̄ q̄dam sunt actiones ociose nō in aliquā finem ordinate sicut confricatio barbe. qr̄ talis motus a nullo appetibili depēdet: cum tñ sit motus aialis de quo intendimus: vt p̄z. 2° difficultas h̄ eandē cōclonē. si q̄ mouēat̄ ad domificanduz nullū obm̄ appetibile mouēt intē p̄acticuz aut appetitum ad tale opus. iḡr t̄c. a. p̄z. qr̄ si aliqd esset h̄ obm̄ hoc videref̄ esse domus cōstruenda. q̄nis est falsum cū ī domus nihil sit an ip̄s̄ factioē. illud autem qd̄ non est non est actu mouēns. Confir̄matur, quia aliquo operante ad destructionem domus

enib[il] aliud itendente destrictio que in illa operatione est obm nō mouere pōt inter cū sit p[ro]atio pura: q[ui]re r[ati]o. C[on]tra difficultas. si[gn]es moueas ad studendū vt acgrat notitiam sub ap[pet]ib[us] separari nō mouet intell[ig]a neq[ue] appetitus ab i[st]o ap[pet]ibili: tū q[ui] illud appetibile quod q[ui]ritur nihil ē in actu: tū q[ui] dato q[ui] ista notitia actualiter esset: nō tū intell[ig]a moueret euz sit in ipso subtinet: q[ui]re r[ati]o. C[on]tra difficultas. motus nullū ē appetibile aliquid imp[er]mēs in sensu aut appetitus cū nūq[ue] sensu exteriori aut interiori p[ro]cepit nūdū: vt pono: q[ui]re r[ati]o. Idz p[ro]p[ter] cōter phantes q[ui] cōcedunt in p[ro]dicto casu hyrundinē nō opari p[ro] cognitionē: s[ed] solo nāe instinctu. Ex q[ui]bus inferi cū hyrundo talē agat operationes mediare suo appetitu q[ui] aliqui ad mo[tor]ia aialis solus appetitus age[re] pōt nihil coadiuāte sensu vel intellectu: q[ui] est h[ab]itū nō em[er]ita. C[on]tra difficultas. Arist. in p[ro]n[atura] b[ea]ti māe v[er]o p[ro]bare q[ui] sensus nō sit cā motu aialis. H[ab]et repugnat q[ui]rte r[ati]o. C[on]tra forte q[ui] Arist. p[ro]p[ter] pbauit sensu nō ē cā sufficiente: s[ed] in h[ab]ita xcedit q[ui] sensus s[ecundu]m cū appetitu sit cā sufficiēs. C[on]tra. q[ui] p[ro]pter p[ro]dictas re[lat]o sp[iritu] aialis: t[em]p[or]e mēbris quod localis d[icitu]r moneri: s[ed] iste sunt intrinsecus: vt p[ro]p[ter] ig[ne]r[ia] r[ati]o. C[on]tra forte q[ui] inter quo ad aie v[er]tutes tñ q[ui] sunt intrinsecus corpori. C[on]tra adhuc nō v[er]o sufficere: q[ui] p[ro]pter p[ro]dictas casus regrit v[er]o mouere que subiecta est in mēbris vt arguebat in ultimo argumento p[ri]ncipali: q[ui]re r[ati]o. C[on]tra difficultas. ex p[re]cedētibus manifeste inuitur q[ui] intellectus et eius appetitus sunt potentie distincte. s[ecundu]m sensu et eius appetitus: hoc autē videtur h[ab]itū cōmentatorē cōmēto. 49. in p[ro]n[atura] cū ing[ressu]t. Mouebit h[ab]o v[er]tute desiderativa que est intellectus aut imaginatio. Item eodez o[m]ento videt innuere q[ui] desideriu[m] non est alia virtus ab intellectu. Item. so. cōmēto videt dicere q[ui] virtus desiderativa est vna: t[em]p[or]e aut intellectus aut imaginatio s[ecundu]m q[ui] vtrūq[ue] est desiderans. C[on]tra ultima difficultas. ex p[ro]dictis segunt q[ui] sic intellectus mouere nō pōt sine appetitu intelliguo: ita nec ē, t[em]p[or]e sensu sine sensitivo appetitu mouere nō pōt: ita nec ē. hoc autē videt h[ab]itū s[ecundu]m Arist. in illa parte. Dicunt autē duo r[ati]o. vbi dicit q[ui] intellectus nō potest mouere sine appetitu: appetitus autē mouet aliqui sine intellectu: quare r[ati]o.

Ad primam dicit. q[ui] nunq[ue] ab hoī fieret voluntarie motus saltatiōis nisi aliquo appetibili ipm mouente: sic glorie vel sanitatis acquisitio cōplacētie amasie sue aut socioꝝ eius vel aliquid h[ab]o: cū autē dicit q[ui] saltationis finis nō est aliquod opatum v[er]o est q[ui] eius finis nō est aliquod māle artificiu[m] sic in domificatione et libibus artibus contingit: cū hoc tñ xcedēdū est q[ui] motus iste saltatiōis fm q[ui] motus absolute est ad aliquē terminū ad quē p[ro] se termīat. s[ed] ad vbi. ita q[ui] necessario si appetitus saltatiōis est p[ro] se cā illius motus aliquod appetibile ab appetitu intentū est illius motus p[ro] se causa. C[on]tra de modo r[ati]o ad rōnē de motu cantus. Ad confirmationem d[icitu]r q[ui] cōfratio barbe si nō pueniat cā remotiōis alii cuius noctiū pōt ex aliqua cōsuetudine puenire p[ro]pter hoc q[ui] alijs aliqui cōsiderās grā excitande consideratio[n]is barba cōfricabit. aut aliuz videt sic faciente: t[em]p[or]e q[ui] sic multoties fecit acquisita est habilitas sine cōsuetudo q[ui]dam p[ro] quā ipso de re aliqua diffīcili cōsiderante mo[tor]ia māns ad illū p[ro]ficiendū motū: q[ui]us p[ro] tūc neq[ue] intellectus nō appetitus illū mouere itendant: s[ed] sufficit p[ro]posito nostro q[ui] aliqui intellectus et appetitus fuerint consilis motus cā rōne cuius habilitas est acquisita: q[ui]re r[ati]o. C[on]tra q[ui] g[ra]bus segunt q[ui] nō semp[er] motus aialis actu exiūtis intellectus et appetitus sunt actualiter cā: sed sufficit aliqui fuisse cā: sic et p[ro] nō

semper est eius filii cā actualis: s[ed] sufficit ipm aliqui concurresse p[ro] se ad gnātionē ipsius: q[ui] dictū de appetitu et intellectu cū s[ecundu]m de appetibili in p[ro]posito dicitur. L[et]iz autē dicit 3° h[ab]o opōnes et cōciosas dici pōt q[ui] v[er]o est appareter. vel q[ui] nō sunt ad notabilē finē: vel q[ui] p[ro] tūc nō itendunt ab appetitu. C[on]tra sc̄bas difficultatē d[icitu]r q[ui] artifex h[ab]et in se spē dom[ini] ex domo ipressaz q[ui] ab eo visa fuit v[er]o aliquā h[ab]itū spe, c[on]cise ex q[ui] in notitiā deuenit faciēde domus: t[em]p[or]e v[er]o cu[m] ab ista spe intellectus moueat: dicemus l[et]iz iproprie obz illō mouere intellectum: eo q[ui] spē illa fm q[ui] intellectus ducit i cognitio nem construende domus mouet ipm intellectum: t[em]p[or]e sufficiet ad intentionem Ari. et veritatē p[ro]dictoz. C[on]tra confirmationem dicitur p[ro]uationem non p[ro]cipi nisi ex p[ro]p[ter]ione positivi ut in p[re]cedētibus p[ro]p[ter] q[ui] nō intellectus ab aliquo positivo ducens in cognitionē destrictiōis dom[ini] quā p[ri]ncipal[er] appetitus intendit d[icitu]r ab ista tanq[ue] ab obbro moueri q[ui]us nō sit p[ro]p[ter] dc̄s. C[on]tra tertia difficultatē d[icitu]r q[ui] spē rei mālis p[ro] quā intellectus apprehendit se cognoscere posse subbas separatis mo[tor]ia intellectus: et quo v[er]terius dici potest obm illud intellectus mouere simul cu[m] appetitu: q[ui]us de virtute sermonis nō cōcedere: t[em]p[or]e metaphorice enī finis acgrēdus d[icitu]r mouere s[ed] xcedi pōt iuxta intellectus p[ro]p[ter] dictu. C[on]tra quartaz difficultatem d[icitu]r q[ui] licet motus nificationis prudēnis q[ui] nunq[ue] vidit nūdū p[ri]ncipal[er] p[ro]ueniat ex instinctu nāe: nunq[ue] tñ de facto mo[tor] volādo vel a[ct]u cōsili motu nisi aliquo appetibili ipam mouēte. verbi grā. vel festuca quā tollere itēdit vel loco in q[ui] appetit reponere: q[ui]re tā sensus ipsi[us] q[ui] appetitus ab aliquo appetibili mouet dū ipsa p[ro]gressus mo[tor]. C[on]tra quinta difficultate d[icitu]r Ap[osto]l. fuisse q[ui] iter aie v[er]tutes q[ui] magis se tenent ex p[ro]pte aie: t[em]p[or]e q[ui] in B[ea]ti p[ro]p[ter] deteriari d[icitu]r: sufficiunt intellectus cu[m] appetitu vel sensus cu[m] appetitu. de po[er]to motiuā q[ui] in mēbris motus h[ab]et et alibi p[ro]p[ter] est determinādū: t[em]p[or]e cessant obiectōes adducte. si tñ tenetrem[us] virtutem motiuā i mēbris nō realiter differre ab ipa p[ro]pone vel p[ro]pone membroꝝ vt multi tenuerūt. dicerem[us] q[ui] intentio Ap[osto]l. fuit intellectus et appetitus ad motum aialis sub intellectu p[re]bendendo fantasiam. C[on]tra sextam cōcesserunt multi esse sicut verba cōmentatoris vident[ur] sonare. t[em]p[or]e sequēter q[ui] intellectus et voluntas: licet nō differant re differunt tamen rōne. s[ecundu]m sensu et ei[us] appetitus sola rōne distinguunt: q[ui]re ab Ap[osto]l. dñr duo nō fm rem sed fm rōnem. C[on]tra r[ati]o tenēdo q[ui] realiter distinguantur. p[ro] dici pōt sicut in expōne textus dictum fuit q[ui] dicuntur esse vnu. q[ui] in rōne mouentiū se habēt sicut vnu. p[ro]pterea q[ui] alter sine altero mouere nō p[otest]: neq[ue] ē. v[er]o q[ui] p[ro]uenient in motore cōsiderāt. s[ed] appetibili et spē eius. 2° dici pōt q[ui] sunt māl[er] vnu: q[ui] in eodem subto fundantur. et fm aliqui appetitus in intellectu vel sensu fundatur subiungit: et est sic passio ipsius. q[ui]re r[ati]o. C[on]tra vltimā dicit v[er]o esse q[ui] p[ro]bat ar[istoteles]. Ad auctoritatez allegatae d[icitu]r q[ui] sufficit intentioni Ap[osto]l. appetitu sensituum mouere posse nō mouēte intellectu. exēplificat. n. ipse de cōcupiscentia: vt p[ro]p[ter] q[ui]re r[ati]o.

Ad rationes p[ri]ncipales. C[on]tra p[ri]mā p[ro]p[ter] in articulo p[ro]p[ter] Ad 2° xcedit vna. C[on]tra rōne in o[pt]imo pōt p[ro] dici sicut in p[re]cedētibus q[ui]onibus p[ro]babilit[er] teneat. q[ui] intellectus quo ad aliqui act[us] app[re]hendendi se pōt bre actine: q[ui]re nō so[lo] erit v[er]tus passiva: sed aliqui mo[tor] actua. 2° dicit q[ui] l[et]iz quo ad obiectu cognitionē intellectus se habet simili: passione tñ quo ad alia opōne: sicut al[er]t mouere se pōt actine bre mouet autē nō immediate: sed p[ro] mouet appetitū. appetitus autē virtutez motiuā mēbrorum inclinat a qua vltimate fit motus debita cōcurrēte p[ro]plexioꝝ et p[ro]pone mēbri. C[on]tra 3° d[icitu]r q[ui] aliqui mouet sensitū: aliqui intellectuū. et aliqui v[er]teroz s[ecundu]m. C[on]tra rōne i o[pt]imo d[icitu]r q[ui] i digitū citariāt acquisita ē p[ro]suetu: v[er]o bilitas q[ui]dā p[ro] quā ipo nibil[er] d[icitu]r motu considerate

Liber

ne appetere fit motus citari cationis. ista tamen habilitas in p-
cessu temporis producta fuit ab intellectu vel sensu apprehendente
sicut cum appetitu quo ad citari cationem inclinat: quod excedendum est in
tempore vel sensu sicut cum appetitu est huiusmodi? nam effectu:
eo modo quo per directam causam filii: quod per sua operatione aliqd per se insurget
quod est per se et in sensu generalitatis causam generationis filii. sic appetitus et in sensu
istius citari cationis ex pluribus actionibus ab eis provenientibus quodammodo
reliquerunt habilitatem per quam sic digitus mouens sine aduer-
tentia ipsius. **C**ad 4um dicitur. sic in genere dictum fuit quod iste appre-
titus secundum iudicium sensus interioris: cum quo tamen stat per debitos
insurgit sensus exterioris: neque illius in quo ab obo quod appetitus
fit delicia vel triplex ipsius. ubi ergo. quod ex delectabilis causa
enitit delicia in auditu non sensus interior apprehendit illum
etiam re provenientem: quod appetitus insurget ad mouendum hoem
ubi cantus habet audiri possit. Insurgit igitur iste appetitus
per iudicium sensus interioris: et non per apprehensionem auditus
sed per fit cum quedam delicia: et per ipsum ad rationem. **C**ad quinta pars in
genere et in expone textus. **C**ad sextam pars ex parte genere et articuli.

Ad rationem in o⁹ neganda ē ſtia, a ſili. n. p. bareſ q̄ celū ē agēs i po⁹ reſpe-
ctu ignis vel alteri⁹ agētis pticularis. Et eodē mō nā po-
ſterius in agēdo: ſtia t^z, q^z ſi itell^s limitat ab appetitu
ſic celū tāq̄ ages vle ab agēte pticulari limitat: q^z tñ ē
falsuz cū ages pticularare nō agat niſi directū a vtute cele-
ſti: q̄re a ſili cū itells moueat appetitū t appetitus agat i
vtute ipſi⁹ v̄ appetitū posteri⁹ occurſere q̄ itells. Si aut̄
Ari, videat i textu dicere o⁹ dōz ē q̄ ſoli argumētatione
fuit locutus q̄uis nō expſie in h̄ nō habeat itentio ipſi⁹:
q̄re t̄c. [Ad 7^m dī. q̄ in hoib^s dormiētib^s facientib^s opa-
vigilatiū ē itells aut ſenſiſ alijs iterioř i actu q̄uis exte-
riores ſētis ſint ligati: t ſic p̄n ſta oya exercet mediata
appetitū itellino vel ſenſitivo vel vtroq̄ t̄c. [Ad 8^m p^z
in qōne. Ad hoc. n. q̄ itellec̄tus t appetitus pducāt motu
aialis regritur eos eē debite actuaſos ſic vt itells media-
te aliq̄ ſp̄ recepta iudicet h̄ eē cōueniēs vel diſcōueniēs
t appetitus p̄fir ab itellec̄tu actuet: q̄b^t nō positiſ non ad-
buc nečio ſeq̄ ſi mot^t tū pp̄ aliq̄ casq̄ regruſt: vt patuit
p̄n: tū pp̄ ipedimēta q̄ accidere p̄n. [Ad vlt^m negāda ē
ſtia. eſt. n. v̄? moſiu tāq̄ iſtrale ages itellec̄tui vel ſen-
ſui t appetitui ſubordina⁹. a⁹ ēt regruſ tāq̄ dispōnes ſiſ
q̄ t xp̄o mēbri t a⁹ h̄. b⁹ tñ oia appetitui t ſenſui vel itel-
lectui ordine nāe ſubordinant. Et ſic ē finis q̄onis.

Con autem appetitus sunt contrarij edinuisse; hoc autem accidit cum ratione et appetitio contrarie fuerint. *Ter. comen. LIII.* **D.** xxxci.

Eleritur trigesimoper. verpro sit aligat
appetitus? alteri appetitum
huius. Quod non arguit. quia si sic bea maxie ect de
sensitio et intellectio: sed quia bea non sit verius
arguit. quia obz sensitivus appetitus? en bonum appetit
huius a sensu: obin intellectum appetitus? est
bonum ab intellectu z prohenium differant rone.
igit ytriusque appetitus? id est obz: quia appetitus? illi sunt realiter
id est pro pris non sunt huius. **I**te bea maxie foret ut coiter dicitur:
quia obz voluntatis en bonum vere: appetitus? at sensitivus en bonum
prickare: sed quia bea non sit vex arguit auctoritate Aris. circa fine bea
miae vbi dicunt: quia ro ylis non mouet appetitum: sed principaliter
aut ylis sunt c*u* principali: illud autem quod appetitum mouere non
potest non est ei? obz: quia re. **C**ofirmat appetitum sensitio et intellectio una tamen per motuua corredit igit illi appetitus
iter se sunt id est: **M**na et tamen videntur nota. **C**o*nd*ic*u* principaliter arguit.
quia data pre*dictio* affirmatio sequitur in codice esse huius adequata: propris
en ipso: vt propris: **M**na vero arguit sic. tam appetitus sensitivus quam intellectus
tamen in subiectu aie fundantur: cu*m* igit isti sunt huius legi huius sit
esse adequata in eodem subiecto. **I**te sequitur in codice esse iudicium

Questio

In oppositū ē Aꝝ. in Bꝝ tractatu de poꝝ fz lo-
cū motiuā in iꝝ pte. Qm at appeti-
tus sūt ſtry. Item p ethycop. hoc idē pꝝ ex: videm⁹. n. cō-
tinētes mediāte iꝝ collectiō appetituſ refrenare ſenſitiū:
icōtinētes aut̄ eꝝ. qd nō p̄tigeret niſi appetitus ſtriarent.
Idē pꝝ de hoie pyciēte merces i mari q ex illo actu ꝑpla-
cētiā hz z diſnlicetiā d adiuvicē eꝝ ſtri vident. ꝑre z.

In ista qōne p̄ tractabit mā p̄mi argumenti.
z:rsidēbit ad quēsum.

Quantum ad p̄mū sit hec ḡ r̄niua. iteſſectiu⁹
realiſ dñtes. ḡ p̄bari p̄t p̄ r̄nōes q̄ adducte ſunt in q̄one-
.zg. ibi. n. po⁹ p̄ 3⁹ ḡne. p̄ qr̄ volūtaſ ē iorganica vt⁹. nō at⁹
appetit⁹ ſenſitiu⁹. z⁹. qr̄ ipſa eſt apta imediate inſeq̄ dicta
mē r̄nōis: qd nō faſ ſenſitiu⁹ appetit⁹. C Jeſe p̄t arguiſic
Intellectiu⁹ appetit⁹ nō ſo⁹ eſt ap̄r⁹ moueri ab app̄bēſiōe
pticulari. qn eſt ab vli ſilcū pticulari: vt p̄ de mēte Aꝝ. i
textu. ſenſitiu⁹ aut̄. ſolā pticularē ſeḡ app̄bēſione ſaltes
imediate. qre t̄. Item ob my voluntatis ē bonū ſimp̄. ſenſitiu⁹ at⁹ appetit⁹ ē bo⁹ vt nūc. qre t̄. Jeſe iteſſectiu⁹ appe-
ti⁹ alioſi refrenat ſenſitiu⁹ ſic in boib⁹ xinētib⁹. qre t̄.

Quantum ad z^m sciedū p^g ḥrietas qnig re-
bus attribuit. qnig xceptib^m.z
l^z ḥrietas q in reb^m regit p^g prysimē solū attribuat qūta
tib^m p^mis: qūr ytrac^m ē imediate alteri^m corruptiuā: qles
sunt caliditas z fritas: in p^gposito tñ large loquendo oēs
res dicimus esse ḥrias q sunt incōpossibiles: qlr sor. eē in
.a. loco z ipm eē in. b. aut sor. moueri ad. a. z moueri ad. b.
cōtraria diceremus. similiter sor. quiescere z sor. moueri
hoc mō ḥria dicerent. C^m p^mittēdū g^m rex qdā forma-
liter ḥriant qdā vñualt tñ: qrs. s. sint ḥrioz p^mductiuē q

nis i codē subo eē possint. ex^m pmi: sicut caliditas & fridi-
tas summa. ex^d scđ: sicut lumen & frigiditas q̄ sunt in acre
subiue. C³ nota q̄ pcept^m metales nō iō ḥry dicunt: qz
sil nō eidē ieē possint. sūt enī i tellecetu sor. sil isti pcept^m:
oē aial est: nullū aial est. sz iō qz mō quodā ḥrio sūt rerū
ad ex^m significatiū cū his aditioib^m: q̄ cōir in logica habē-
tur. C⁴ nota: q̄ sic pcept^m pplexig cōir ḥry vel ḥdicto,
q̄ appellan^m sil in tellecetu eē pnt: q̄ res ad ex^m ḥrie vel ḥ/
dictorie rep̄sentat. sic in sensu esse pnt sil sp̄es ḥrioz sicut
sp̄es albi & sp̄es nigri. in eadē ēt aia sil eē pnt appetet^m ḥ/
rioz sensitua siue sensitua & tellecetu: qd̄ pbat aligb^m
exēplis. sigs enī velociter moueat lapillū digitis icrucia-
tis rōne tacit^m fit sibi appetetia duoz oboz: sz p vīs fit
appetetia vni^m obtinū. Itē sigs in speculu inspiciat p vi-
suz fit appetetia rei vīse ad itra speculu. p tellecetu aut q̄
rōne & discursu cludit fit appetetia obti. C⁵ Itē p vīsuz
appet sol mior terra. p tellecetu aut appet eē maior. qua-
re tē. C⁶ Notādū 5° q̄ appetit^m qñiq̄ sumit p vītute: qñiq̄
pactu appetēdi. C⁷ Notādū 6° cū appetit^m siue sensitiu^m
siue tellecetu^m nō mouant a sensu vel ab tellecetu p ab-
stracta eoz apphēsionē siue simplicē siue pplexā: vt in p-
cedēti qōne dictū fuit. p appetetia tñ aut assensuz q̄ fit in
altero ipsoz moueri pnt appetit^m. C⁸ Notā vītio: q̄ lz ap-
petet^m ḥrioz sil eidē aie iesse possint: vt dictū est pnt: nō
enī pole est eadē aiaz sil ḥrioz assentire: t p zñs nō est pole
sil in ea ḥrioz eē assensus tē. C⁹ Pria 2° sensitiu^m appetit^m
& tellecetu^m nō formaliter sunt ḥrioz: sz vītualr tñ. pma ps p.
qñ in eodē hñt esse subiue. s. in aia tellecetu. 2° p^m exp̄ie-
tia: qñ aliqui sensitiu^m appetit^m ad mouēdū iclinat qñ in
tellecetu^m iclinat ad gescēdū. C¹⁰ 2° 2° lz ita sit: pdicti tñ ap-
petit^m nō sic virtualr ḥry dicunt ut nālī solu ad ḥrioz es-
fectus pducēdos ordinēt. p^m: qz ambo sil ad eudē pdu-
cēdū effectū p se occurrit pnt. pnt enī ambo hoiez incli-
nare ad assūptionē cibi: t nñr ipsuz localr mouere. nō igi-
tur oino sic vītualr ḥry dicunt: sicut lux & frigiditas: cum
lux ita ē caliditas. pductua qñ nō frigiditas: frigiditas
vō ecōtra. sz iō sic denoianf: qz ad ḥrioz effect^m sil iclinat
repnt: t de facto iclinat. ponen^m iste 2°nes dē appetitū sū-
pto p vītute. C¹¹ 2°. sumēdo appetit^m p actu appetēdi ap-
petit^m ḥry plus participat de nā ḥrietatis q̄ appetit^m qui
sūt vītutes. pbat. qz lz aliqui vītus appetitua sensus & vir-
tus appetitua tellecetu^m ad ḥria iclinat: ad eudē tñ effectū
eēdē vītutes numero ēt inclinare pnt. sz actus appetēdi ḥ/
ry nunq̄ ad eudē effectū iclinare pnt: eo q̄ illi act^m diuer-
sificant sp̄e sz diuersitatē eoz q̄ appetunt. C¹² 2°. nō so-
luz pdicto mō appetit^m sensitiu^m & tellecetu^m ḥriari pnt:
qñ ēt duo sensitiu^m appetit^m. p^m: qz obm visible stingit in
a. loco exīs mouere sensuz: t nñr appetitū icliare ad mo-
uendū aial ad eudē locū: t sonū aliquē delectabile exītē
in b. loco opposito. a. mouere auditū: ex quo sequit^m app-
petitua iclinatio ad mouendū ad b. locū: vt p^m. isti tñ sūt ap-
petitus sensitui. igitur tē.

Ad argumenta pncipalia. C¹³ Ad p̄mū dici-
tur q̄ lz sttingat idē obz esse
sensitu^m & tellecetu^m appetit^m: nō tñ sic semp euēnit: vt p^m.
C¹⁴ Ad affirmationē p̄mā p^m in articulo p. C¹⁵ Ad scđaz ne-
ganda est zñs. C¹⁶ Ad 2° dī ea q̄ pnt eē vītualr ḥria in eo-
dez subto adequate fundari posse. C¹⁷ Ad affirmationē dī
q̄ si p̄ iudicū intelligat appetetia q̄ fit in sensu vel intelle-
ctu: sic nō incōuenit ḥria iudicia eidē iesse: q̄ quis mediate.
Si vō intelligat assensus illud est negādū: t p̄ h̄ p^m ad cor-
relariū: qd̄ inferebat. C¹⁸ Ad 3° negat vītacq̄ 2°. C¹⁹ Ad ca-
sus p̄me dī isto admisso q̄ sor. nec ad a. nec ad b. mouebit
posita in alijs pitate q̄tū ē pole ponit. C²⁰ Ad casuz scđe dī
nō admittēdo. vel alt^m & meli^m dī q̄ sor. gescer & nō moue-
bit: qz ad faciēdū sor. gescer sufficit p̄portio sola eq̄lita-
tis iter vītūq̄ appetitū ad faciēdū aut ipz moueri regrit

p̄portio maiori seq̄litatis. C²¹ Ad 4° pncipale tcedid^m vt
or^m pbat sensuz aliquē iteriore ad quē seq̄t appetit^m futu-
rū tps p̄phēdere posse: neq̄ h̄ negaret h̄. sz voluit h̄ eē
pole q̄ appetitu^m sensitu^m aliqd p̄sens appetere nō habi-
ta p sensu aliq̄ sideratiōe futuri. tellecetu^m aut tale futurū
sideraret: sicut satis p̄ i exēplo de febricitāte. C²² Ad vī-
timū dicit^m q̄ sicut vītus sensitua nō pfecte rōcinat: sz di-
minate & impfecte: sic sensitiu^m appetit^m est apt^m sequi h̄
rōne. nō tñ sequit^m immediate dictamē rōnis p̄prie sumpte:
q̄lez seq̄t intellectius appetitus. q̄re tē. Et sic ē finis. q̄

C²³ Vident^m at iuolitaria eē q̄ p vīz & i grātiā p-
petrāt. 3° ethi.ca.i. & deiceps. Qd̄. XXXII.

Veritut^m trigesimoscō. vītū vo-
luntas necessitatē ad ali-
qd volēdū. Qd̄ sic arḡ. volūtas idē ē qd̄
itell's. igi nō pōt itell's exire in actū pro-
piciū: qn̄ et in actū suū exeat volūtas. qua-
re tē. C²⁴ Notādū 5° q̄ appetit^m qñiq̄ sumit p vītute: qñiq̄
pactu appetēdi. C²⁵ Notādū 6° cū appetit^m siue sensitiu^m
siue tellecetu^m nō mouant a sensu vel ab tellecetu p ab-
stracta eoz apphēsionē siue simplicē siue pplexā: vt in p-
cedēti qōne dictū fuit. p appetetia tñ aut assensuz q̄ fit in
altero ipsoz moueri pnt appetit^m. C²⁶ Notā vītio: q̄ lz ap-
petet^m ḥrioz sil eidē aie iesse possint: vt dictū est pnt: nō
enī pole est eadē aiaz sil ḥrioz assentire: t p zñs nō est pole
sil in ea ḥrioz eē assensus tē. C²⁷ Pria 2° sensitiu^m appetit^m
& tellecetu^m nō formaliter sunt ḥrioz: sz vītualr tñ. pma ps p.
qñ in eodē hñt esse subiue. s. in aia tellecetu. 2° p^m exp̄ie-
tia: qñ aliqui sensitiu^m appetit^m ad mouēdū iclinat qñ in
tellecetu^m iclinat ad gescēdū. C²⁸ 2° 2° lz ita sit: pdicti tñ ap-
petit^m nō sic virtualr ḥry dicunt ut nālī solu ad ḥrioz es-
fectus pducēdos ordinēt. p^m: qz ambo sil ad eudē pdu-
cēdū effectū p se occurrit pnt. pnt enī ambo hoiez incli-
nare ad assūptionē cibi: t nñr ipsuz localr mouere. nō igi-
tur oino sic vītualr ḥry dicunt: sicut lux & frigiditas: cum
lux ita ē caliditas. pductua qñ nō frigiditas: frigiditas
vō ecōtra. sz iō sic denoianf: qz ad ḥrioz effect^m sil iclinat
repnt: t de facto iclinat. ponen^m iste 2°nes dē appetitū sū-
pto p vītute. C²⁹ 2°. sumēdo appetit^m p actu appetēdi ap-
petit^m ḥry plus participat de nā ḥrietatis q̄ appetit^m qui
sūt vītutes. pbat. qz lz aliqui vītus appetitua sensus & vir-
tus appetitua tellecetu^m ad ḥria iclinat: ad eudē tñ effectū
eēdē vītutes numero ēt inclinare pnt. sz actus appetēdi ḥ/
ry nunq̄ ad eudē effectū iclinare pnt: eo q̄ illi act^m diuer-
sificant sp̄e sz diuersitatē eoz q̄ appetunt. C³⁰ 2°. nō so-
luz pdicto mō appetit^m sensitiu^m & tellecetu^m ḥriari pnt:
qñ ēt duo sensitiu^m appetit^m. p^m: qz obm visible stingit in
a. loco exīs mouere sensuz: t nñr appetitū icliare ad mo-
uendū aial ad eudē locū: t sonū aliquē delectabile exītē
in b. loco opposito. a. mouere auditū: ex quo sequit^m app-
petitua iclinatio ad mouendū ad b. locū: vt p^m. isti tñ sūt ap-
petitus sensitui. igitur tē.

In oppositum arḡ. qz alr seq̄ref q̄ volūtas
nō eēt liba. t p zñs non esse,
mus vñi nrarū actionū: qd̄ vñ h̄ phm in li^m ethbycop^m. Itēz
nlls bō esset vē laudād^m neq̄ vituperād^m. C³¹ Silr nlls bō
peccaret neq̄ mereret. p^m zñs postq̄ volūtas nō eēt liba
cū neccitare vel ab obo vel ab apphēsioe itell's. q̄re tē.

In ista qōne p̄mitent^m qdā. 2° ponen^m 2°nes.
3° icidētāl'r videbit an voluntas
sit nobilior tellecetu vel econtra.

Quancum ad p̄mū notādū p̄ ḡ sic ipsi^m itell's
qdā sunt p̄pō opōnes q̄ alteri
vītū nō attribuunt: sic intelligere abstrahere & discurrere
assentire & dissentire. Itē volūtas pprias h̄ opōnes sicut
velle nolle eligere & refutare. pnt et h̄rē opōnē eis cōez. s.
imutari. imutat. n. itell's ab obo. volūtas aut ab tellecetu
& apphēsioe ipsius. differūt aut iste volūtatis opationes:
eo q̄ oīs electio vīt refutatio ē voli^m vel noli^m: sz nō ecōtra
eo q̄ electio & refutatio siliū p̄supponit sup effectib^m ali
quo mō ḥrys. C³² Notādū 2° q̄ act^m p̄pō volūtatis act^m
p̄pos: vel actū p̄pōz tellecetu^m p̄supponit. volūtas. n. nibil
vult q̄ nō sit ab tellecetu^m p̄pōz. nibil ēt eligit aut refu-
tat q̄ nō sit ab tellecetu iudicā^m p̄discursuz siliatiūm.
C³³ Notādū 3° q̄ sicur duplex est p̄mū tellecetu^m obm: p̄mī-
tate adeq̄tionis eius: t p̄mitate p̄ncipalitatis. s. qditas vī-
tēs: ita duplex ē volūtatis būane obz p̄mītate. s. ade-

Liber

quationis: et tale est bonū simplr p̄mitate p̄ncipalitatis: sine inclinatiōis: et tale ē felicitas h̄iana. ¶ Notādū q̄to q̄ sic qdā sūt intelligibilia p̄plexa: q̄b statiz sine discursu assentit itellus: sic q̄dā liber est vel nō ē. oē totū ē mai⁹ sua p̄t r̄c. qdā vō q̄b nō sine discursu assentit: sic p̄nes demō strate. ita quedaz sunt sub rōne boni apphēla que statim voluntas vult sine p̄silio p̄cedēte: sicut felicitas. qdaz ve-ro que nō vult nisi deliberaſiōe p̄cedente.

Quantū ad z⁹ inueniunt̄ diuersi modi r̄nden-di. ¶ Prim⁹ modus r̄ndēdi supponit p̄q positis causis sufficiētib⁹ p̄ aliq̄ effectu p̄ducēdo sufficiēter applicatis deducto quocūq̄ ipedimēto ne cōsequit̄ effect⁹. ¶ Supponit z⁹ q̄ apphēsio itells q̄ iudi-cat a. obm eē simplr bonū cui nullū annectī malū: neqz p̄ ipz ipedir̄ maius bonū est cā sufficiēs ad monēdū volū-tatē. p̄z cōit. Ex quo ifer̄ q̄ tali cā actu posita ipedimen-to deducto ne cōsequit̄ seḡ act⁹ volēdi. Ex q̄b infert̄ z⁹ r̄niua p̄ pte affir⁹ q̄nōis. s. volūtas ab itellectu v̄l̄ei⁹ apphēsioe necessitari p̄t. p̄z ex p̄missis. ¶ Sz cū arguit q̄ volūtas tūc nō eēt liberari n̄t q̄ p̄ volūtatis libertatē intelligēdo sic q̄ positis oib⁹ causis sufficiētib⁹ q̄ regnūt p̄ actu vo-lendi deducto ipedimento adhuc seipſaz limitare p̄t ad actu volēdi vel ecōtra. sic p̄cedēdū ē volūtate nō ē libe-rat̄: neqz p̄m illū itellectū loquunt̄ auctores de libertate volūtatis. dicūt aut̄ q̄ in hoc p̄sistit libertas ipius: q̄ ipa subordinat̄ itellectui qui rōne discursua p̄t aliq̄ bonū apphēdēre: et illud simplr bonū indicare. p̄t ēt ex notitia finis oia media ad illū finē ordinata eidē fini cōparare: et n̄r indicare qd meli⁹: qd min⁹ bonū: qd p̄sequēdū: et qd fugiēdū a quo iudicio n̄r mouet volūtas. hec aut̄ aiali-bus brutis p̄petere nō p̄st. p̄pea q̄ caret v̄tute p̄fecte di-cursua: et p̄z nō p̄ p̄pone ad finē discurrere p̄nt iudicā-do qd mediū sit p̄ncipali⁹ exequēdū: et qd renuēdū. app-hēnso ēt aliquo sub rōne boni ab aiali bruto: qd tñ de fa-cro nō si bonū: nō est in eis v̄tus superior que habeat h̄ iu-diciū corrigere sicut in hoie p̄tingit. q̄re r̄c. et sic n̄r habe-ret hec opio p̄siderare q̄ meriti in hoc p̄sistit: q̄ sensitio appetitu ad oppositū inclinat̄ itellect⁹ sil cū volūtate ad v̄tuosaz inclinat̄ opationē: et p̄seg faciūt appetitū vīcen-do sensitiū. p̄t̄n ecōtra fieret nisi ab ipso vincere: et fz hoc sit p̄niatio bono: et punitio malo. ¶ Sz difficultas est z̄ istā opionē nūqd corrupto exīte iudicio intelle-ctus for. q̄ aliq̄ malū simplr bonū iudicaret: et n̄r ad il-lud appetēdū volūtas mouere: dicēdū ēt ex hoc volū-tatez peccare. seḡ enī ex opione q̄ nō postq̄ ipa ad tales opationē necessitat̄. hoc tñ videz z̄ mētē Az. 7. ethico p̄. alr aut̄ intēpera⁹ nō ēt vītiosus. Idē ēt videz z̄ fidez et veritatē: q̄ tūc seq̄ref q̄ si q̄s iudicio corrupto iudicaret coire cū vxore aliena ēt simplr bonū nō ex hoc peccaret illud appetēdo. q̄re r̄c. ¶ Scđs modus r̄ndēdi dicit vo-lūtate oīno liberā ēt: ita q̄ apphenso a. obo tanq̄ simplr bono iudicāte itellectu nullū ad ihm sequi malū. neqz p̄ ipm ipediri maius bonū: p̄t volūtas nō velle tale bonū. Idē dī de aliquo malo p̄phēsio itellectu: qd ad ipm p̄t iu-clinare volūtas nō obstatib⁹ circūstātys oppositis his q̄ dicte sunt. ¶ Ex opione n̄r seḡ q̄ iudiciū itellectus cū oib⁹ circūstātys positis nō sunt sufficiēs cā inclinat̄ volū-tatē. regrif. n. itellect⁹ apphēsio tanq̄ cā sine q̄ nō. q̄ sine apphēsioe p̄cedēte nō fieret act⁹ volēdi. volūtas vō est so-la cā seipſaz sufficiēs mouere. ēt si alie oēs cause ad oppo-sitū p̄moneret. In hac igī libertate volūtatis peccatuz et meritū p̄sistit. ¶ Sz dubiū est fz h̄ac opione. q̄re est q̄p iudicāte itellectu a. oib⁹ ēt p̄sequēdū tanq̄ simplr bonū cū oib⁹ circūstātys positis deducto ipedimēto sensus et quocūq̄ alio extrinseco ipedimēto volūtas seipſaz inclinat̄ ad volēduz oppositū. a. oib⁹ cū enī volūtas de se sit in-

Questio

differens ad vtrūq. nō videz q̄re ad alterū magis q̄ ad alterū inclinet: vel saltez inclinari oīz magis ad partē illā ad quā h̄z causaz coadiuātēz: et per z̄nū cū ad volēdū a. laz hēat; seḡ q̄ ad a. poti⁹ oīz inclinari. ¶ Si diceref q̄ h̄ esse p̄t vel ex influxu celesti: vel ex q̄litate qdā manifesta vel occulta acgsita volūtati a p̄ncipio gnatiōis. seḡ tunc q̄ volūtas nō peccat volēdo oppositū a. obti et ipso iudica-to simplr malo: qd̄ est z̄ opionē. p̄z z̄na. q̄ ad illud volen-dū necessitat̄ ab influxu celesti: vel a. p̄petrate a p̄ncipio gnatiōis acgsita. q̄re r̄c. ¶ P. videz q̄ p̄m illā opionē cōcurrēte influxu celesti et q̄litate occulta simul cū iudicio itellect⁹ ad inclinat̄ ad a. obm posset volūtas ad opposi-tū inclinare. q̄re r̄c. ¶ Terti⁹ modus r̄ndēdi coll̄r̄i gbus-daz h̄nib⁹: q̄rū p̄ma est ista. qdā sūt volūtatis oīa resp̄cū quoq̄ p̄cedēte iudicio itellect⁹ volūtas humana necessi-tat̄. p̄bat sic. aliqua sunt oīa cōplexa intellect⁹ quib⁹ in-tellect⁹ nullo p̄t dissentire: sz necessitātē cōp̄bēsis as-sentit. igī a sili aliq̄ sunt volūtatis obta ad cui⁹ opposita nō p̄t inclinari volūtas. z̄na tāta patēt p̄ vltimaz distin-ctionē articuli p̄cedētis. sic. n. itells huic p̄n⁹ dissentire nō p̄t qdlib⁹ z̄ vel nō ē. sic ēt p̄cedēte sufficiēti itells apphē-sione nō p̄t volūtas nō inclinari ad volēdū bonuz esse fa-ciendū et a. h̄. q̄re r̄c. ¶ Ex z̄ne ifer̄ q̄ quo ad opōnes circa talia oīa nō peccat volūtas n̄z meret. p̄z. postq̄ ne-cessitat̄. Seḡ vlt̄ri⁹ quo ad tales opōnes nō iferēdū ēē p̄niuz neqz p̄nitionē. ¶ z⁹ p̄. quo ad opōnes p̄mas vo-luntatis. s. volitionē et nolitionē volūtas ab oīo et iudicio itells necessitari p̄t. p̄z p̄ rōne p̄me opionis et aliq̄sl̄ per p̄bm in textu. et verificat̄ ista z̄ nō so⁹ de obis p̄mis volū-tatis. sz ēt de p̄tingētib⁹ et remotis. ¶ z⁹ p̄. volūtas q̄ ad alias opōnes ei⁹ p̄pas. s. eligere et refutare siue approbare et reprobare non p̄t ab a. q̄s a se ip̄sa necessitari. p̄z. q̄ alr nō videre et q̄l̄ ēt liba. Ex his p̄cludit̄ q̄ quo ad velle et nolle volūtas neqz peccare dz neqz mereri: sz q̄ ad elige-re vel refutare. Seḡ vlt̄ri⁹ q̄ h̄o q̄ ad operatōes p̄mas neqz puniri p̄eqz p̄mari dz: sz q̄ ad sc̄bas. ¶ Ex q̄b⁹ vlt̄-rius ifer̄ tenētes hūc modū r̄ndēdi q̄ necessitas ieu-ta-bilitatis p̄petere p̄t volūtati: nō aut̄ ne cōitas coactiōis. p̄ ps p̄z ex p̄cedētib⁹. z⁹ ps p̄z. q̄ois opō volūtatis ē volū-taria. q̄ nulla ē coacta. p̄yciens. n. merces in mari libere agit et nō coacte: et lz q̄s inuite vulnerez n̄ er h̄ ei⁹ volūtas cogit siue violētāt̄: sz ipse tm̄: et sic n̄r dicūt iuxta p̄dicta itelligēdas ēē auētates Az. cū dī 9⁹ metaphysice q̄ potētie rōnales sūt ad opposita. et z⁹ ethycorū q̄ nos sum⁹ dīi nostrar̄ opōnū. ¶ Iste mod⁹ q̄tū ad 3⁹ z̄nem v̄r valde supficialis. opōnes. n. voluntatis p̄dicte. s. approbare et re-probare nō realr̄ dīnt ab opōnib⁹ p̄mis. sz est dīria in mō-tī. Nā approbatio ē alic⁹ volūtio de q̄ sit inḡstio sc̄a per itellm an sit p̄sequendū an nō. reprobat̄ vō ē ipsi⁹ nōl̄: q̄re r̄c. ¶ P. a sic dīntib⁹ nō adducit aliq̄ rō ad pbādas z̄nē neqz ondīz diuerſitas iter opōnes p̄dcās: sz solūvolū-tarie v̄r z̄ p̄oni. q̄re r̄c. ¶ Ex his oib⁹ elige modū qui tibi magis plz. Scđs tñ mod⁹ magis ē fidei cōformis et cōiter magis acceptaf p̄ vō. ¶ Sz circa motū icidētāl̄ dubi-taf. v̄r. n. q̄ itells nō debeat mouere volūtate. q̄ volū-tas mouet itellm. ḡ h̄ itells nō mouet volūtatez. z̄na v̄r nota. et a. p̄z exp̄ientia. figs. n. appetitu itellectuō inclinet ad studēdū geometrie z̄nī ei⁹ volūtas mouet taz itellm agentē q̄s polez ad p̄ductoz act⁹ speculādi. q̄re r̄c. ¶ z⁹ dubitat̄. q̄ volūtas ē cā mouendi itē ad ex. q̄re ab obto nō mouet. assūptū p̄z. qm̄ volūtas p̄cipit v̄tūtē motiue q̄ n̄r mouet aial a q̄ tāde mouet obz sic cib⁹ aut aligd h̄. ¶ Ad p̄mā dubitationē negaf z̄na. sūt. n. diuersi mot⁹ q̄ vo-lūtas mouet itellectuē nā posterior motu quo itellectus

molier voluntate: et illū necio p̄supponit. nunq̄ enī voluntas intellectū inclinaret ad studēdū: nisi illud ab intellectū p̄bēsū et indicatū esset tanq̄ aliquo simpli bonū. Ad 2^m sūr r̄ndēt: cū mot⁹ q̄ voluntas et intellect⁹ ab obo mouētur sit nā p̄or: et nālī p̄supposit⁹ a motu quo mouēt obz cuius p̄ncipiū est voluntas. quare t̄c.

Quantus ad 3^m articulū arguit p̄babili⁹ q̄ voluntas sit nobilior intellectū. p̄ sic obz voluntati nobili⁹ ē q̄ obz itells. i.ḡ.t̄.z̄.n̄. q̄ ita se h̄z po⁹ ad potētiā: sic obz ad obz. a⁹ pba⁹. q̄ obm voluntatis adeq̄tū ē bonū. obz yō adeq̄tū itells ē ens. nobili⁹ āt ē bonū vt sic q̄ens vtsic: eo q̄ bo⁹ aliquo p̄fectionē supaddit enti. q̄nū iter se realr̄ uertat̄. Sorte d̄r̄ q̄ itells alia oba h̄z p̄da nobiliora ente. intelligit. n. rep̄ q̄ditates q̄ sūt itēse nobilitatis. hec r̄fūsio nō obstat. sīc. n. q̄ditas ē obz itells p̄pūr̄ voluntatis est p̄pūr̄ obz voluntatis: imo ēt deus v̄r̄ ip̄s⁹ obz p̄pūr̄. q̄re t̄c. C 2° arḡ sic. aliq̄ opatio voluntati nobilior ē p̄fectissima opatiōe itells. i.ḡ.t̄.z̄.n̄ de se p̄z. assūptū pba⁹. q̄nū p̄fectissima itells opatio ē intelligere deuū: z̄ diligere deuū q̄ est p̄pa voluntatis opatio ē p̄fectior illa. ḡ t̄c. maior de se p̄z. mīor pba⁹. pp diligere deuū h̄o ē p̄miadū: nō āt pp intelligere deuū: z̄ nobiliori opatiōi deuī p̄miuz. i.ḡ.t̄.z̄.n̄ de se patēt. C 3° arguit sic. intellect⁹ ordinat̄ in voluntatē tanq̄ in fine. i.ḡ.t̄.z̄.p̄. q̄ finis p̄fectior ēbis q̄ c̄entialr̄ ordinant̄ in eūdē fine. assūptū pba⁹: q̄ act⁹ intellect⁹ in actu voluntatis ordinat̄: z̄ ab eodē p̄supponit. q̄re t̄c. C 4° arḡ sic. mēsura ē p̄fectior mēsrato: z̄ voluntas mēsurat intellectū ip̄z determinādo cu de se sit po⁹ indetermiata. i.ḡ.t̄.z̄.n̄. C Ultio arguit sic. voluntas ē po⁹ libera q̄ a nullo alio q̄ a se ipsa limitat. intellect⁹ aut̄ ab obo necessitat̄. i.ḡ.t̄.z̄.n̄. maior p̄z z̄ cōez opio. nē. et mīor ēt p̄z. pducta enī sp̄e intelligibili in intellectū deducto ipedimēto nō p̄t itells nō intelligere obz q̄ p̄ ipaz rep̄ntaf. q̄re t̄c. C In op̄. arḡ po⁹ abstractior p̄fectior ē: z̄ abstractior ē itells q̄ voluntas. i.ḡ.t̄.z̄.n̄. maior v̄r̄ nota. mīor pba⁹. q̄a ens q̄d est obz adequatū itells magis ē abstractū: z̄ bonū. l̄z enī realr̄ uertant̄. bonū t̄n̄ aliquā rōnez supaddit enti p̄ quā reddit̄ magis h̄cū siue min⁹ abstractū: z̄. q̄re t̄c. Sūr̄ vēz vt sic magis v̄r̄ abstractū: eo q̄ vērū et saluz sūt i aia. bonū āt et malū sūt i reb⁹: vt hēt o⁹ metaph⁹. C 2° arguit sic. act⁹ itells p̄ficiunt p̄ itellī agētez. act⁹ vo voluntatis p̄ itellī polez p̄ficiunt. i.ḡ.t̄.z̄.n̄. sic itells agēs nobilior ē intellectū poli. sic intellect⁹ nobilior erit voluntate. assūptū p̄ vtracq̄ p̄te supi⁹ p̄z. C 3° arguit sic. voluntas et itells due sūr̄ passiōes aie intellectū: q̄ru itells p̄s ab ea fluit q̄ voluntas: z̄ passio p̄ōr̄ eiusdez subi in eodē ḡne p̄fectior ē posteriori: vt cōir̄ xcedēt. i.ḡ.t̄.z̄.n̄. C 4° arguit sic. voluntas nō mouēt ad aliquid appetēdū nisi p̄ intellectū p̄s cēt indicatū: z̄ p̄fectior ē v̄tūs iudicās q̄ p̄se quēs iudicatū ip̄s⁹. i.ḡ.t̄.z̄.n̄. C Lōfirmat̄. q̄ itells p̄ipius acū ē mēsura voluntatis: z̄ mēsura est nobilior mēsrato. i.ḡ.t̄.z̄.n̄. C 5° act⁹ voluntatis depēdēt ab actib⁹ itells tanq̄ a cāp̄ se pductina: z̄ p̄m̄ sūt p̄fectiores. q̄re sūr̄ itells est p̄fectior. Itē intellect⁹ ē v̄r̄ cogscitū voluntas vo nō. ergo t̄c. Itē itells sine voluntate in operationē suaz exire p̄t. voluntas vo nō sine itellū: vt p̄z. i.ḡ.t̄.z̄.n̄. C Sorte d̄r̄ q̄ nō valer̄. n̄a. sensus enī sentire p̄t nō xcurrēte itellū. Intellect⁹ intelligere nō p̄t nō xcurrēte sensu. nō t̄n̄ sensus ē p̄fectior intellectū. hec nō est xueniēs silitudo: q̄ itells reci p̄ies a sensu abstractiori mō recipit q̄ sensus: z̄ sic n̄r̄ intel lect⁹ idiger fēsu: vt sp̄e recepta i ipo mō sp̄uali possit agēs intellect⁹ mō magis abstractio et sp̄uali alia silitudinē imp̄. mere i polez intellectū. q̄re v̄r̄ sensus ēt sic mīster itells. sic āt nō ordinaf̄ itells in voluntate: vt satis p̄z. quare t̄c. C Ad bāc difficultatē r̄ndēt xcedēdo intellect⁹ ē voluntate p̄fectiorē: sic arḡ vident̄ p̄bare: p̄ q̄ v̄r̄ ēt auētas A. p̄. io⁹ ethicon⁹. ybi v̄r̄ yelle itells ēt v̄tūtē p̄fectissimā i ḡne

potētiāz aie. C Ad yōnes in op̄ r̄ndēt. Ad p̄mā d̄r̄ p̄ne. gādō n̄ia. p̄ idē. n. pbaref̄ q̄libet v̄tutē sensitūa ēt intellectū p̄fectiore. nā color: odor: z̄ alia h̄s sensitūa p̄pa longe sunt maioris p̄fectiōis q̄z ens trāscendēter sup̄tu. Se queref̄ ēt tacū ēt auditu et odoratu p̄fectiōre: q̄d t̄n̄ ē faluz: cū tacū sit ceteris sensib⁹ magis mālis. n̄a v̄o t̄z cuz oba tactus. s. q̄litates p̄ sint sono et odore p̄fectiōres: neq̄ aliquid ita p̄fectiō ab auditu et odoratu p̄t p̄ se p̄phēdi: sic obm̄ p̄mū tact⁹: vt p̄z. q̄re t̄c. z̄ d̄r̄ q̄l̄z bonuz vt sic sit p̄fectiō ente sub rōne entis: et voluntatis oba felicitas et de⁹ esse possint. t̄n̄ eadē sūt ēt intellect⁹ oba: et de⁹ p̄siderat̄: vt intellect⁹ est p̄fectiō obz q̄ p̄siderat̄: vt voluntate desideratus. qdā etiā dixerūt q̄ de⁹ fm̄ q̄ obm̄ intellect⁹ ē p̄mū v̄ruz f̄z q̄ voluntatis obz est v̄ltim⁹ finis: z̄ vt p̄mū verū ē p̄fectiō q̄ v̄ltim⁹ finis. sicut ēt p̄mū ē nobili⁹ alijs parib⁹ q̄ ēt v̄ltim⁹. q̄re t̄c. C Ad sc̄dāz negat̄ anis. C Ad probationē negat̄ minor. C Ad pbationē dicit̄ q̄ p̄mū nō exhibet̄ hoī: neq̄ punitio p̄picer operationē voluntati: q̄ sit p̄fectiō: sed q̄ voluntas libera est qualis nō est intellectus. Alij dicunt̄ q̄ maior difficultas est operari per voluntatē q̄ intelligere. maior autē difficultati debet p̄cētiū ēt nō mīor. iō t̄c. et n̄r̄ dīt q̄ sic nō sequit̄ medicia et scia iuris civilis magis p̄miant̄ q̄ phia. i.ḡ.t̄.z̄.n̄ sunt nobiliores sic i p̄posito nō seḡt. h̄o p̄mīat̄ pp̄ opōnē voluntatis et nō itells. ḡ t̄c. Lredo t̄n̄ q̄ p̄mū debet opōni voluntati cōsiderate fm̄ q̄ regī ab intellectū: q̄re i h̄ maior itells p̄fectiō argui d̄z q̄ voluntatis. C Ad tertiaz d̄r̄ p̄ ar⁹ nō vale: re eo q̄ de fine sc̄dario istatā h̄re p̄t: et sic i p̄posito cōtin git. z̄ d̄r̄ q̄ nō solū opō itells terminat̄ ad opōnē voluntatis tanq̄ in fine. z̄ et eō. aliquā opō voluntatis t̄dēt in opō, nem̄ itells tanq̄ in fine. sic cu aligs h̄o seipm̄ iclinet ad spe culadū. C Ad aliā d̄r̄ voluntatēz esse mēsurā itells et intellectū etielle etiellez esse mēsurā voluntatis. p̄fectiō t̄n̄ se h̄z itells in mēsuringando voluntatēz q̄ voluntas in mensurādo itellīn. q̄re t̄c. Alij dixerūt q̄ voluntas formalē intellectū determinat̄ sine mēsurat̄: hāc t̄n̄ formalē determinat̄ obz voluntas v̄tualē ab intellectū t̄c. C Ad v̄ltimū nē n̄a. p̄ idē. n. pbaref̄ voluntatē h̄uāna p̄fectiōē ēt voluntate intelligētia. Intelligētia. n. n̄ p̄t yelle malū. voluntas at h̄uāna p̄t illō velle. i.ḡ.t̄.z̄.n̄. C Ad rationes p̄ncipales. C Ad p̄mā negat̄ anis: ad pbationē negat̄ anis. z̄ solus itells voluntati z̄iunc̄t̄ est ille q̄ hāc d̄r̄ia ponit. C Ad confirmationē negat̄ maior. Ad pbationē negat̄ minor. C Ad sc̄dāz rōne cōderet̄ a z̄ mod̄ r̄ndēdi ar⁹. Excludere vernū. Ab alijs v̄o diceret̄ negādō silitudinē: vt i q̄o p̄z. C Ad tertiaz sūr̄ r̄ndēret̄. C Ad v̄ltimā r̄ndēret̄ z̄ mod̄ q̄ ipa cludit̄. Alij v̄o diceret̄ q̄ nō icōuenit voluntatēz seipm̄ limitante ētē in actu: z̄ po⁹ respectu sui: pro quanto idē est mouens et motū eodez motu. icōueniret̄ aut̄ q̄ sic esset̄ i actu et po⁹. q̄ formā aliquā haberet̄ et esset̄ in po⁹ ad habēdum illā loq̄ndo de po⁹ abyacente actu.

C Et sic est finis q̄onis. et n̄r̄ totū operis. Impressi Uenetijs per Bonetū Locatellū mādato et expēs nobilis Uiri Dñi Octauiani Scoti ciuis modotensis. i. 4. 9. 6. quarto idus septembrijs. Ad laudē oīpotētis dei. Amē.

C Infrascripta est tabula questionum Libri de anima. Questiones primi libri sunt nouem.

p̄. 1.	Utrum de anima sit vel esse possit sciencia.	cartha.
2.	Utrum scientia de anima sit naturalis.	i.
3.	Utrum subz libri de aia sit ipsa aia aut corp⁹ aiatū.	z.
4.	Utrum scientia de anima sit ceteris scientijs naturalibus bonorum bonorabilius.	z.
5.	Utrum scia de anima sit alteri scie utilis.	3.
6.	Utrum scia de anima sit difficillima.	6.
		7.

Tabula

- 7^a. Utrū accedit ad cognoscēdū rei qditatē. 9.
 8^a. Utrū sit aliq opera siue paiae pria. 10.
 9^a. Utrum in hoc differat dialectic⁹ & nālis. s. qnālis
 diffiniat p mām & dialecticus p formaz. 12.
 10^a. **Utrum** Questiones secundi libri.
 11^a. anima sit forma substancialis. car. 13.
 12^a. Utz qlz aia sit actus p̄m subal⁹ corporis. 14.
 13^a. Utrū diffinitio aie ab Az. posita sit bene data. 16.
 14^a. Utrum prima diffi⁹ sit prior z⁹. 17.
 15^a. Utrum sufficienter distinguantur ab Arist. grad⁹
 animatorum in quoz genera. 18.
 16^a. Utz i qlz pte cōtitutiva corporis aiat sit tota aia. 18.
 17^a. Utrū potentie aie subiue sint in anima. 19.
 18^a. Utrum potentie aie per earū actus & actus p obie-
 cta essentialiter distinguantur. 21.
 19^a. Utrū potētiae sint abinuicē realit̄ dñntes. 22.
 20^a. Utrum reb⁹ inātatis per se cōuenire possit nutrirī
 augeri & generare sibi simile. 24.
 21^a. Utrum sensus alteretur a sensibili. 25.
 22^a. Utrum ad sensationē causandam vel cōseruādam
 semper requiratur p̄sentia obiecti. 27.
 23^a. Utz pter sēsu passiū nece sit dare sensu agētē. 28.
 24^a. Utrū diffi⁹ sensibilis p̄p̄y posita ab Az. 2de aia
 fnerit cōueniēter assignata. 31.
 25^a. Utz sēsibilia cōia nuāta a phō sint sēsibilia p se. 33.
 26^a. Utrum suba sentiri possit sensu exteriori. 36.
 27^a. Utrū color sit p̄m & adeqtuz obm visus. 36.
 28^a. Utz visus sit p̄m us alioz sensu⁹ exteriorū. 39.
 29^a. Utz ad pductoz opōnis visue regrat̄ visibile age-
 re suā s̄lititudinē p me⁹ diafa⁹ accua⁹ illūlatū. 39.
 30^a. Utrū ad cāndaz visionem alicui⁹ colozi⁹ regrat̄
 lumen pp̄ colorē aut p̄ter me⁹. 42.
 31^a. Utrum ad pductionem ion⁹ tria requirant̄ s. per-
 cutiens percussum & me⁹. 44.
 32^a. Utz idē son⁹ nūero possit a plib⁹ hoib⁹ audiri. 47.
 33^a. Utrū in pductione soni cōtingat generari echon
 eiusdem speciei cū sono precedenti. 48.
 34^a. Utrū sonus sit p̄p̄um obm auditus. 49.
 35^a. Utrū diffi⁹ vocis sit conuenienter assignata. 49.
 36^a. Utz odor mltiplice spūal⁹ an realt p mediū. 51.
 37^a. Utrū iter cetera aialia hō praece odoret. 52.
 38^a. Utz animalia respiratia & nō respirantia habeant
 eundem sensum odoratus. 53.
 39^a. Utrū sensus gustus a tactu realiter distinguit̄. 54.
 40^a. Utrū sensus tactus sit vñus. 55.
 41^a. Utrū sensus tactus in sentiēdo aliquo tangibile indi-
 geat medio tam intrinseco & extrinseco. 57.
 42^a. Utrū sensus tactus sentire possit q̄litatē simile illi
 quam habet in organo suo. 61.
 43^a. Utz ex bonitate soli⁹ tact⁹ seq̄f̄ bonitas igeny. 62.
 44^a. Utrū sensibile māl̄r immediate positū supra sensu⁹
 eius possit in eo causare sensationem. 63.
 45^a. Utz sensus exteriori p̄p̄u sit r̄cipe sp̄s sine mā. 65.
 46^a. Utrū tñm gñqz sint sensus exteriores. 66.
 47^a. Utrum ppter s. sensus exteriores ponere oporteat
 sensum cōmuncim. 67.
 48^a. Utrum ppter sensum cōmunez & fantasiaz sit alia
 virtus interior sensitiua. 69.
 49^a. **Utrū** Questiones tertii libri. 32.
 50^a. ad nāle p̄sreat cōsiderare d̄ itellū. car. 72.
 51^a. Utz aia itellecia sit for⁹ subal⁹ corporis hūani. 74.
 52^a. Utrū intellectus patia⁹ ab intelligibili. 79.
 53^a. Utz itellū polis sit ens in pura potētia. 80.
 54^a. Utrum aia intellectua sit perpetua. 82.
 55^a. Utrū fantasma sit speciei intelligibilis in intelle-
 ctu possibili per se pductiu⁹. 84.
 56^a. Utrū cessante actuali itellecio itellectus sp̄s in-

- telligibiles in eo pductas seruare possit. 85.
 57^a. Utrū sp̄s intelligibilis itellecto & habit⁹ itellectua
 lis sint abinuicē realit̄ differētes. 86.
 58^a. Utrū sp̄s intelligibilis sit p se itellectiois pductia. 88.
 59^a. Utrū plures intellections numero eiusdē obiecti
 in eodez simul itellectu esse possint. 89.
 60^a. Utrū quiditas sit p̄m obz itellectus. 90.
 61^a. Utrū intellectus possit intelligere singulare. 92.
 62^a. Utrū singulare p̄ apphēdat ab itellū q̄ vle. 93.
 63^a. Utrū pter intellectu possibilez in anima intellectu
 ua necesse sit ponere intellectu agentē. 94.
 64^a. Utrū itellect⁹ agēs sit pars aie intellective. 96.
 65^a. Utrū verū sit itellū agētē & polez eternas h̄re ope-
 tiōes & m̄ q̄ intelligere nō denoiamur. 98.
 66^a. Utz itellū agēs sp̄s intelligibiles ex fāta⁹ abstrahē
 illas imēdiatē vel mediāte fanta⁹ pductat. 99.
 67^a. Utz intellect⁹ polis seip̄z intelligere possit. 100.
 68^a. Utz itellū p̄p̄az possit intelligere itellectionē. 101.
 69^a. Utrū intellectus humanus subas māles p p̄p̄az
 species intelligere possit. 101.
 70^a. Utz aia hūana post mortē hoib⁹ aligd intelligat. 102.
 71^a. Utrū diuīsio Az. sit cōueniēter assignata. 103.
 72^a. Utrū punctus & alia h̄g indiuisibilia p̄tuat p̄ suos
 habitus cognoscantur. 105.
 73^a. Utz itellū hu. i eodē istati p̄la intelligere possit. 105.
 74^a. Utz ite⁹ polis ita se hēat ad fan⁹ sic ad sēsib⁹. 106.
 75^a. Utrū itellū practicus & itellū speculativus sit eadē
 potētia. vel sint po⁹ diuerse aie intellective. 107.
 76^a. Utz itellū hu. subas separatas intelligere possit. 108.
 77^a. Utrū potentie anime sint iſinete. 111.
 78^a. Utz appetitus sufficienter diuīdat̄. 112.
 79^a. Utz appetitus sufficienter diuīdat̄. 113.
 80^a. Utz itellū & appetit⁹ sint p̄cipia mot⁹ aialis. 113.
 81^a. Utz sit aligs appetit⁹ alteri appetitui p̄t̄ns. 115.
 82^a. Utz volūtas necessitatē ad aligd volēdū. 116.

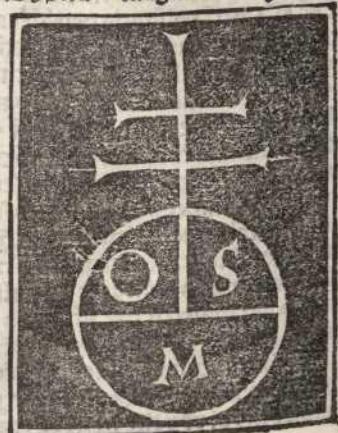
Registrum

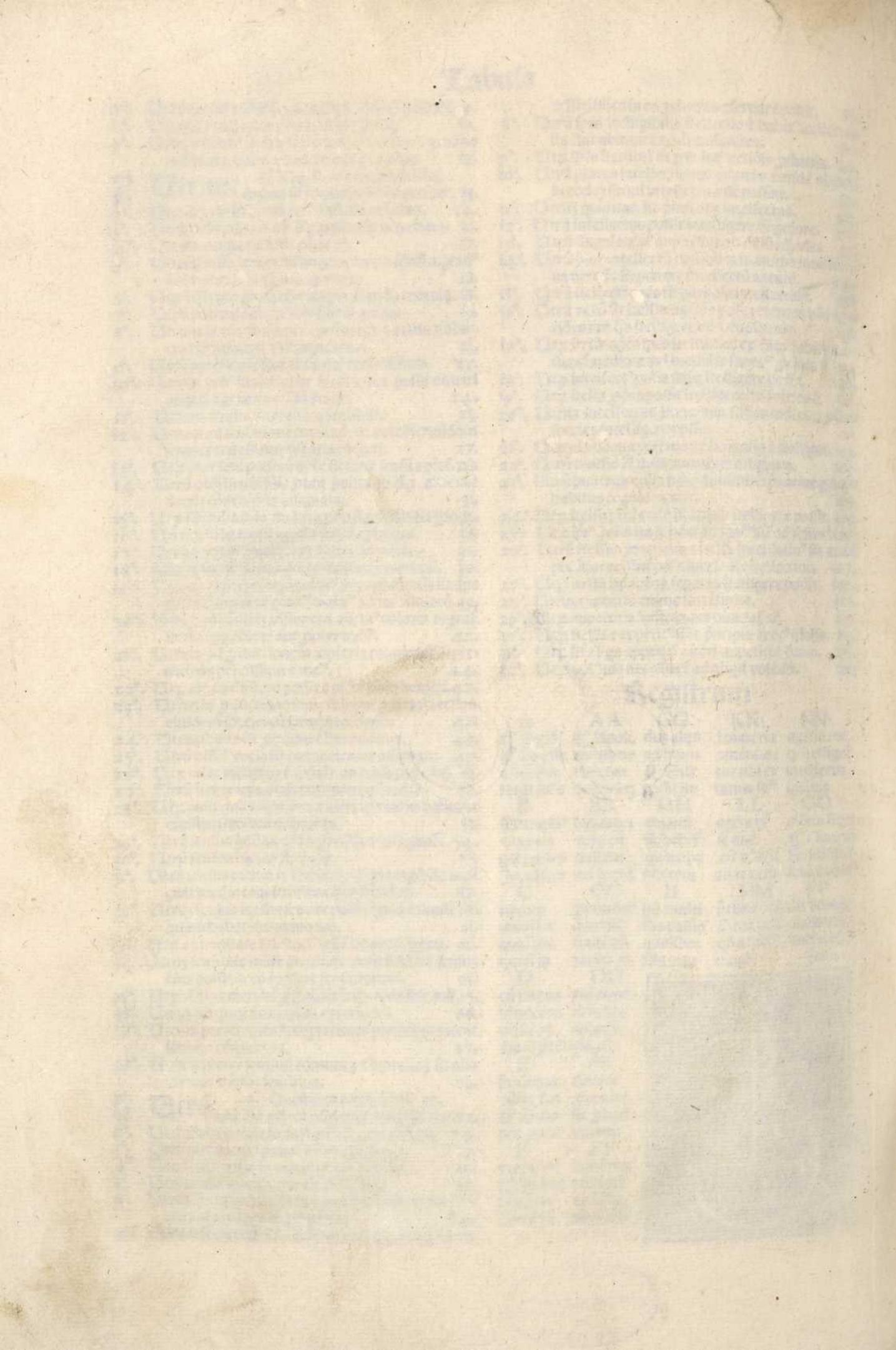
A	AA	GG	KK	NN
CExpō	C Apoli. duzalys	i materia agētis: ve		
C Apoli. tib⁹ libris ad suum		zmetator q̄ intelligē		
tūcētōes tia:z ma		tur tibet intellectus		
ferūt scđo yn̄ sciaz possit su		tatiua so⁹ quānis		
B	BB	HH	LL	OO
sūt ampli⁹ lectiuam	ctus: m̄	agētē v̄ albus. sicut		
& tamen vero est	sic hēbit̄	sa que		
gat partes nullam	quate. p̄z	Quarto		
Incidēter enī ūt̄p̄it̄ ditatēm		est v̄lērit̄ sit idisibil		
C	CC	II	MM	PP
mitata	p̄pozōa⁹	nō multi/ p̄rone obi dir v̄tutes		
mediate	sunt dif.	illa passio⁹	Līca deā aialis vel	
quidam:	tinue dū	quoliber	qd̄ sp̄eb⁹ & nihil aliō	
quasi in	ratiua et	Sz̄ tra magis	Finis	

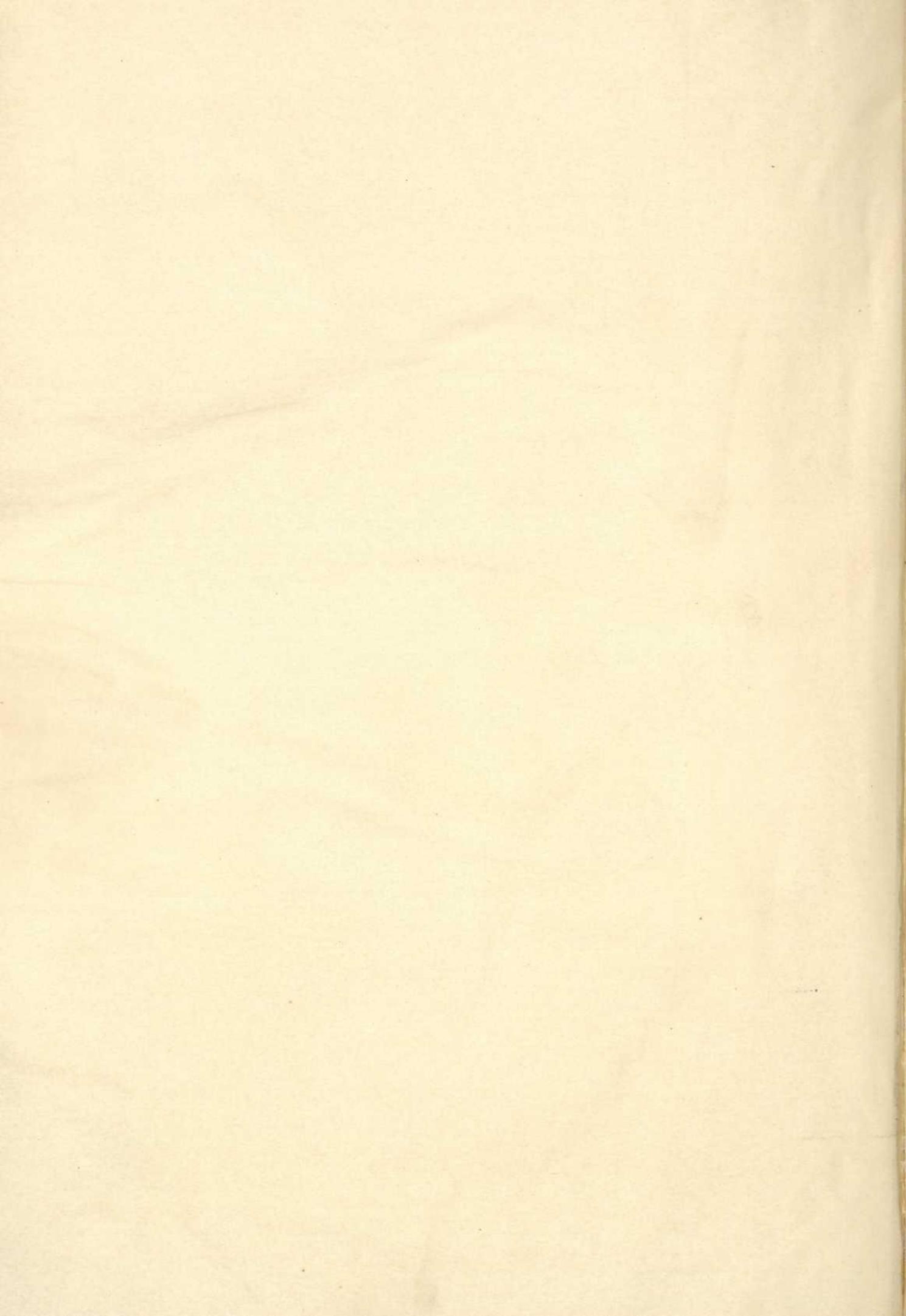
D DD
 cū lingua tīē tamē
 tā odorez iō vulgo
 uesic qd̄ abinuicē
 De tāgibl̄i ginari

E EE
 su aliquo clari et
 & tñt̄ h̄m p̄uenire
 C Scđo sic p̄bari
 p̄t̄ ppter virtute

F FF
 verbis v̄ lumiosuz
 C In hac rēotiorē
 berat fu: neu Az.
 Notādū tāter: ybi

1790-1800 - 1800-1810 -

